

A serene sunset scene over a calm body of water. The sky is filled with vibrant orange and yellow clouds, with the sun low on the horizon. The water reflects the warm colors of the sky. In the foreground, dark silhouettes of reeds and grasses are visible, some with seed heads. The overall mood is peaceful and contemplative.

HERBERT W. ARMSTRONG

Welke Dag Is De
Christelijke
Sabbat?

Welke Dag Is De
Christelijke
Sabbat?

DOOR HERBERT W. ARMSTRONG

Dit boekje mag niet worden verkocht.

Het is een gratis educatieve publicatie
in het algemeen belang, uitgegeven door
de Filadelfia Kerk van God.

© 1962, 2014 Filadelfia Kerk van God

Alle rechten voorbehouden

Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika
Schriftgedeelten in deze publicatie zijn aangehaald uit
de Staten Vertaling, tenzij anders vermeld.

Maakt het enig verschil uit WELKE dag we gedenken—en of we hem al dan niet houden?

Heeft de Bijbel de ZONDAG als de DAG DES HEREN ingesteld? Werd de Sabbat alleen voor Joden gegeven? Is hij bindend voor de Joden—terwijl Christenen verplicht zijn de ZONDAG als de DAG DES HEREN te houden?

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1

Maar Maakt Het Enig Verschil? 1

Hoofdstuk 2

Wie Heeft De Sabbat Ingesteld? 14

Hoofdstuk 3

God—Niet Mozes—Heeft de Wet Gegeven 28

Hoofdstuk 4

Een Speciaal, Eeuwig Verbond..... 40

Hoofdstuk 5

Welke Dag voor de Niet-Joodse Christenen? 56

Hoofdstuk 6

Waarom Israël en Juda in Slavernij gingen..... 66

Hoofdstuk 7

Wordt De Zondag genoemd in het Nieuwe Testament? 73

Hoofdstuk 8

De Verbazingwekkende Waarheid
Over Christelijke Gemeenschap 88

Hoofdstuk 1

Maar Maakt het Enig Verschil?

VRIJWEL ZEKER DE MEESTE BELIJDENDE CHRISTENEN AANVAARDEN de zondag als de nieuwtestamentische dag des Heren. Islamieten houden de vrijdag. Sommige godsdiensten nemen geen enkele dag in acht.

Maar er zijn er ook die volhouden dat de sabbat van de zevende dag nog steeds van kracht is. Het niet naleven ervan, zo beweren ze, is ZONDE—en de straf is de eeuwige DOOD!

Dat is een vrij ernstige bewering!

Weinig mensen nemen het serieus—maar hiermee is men er niet van af en evenmin weerlegt het de uitdaging. Hebt *U* dit vraagstuk wel eens ernstig onderzocht?

Als iemand mij zegt dat mijn huis in brand staat, ga ik hem niet uitlachen en weigeren het ernstig op te nemen. Ik ga me er meteen van overtuigen, om het ZEKER te WETEN! Als hij ongelijk heeft, *WEET* ik tenminste dat mijn huis veilig is. Jaren geleden al heb ik geleerd dat het heel gevaarlijk kan zijn iets achteloos te VERONDERSTELLEN of zonder meer aan te nemen. Het is veel wijzer en veiliger *al de FEITEN erbij te halen* en dan te beslissen.

En iemands eeuwig LEVEN is veel kostbaarder dan zijn huis.

Weinig mensen realiseren zich het tegenwoordig, maar het is een feit dat gedurende de eerste drie eeuwen van de christelijke jaartelling de sabbat-zondag controversé in hoge mate *gewoed* heeft. Geweld en bloedvergieten stegen ten top. Miljoenen werden over dit vraagstuk gefolterd en ter dood gebracht.

WIE HEEFT ER GELIJK?

En *maakt het*, per slot van rekening, wel *enig verschil*?

VERANDERENDE TIJDEN

Jaren geleden *moest* ik dit probleem onder ogen zien. Mijn vrouw zei dat zij in de Bijbel ontdekt had dat christenen verplicht zijn de sabbat te houden—van zonsondergang vrijdagavond tot zonsondergang zaterdagavond. Ik was gechoqueerd, vertoornd! Dit leek me je reinste fanatisme. Ik had argumenten in overvloed!

“Je kunt me niet wijsmaken dat al deze kerken verkeerd zouden kunnen zijn!” riep ik in zelfverzekerde verontwaardiging uit.

Dit daagde me uit, *de kwestie te onderzoeken*—AL DE FEITEN TE VERZAMELEN! Ik werd ertoe geprikkeld me serieus in deze zaak te verdiepen. Ik kon het probleem niet negeren. Ik zat *ermee opgescheept*! Het was mijn huis binnengedrongen!

Zodra deze kwestie ter sprake komt, duiken er meteen talrijke andere vragen op.

Moeten we onze godsdienst niet aan de *veranderende tijden* aanpassen? Werd de Bijbel per slot van rekening niet meer dan 1900 jaar geleden geschreven? We leven nu toch in een andere wereld! Dat is een argument. Maar staat het ons vrij onze eigen religie te bepalen? Zullen wij, in het laatste oordeel, over ons eigen lot beslissen? Misschien kunnen we toch beter de WAARHEID te weten komen!

Sommigen zullen vragen: “Hoe kan *deze* wereld, zoals zij nu georganiseerd is, de zevende dag, de sabbat, houden? De wereld is op de ZONDAG afgestemd.”

Of: “Veronderstel dat u op een passagiersschip reist. Zou u kunnen verwachten dat men de machines zou stilleggen en men vrijdags bij zonsondergang niet meer zou doorvaren?”

KUNNEN DEZE SLUITEN OP DE SABBAT? Mensen vragen zich af: “Hoe kunnen grote openbare nutsbedrijven (boven) worden ‘afgesloten’ overeenkomstig een ‘zevende dag Sabbat’?” Onder, Times Square in New York. Kunnen al deze bedrijven sluiten-vrijdagavond en zaterdag wanneer ze de meeste omzet draaien?

“En wat zou er gebeuren met de openbare nutsbedrijven in de grote steden? Elektriciteit, water, gas. Moeten de politiebureaus maar sluiten en de misdadigers een dagje vrijaf geven?”

“Veronderstel eens dat het land zich in staat van oorlog bevindt. Moeten onze strijdkrachten dan vrijdags bij zons-
ondergang ophouden te vechten? De vijand zou er wel eens anders over kunnen denken!”

“Maar is er geen tijd verloren geraakt? Hoe kunnen we weten of de zaterdag van vandaag nog *dezelfde* dag van de week is als bij de schepping—of ten tijde van Mozes? Is de wekelijkse cyclus sinds de schepping nooit in de war geraakt?” Ook op deze vraag zullen we in dit boekje, aan de hand van BEWIJZEN, een antwoord geven.

“Maar,” zou u als besluit kunnen zeggen, “*wat voor verschil maakt het uit WELKE dag we houden, en of we hem AL DAN NIET houden?*”

Deze en andere vragen *dienen beantwoord te worden!* En *zullen* ook beantwoord worden in dit boekje.

In de eerste plaats: HOE KUNNEN WIJ, in een wereld van gevestigd, georganiseerd christendom dat de zondag houdt, en waarin misschien de *meeste* mensen geen *enkele* dag werkelijk heiligen, DIT AAN DE WEET KOMEN?

Is er wel een ALLERHOOGSTE AUTORITEIT, die de macht van leven en dood over onze eeuwigheid uitoefent—de MACHT om het juiste antwoord af te kondigen en ook UIT TE VOEREN?

Op grond van WELKE AUTORITEIT houden christenen de zondag, islamieten de vrijdag, sabbathouders de zaterdag, en anderen helemaal geen dag?

Bestaat er wel een autoriteit die bepaalt of we de vrijdag, de zondag of de zaterdag dienen te houden? Een ding is duidelijk: niet iedereen blijkt *dezelfde* autoriteit te erkennen.

INDIEN ER GEEN GOD IS!

Laat ik hier, op dit punt, ronduit zeggen dat, *als er geen God is*—als ik God buiten beschouwing zou laten—ik inderdaad niet zou kunnen inzien hoe het mogelijkerwijs enig verschil zou kunnen maken!

Ik kan me op geen enkele wijze indenken hoe iemand met zijn eigen verstand, zonder een Allerhoogste AUTORITEIT, zou

kunnen beredeneren WAAROM het enig verschil zou kunnen maken *welke* dag we vieren—en of we hem *al dan niet* vieren.

Maar de Almachtige Schepper God bestaat! Zijn bestaan kan gemakkelijk bewezen worden. God komt er wel DEGELIJK aan te pas, of men dit feit nu erkent of niet! Die Almachtige God heeft ten aanzien van juist dit vraagstuk, onverbiddelijke en onzichtbare WETTEN in het leven geroepen. Die God en die wetten BESTAAN—zij LEVEN—zij zijn IN WERKING! En hun bestaan en werking hangt niet af van een mens, of van de hele mensheid, die zich al dan niet van hun bestaan rekenschap geeft.

De Almachtige God heeft de sleutels van leven en dood in Zijn bezit! Door Hem wordt over *uw lot* beslist! Voor alle EEUWIGHEID! En dat is de reden waarom het zoveel verschil maakt—voor uw welzijn nu en voor uw eeuwigheid!

Allereerst dienen we dus, eens voor altijd, uit te maken WIE of WAT deze OPPERSTE AUTORITEIT is, voor Wie wij in het oordeel zullen staan. Verklaart deze autoriteit WAAROM het een verschil uitmaakt—en wat de gevolgen van ongehoorzaamheid of onachtzaamheid zijn?

Wist u dat er een godsdienstige groepering is, die er aanspraak op maakt, de enige, onfeilbare autoriteit te zijn? Zij beweert dat de Bijbel “geen toereikende leidraad voor de hemel is”. Zij beweert bij monde van haar eigen kerkelijke leiders dat zij, op haar eigen onfeilbare gezag, de sabbat door de zondag vervangen heeft.

Deze godsdienstige groepering voert het feit dat alle mensen die de zondag onderhouden—wat de westerse wereld in haar geheel inhoudt—zich aan haar uitspraak op het gebied der zondagsheiliging onderworpen hebben als BEWIJS van haar absolute autoriteit aan.

Enige tijd geleden verklaarde een kerkelijke autoriteit dat u de hele Bijbel van Genesis tot Openbaring kunt doorzoeken zonder ook maar een regel of vers te vinden waarin de zondagsviering gewettigd wordt—dat de Bijbel de heiliging van de zevende-dags sabbat oplegt—en dat de enige autoriteit voor zondagsheiliging op uitspraken van mensen rust.

Men beweert dat een opvolging van menselijke kerkelijke leiders de autoriteit van Jezus Christus *vervangen* heeft. Dit zal vele godsdienstige mensen wel verwonderen.

Men beweert dat Christus de LEIDING van de Kerk aan Petrus en zijn opvolgers heeft overgedragen. Of met andere woorden, dat Christus als het ware “Zijn positie heeft afgestaan, (Zich heeft teruggetrokken)”—en dat mensen *in de plaats* van Christus als het HOOFD van de Kerk regeren.

Maar veel kerkgangers aanvaarden dit idee van onfeilbaarheid niet.

WAT is dan de WAARHEID?

Hebt u zich wel eens de moeite getroost, werkelijk te BEWIJZEN of GOD bestaat? Kunt u werkelijk AANTONEN, aan de hand van onweerlegbare, positieve BEWIJZEN, dat God de Schepper is—dat Hij HEERST als OPPERSTE EN ONFEILBARE AUTORITEIT over heel zijn schepping—over het hele universum?

Ja, *dat kunt u bewijzen*—tenzij u onwillig bent WAARHEID aan te nemen! Wij bieden u dit bewijs aan in ons gratis boekje *Bestaat GOD?*

Kunt u ook BEWIJZEN dat DE BIJBEL het ware gezaghebbende WOORD VAN GOD is—Zijn geïnspireerde Boodschap en het handboek voor de mensheid—de ENIGE ONFEILBARE AUTORITEIT aan de hand waarvan de mensheid GEOORDEELD zal worden?

Ja, *dat kunt u ook bewijzen*, tenzij u weigert WAARHEID aan te nemen!

Jezus Christus is de STICHTER van de ware nieuwtestamentische Kerk van God.

WANNEER STICHTTE CHRISTUS DE KERK?

Maar *wanneer* stichtte, of *begon*, Christus Gods Kerk eigenlijk—terwijl Hij nog een sterfelijk mens was of na zijn opstanding en hemelvaart?

Gedurende Zijn sterfelijk menselijk bestaan onderwees Hij zijn discipelen slechts ZIJN BOODSCHAP—ZIJN EVANGELIE. Maar GODS KERK werd gesticht—begon—op Pinksteren in het jaar 31, NADAT Christus opgestaan, verheerlijkt en naar Gods troon in de hemel opgestegen was!

WANNEER wordt Christus verondersteld Zich te hebben teruggetrokken als Hoofd van de Kerk, om de leiding aan mensen over te dragen? Niet nadat de KERK opgericht was en bestond—*maar al voordat er een Kerk bestond om overgedragen te kunnen worden!*

Waarom verwerpen kerkelijke leiders de autoriteit van de Schriften—en proberen niettemin hun autoriteit te *VESTIGEN op de autoriteit die zij verwerpen en loochenen*—door Mattheüs 16:18 aan te halen?

Jezus had zijn discipelen juist gevraagd wie zij geloofden dat Hij, de Zoon des MENSEN, werkelijk was. En Petrus had geantwoord dat Hij de Christus was—de geprofeteerde Messias—de Zoon van de levende GOD. Jezus antwoordde daarop dat geen mens hem dit onthuld had, maar dat het hem door Zijn VADER in de hemel geopenbaard was.

En Jezus voegde er aan toe: “En ik zeg u, dat gij Petrus zijt” (het geïnspireerde Griekse woord, *petros*, betekent steentje of kiezelsteen), “en op deze *petra*” (d.i. het originele geïnspireerde Griekse woord dat een “richel, vooruitstekende rots, of grote rots” betekent), “zal Ik mijn gemeente bouwen” (Mattheüs 16:18).

Aangezien men beweert dat de ROTS waarop de Kerk gesticht werd naar Petrus verwijst—en niet naar Christus—dienen wij de werkelijke betekenis, zoals oorspronkelijk door Mattheüs aangegeven, na te gaan. Mattheüs schreef in het Grieks. In die tijd bestond er nog geen Nederlands. De Nederlandse versies van vandaag zijn *vertalingen* uit het oorspronkelijke Grieks.

Petrus werd ook Kefas (Grieks *Képhas*,) genoemd. In Johannes 1:41-43 wordt verhaald hoe Andreas, de broer van Simon Petrus, Petrus vond en hem naar Jezus bracht. “Jezus zag hem aan en zeide: gij zijt Simon, de zoon van Johannes, gij zult heten Kefas, wat vertaald wordt als een steen” (vers 43). Het Nederlandse woord *steen* wordt vertaald van het Griekse woord *petros* en betekent een enkele steen of een losse steen. Ook het Griekse woord *Kephas* heeft de betekenis van een zo’n steen, waarmee hier ongetwijfeld een MAN bedoeld wordt.

Maar waar Jezus zei: “en op deze *PETRA* zal ik mijn gemeente bouwen” (Mattheüs 16:18), is het Griekse woord dat Mattheüs gebruikte geen *kephas* of *petros* maar *petra*, wat een *grote, massieve ROTS* betekent.

“... EN DIE ROTS WAS CHRISTUS”

Let eens op een paar andere plaatsen in de Bijbel, waar dezelfde Griekse woord *petra* gebruikt wordt. In Mattheüs 7:24

sprak Jezus over de man die zijn huis op een ROTS bouwde. Het Griekse woord is *petra*. Kan iemand een huis zo stevig op een kiezelsteen of een steen bouwen, zodat het niet kan omwaaien? Natuurlijk niet! In het volgende vers zei Jezus dat het huis niet inviel, zelfs niet toen de regen in stromen neerviel, en de waterstromen kwamen en de winden in razernij op het huis beukten, OMDAT het huis op een ROTS gegrondvest was. Het woord *petra* duidt dus op omvang, stevigheid, op sterkte! Het wordt ook als een *rotsmassa* gedefinieerd.

In Mattheüs 27:60 wordt vermeld dat het graf waarin Jezus na zijn kruisiging begraven werd, *in de ROTS*—in de *petra*—uitgehouwen was! Een rots die groot genoeg is om er een familiegraf uit te houwen, is een *massieve* rots en geen kleine steen. *Ik heb die rots gezien*. Ik ben in die graftombe geweest! Het is een REUSACHTIGE ROTS, geen kleine steen!

Het Griekse woord *petra* kan geen betrekking hebben op de menselijke Petrus, maar wel op de verheerlijkte CHRISTUS! Sprekende over de Israëlieten onder Mozes in de woestijn, schrijft Paulus: "... want zij dronken uit de geestelijke Rots [*petra*], welke met hen medeging, en die Rots was CHRISTUS" (1 Corinthiërs 10:4).

Dus, in duidelijke taal, die *petra* was CHRISTUS—maar de kleinere steen, *petros*, of *kephas*, was Simon Petrus.

Dat regelt de kwestie, voor eens en altijd!

CHRISTUS IS HET HOOFD DER KERK!

Was *Petrus* het *hoofd* van de Kerk? WAT ZE1 *Petrus* zelf? *Petrus* sprak over Christus en de Kerk als volgt: "Daarom staat er in een schriftwoord: Zie, Ik leg in Sion [de Kerk] een uitverkoren en kostbare *hoeksteen*, en wie op hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen. U dan, die gelooft, geldt dit kostbare, maar voor de ongelovigen geldt: De *steen*, die de bouwlieden afgekeurd hadden, die is geworden tot een hoeksteen en een *steen* des aanstoets en een ROTS der ergernis, voor hen, die zich daaraan, in hun ongehoorzaamheid aan het woord, stoten, waartoe zij ook bestemd zijn" (1 Petrus 2:6-8).

In voornoemde passage spreekt *Petrus* tot de Kerk. Hij haalde Jesaja 28:16 aan: "Daarom, zo zegt de Here HERE: Zie, Ik leg in Sion een steen ten grondslag, een beproefde steen,

een kostbare hoeksteen van een VASTE GRONDSLAG"! Dit stelt CHRISTUS voor als de GRONDSLAG van de Kerk, waarop zij gebouwd is. Gods Kerk werd gebouwd op de ROTS (haar grondslag), CHRISTUS—niet op de steen, Petrus.

In de passage uit 1 Petrus 2 is het woord "steen" telkens de vertaling van het Griekse *lithos*—NIET *petros*. *Lithos* betekent steen, molensteen, steen des aanstoots. Hetzelfde woord wordt gebruikt om de stenen aan te duiden waarmee de tempel gebouwd was—en eveneens de steen die voor de opening van Christus' graftombe gerold werd en die groter dan een man was. Het woord *rots* echter, in vers 7, is de vertaling van het Griekse *petra* dat massieve steen betekent. Deze stelt Christus voor—niet Petrus—als het HOOFD van de Kerk.

De KERK wordt in Efeziërs 2:20 beschreven als "gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten [met inbegrip van de oudtestamentische profeten], terwijl *Christus Jezus zelf de hoeksteen is*." Hier wordt duidelijk van Christus gezegd dat Hij het HOOFD is.

De WERKELIJKE GRONDSLAG van de Kerk is CHRISTUS. "Want een ander fundament, dan dat er ligt, namelijk Jezus Christus, kan niemand leggen" (1 Corinthiërs 3:11).

Velen leren dat Christus zich teruggetrokken heeft—that Hij ver weggegaan zou zijn en de Kerk in de steek gelaten zou hebben—en de leiding ervan aan Petrus en zijn opvolgers overgedragen heeft. Maar Jezus zelf zei: "Ik zal u geenszins begeven, Ik zal u geenszins verlaten" (Hebreeë 13:5). In Openbaring 1:13, 18 is Hij het *levende* Hoofd, geestelijk *te midden* van de Kerk.

Wie is volgens Gods Woord het Levende Hoofd van de KERK: Petrus, een kerkelijke leider, of CHRISTUS? *LEES HET!* "CHRISTUS is het HOOFD VAN DE GEMEENTE!" (Efeziërs 5:23). Lees het ook in Efeziërs 4:15, 1:22, Colossenzen 1:18 en 2:19.

Jezus Christus is uit de dood OPGESTAAN! Jezus Christus LEEFT VANDAAG! WAAROM wordt Christus dan of als een hulpeloos kindje in de armen van zijn moeder, waarbij de moeder zelfs meer verheerlijkt wordt dan Christus zelf—of *dood, hangend* aan een kruis, voorgesteld? JEZUS CHRISTUS LEEFT VANDAAG! Gedurende meer dan 1900 jaar is Hij het levende HOOFD en de Hogepriester van de *ware* Kerk die Hij gesticht heeft.

CHRISTUS IS DE AUTORITEIT!

We hebben dus gezien dat de ware nieuwtestamentische Kerk van God door JEZUS CHRISTUS gesticht werd—niet door de apostel Petrus. Het was de *verrezen, levende* Christus, die NA ZIJN hemelvaart naar Gods troon daadwerkelijk de Kerk stichtte. Dit gebeurde op Pinksterdag in het jaar 31 na Chr. Op die dag zond Christus, zoals Hij beloofd had (Johannes 16:7), de heilige Geest om Zijn discipelen te vervullen en hen zodoende als het ware door een doop, een onderdompeling, op te nemen in DE KERK.

De Kerk van God is *geen* gebouw of kathedraal. Het woord *kerk* komt van het Griekse woord *ekklesia*, wat een gemeente van *mensen* betekent. De Kerk van GOD bestaat uit MENSEN—de *verwekte* kinderen van GOD. Zij bestaat *uitsluitend* uit diegenen die door God verwekt werden doordat zij Zijn HEILIGE GEEST ontvangen hebben.

“... DOOR EEN GEEST zijn wij allen tot een lichaam gedoopt...”—het Lichaam van Christus, de ware Kerk van God (1 Corinthiërs 12:13).

Het woord *dopen* betekent onderdompelen in—bevestigen in. Het ontvangen van Gods Geest verwekt in iemand GODDELIJK leven—laat hem deelnemen aan “de GODDELIJKE NATUUR” (2 Petrus 1:4). Zij zijn de verwekte kinderen van God—en zij vormen de Kerk van God. Wanneer zij daadwerkelijk *geboren zal zijn*, onsterfelijk, door opstanding uit de doden of door een ogenblikkelijke *verandering* tot onsterfelijkheid bij de komst van Christus, zal deze KERK van God het KONINKRIJK Gods worden!

Het was dus JEZUS CHRISTUS, die naar de hemel ging en op Pinksteren Gods Heilige Geest zond, die de Kerk STICHTTE. Diezelfde verrezen *levende* Jezus Christus is—gedurende meer dan 1900 jaar—het HOOFD van de *ware* Kerk geweest!

Wij hebben dus de ENIGE onfeilbare AUTORITEIT gevonden om deze kwestie van de sabbat eens voor altijd *te beslechten*!

Die HOOGSTE AUTORITEIT is Jezus Christus, en Zijn geschreven Woord, DE BIJBEL.

MAAR DAN NOG—WAT MAAKT HET UIT?

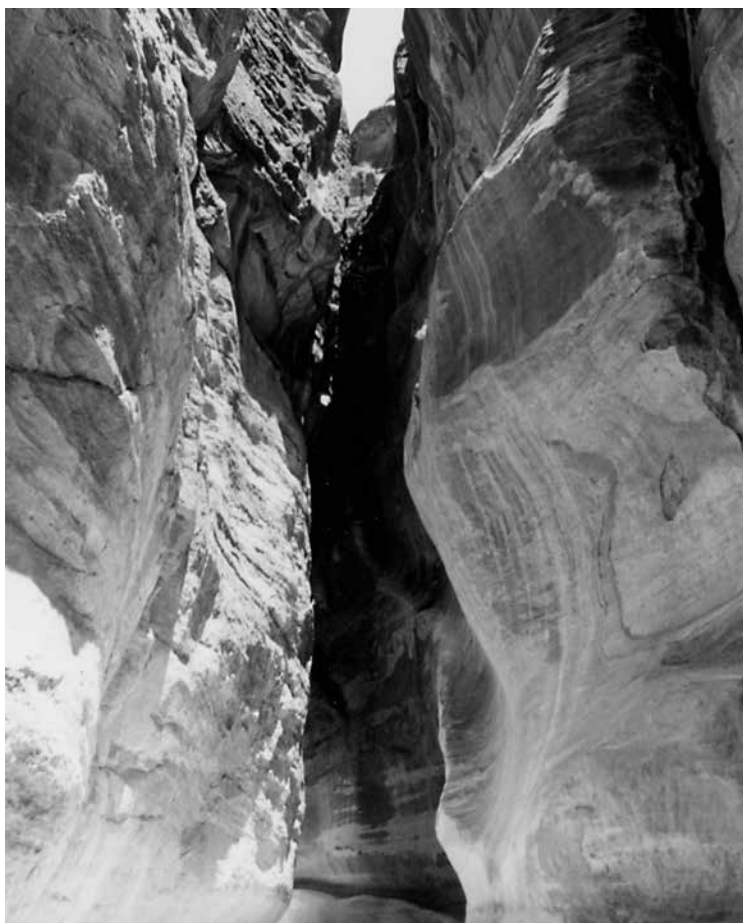
Maar zelfs als Jezus Christus het Levende Hoofd van de *ware*

Kerk is—zelfs als Hij de Hoogste Autoriteit is die deze kwestie kan beslechten, zou men nog steeds de vraag kunnen stellen: “Wat heeft dit met mij te maken? En zelfs als dit betrekking heeft op de kwestie van ZONDE, maakt het dan nog steeds wat uit?”

De meeste mensen laten GOD vandaag buiten beschouwing. Men vat zonde tegenwoordig licht op. En zoals ik al eerder zei, als God niet in beeld is, dan zou u inderdaad geen enkele reden kunnen hebben waarom het iets zou uitmaken *welke* dag van de week u houdt, en *of u al dan niet* een dag houdt.

Maar God is *wel degelijk in beeld!*

PETRA-DE MASSIEVE ROTS Dit is de ingang van Petra. Het gebruik van het Griekse woord Petra voor deze rotsachtige en steile locatie verduidelijkt de betekenis van het woord.

God lijkt niet *reëel* voor de meeste mensen. Maar *U* bent een *schepping* van God! De Almachtige God heeft de mensheid met een bepaald **DOEL** op aarde geplaatst! Zijn wetten en besluiten bepalen uw geluk, welzijn en succes hier en nu—en uw lot voor alle eeuwigheid! Wanneer u op het laatste oordeel verschijnt zult u de Rechter niet zijn.

De Eeuwige God schiep het hele universum—Hij riep elke kracht, elke macht en alle energie in het leven en *houdt hen in stand en bestuurt* ze. Hij **REGEERT** over zijn Schepping. En de **WETTEN** die Hij in het leven geroepen heeft bepalen uw welzijn of gebrek eraan. o ja, Hij is *wel degelijk in beeld!*

En heeft de kwestie van **ZONDE** er iets mee te maken? **WIE** beslist *wat* zonde is—en wat voor *verschil maakt* dat nu precies?

De meeste mensen weten niet *wat* zonde is. Sommigen zeggen dat dansen zonde is—anderen zeggen van niet. Sommigen zeggen dat roken zonde is—anderen zeggen van niet. Verschillende mensen—verschillende kerken—houden er verschillende **IDEEËN** op na.

Maar deze *onwetendheid* kan u *duur komen te staan!* Het eerste wat bij u vast moet komen te staan is het volgende: **DE LEVENDE, ALMACHTIGE GOD STAAT ONS NIET TOE UIT TE MAKEN WAT ZONDE IS.** Hij **BEPAALT WAT ZONDE IS**, EN **DWINGT ONS TE BESLISSEN OF WIJ AL DAN NIET ZULLEN ZONDIGEN!** En de **STRAF** op de zonde is **DOOD VOOR ALLE EEUWIGHEID!** Die straf is *reëel!* Het is een verschrikkelijk, *angstaanjagend* lot!

ZONDE is datgene doen wat **VOLGENS GOD** nadelig en schadelijk voor *u*—en/of anderen is! Zonde is datgene doen wat u Gods zegeningen onthoudt—vrede, geluk, veiligheid, overvloedig en vreugdevol leven, wat een voorwaarde vormt tot het verkrijgen van Gods allerhoogste gave van **EEUWIG LEVEN!**

Ja, de levende Jezus Christus—en de Bijbel—vormen de enige Hoogste Autoriteit die deze kwestie eens en voor altijd kunnen ophelderen. De vraag “welke dag?” heeft rechtstreeks betrekking op uw *relatie met GOD!* En *dat* is direct verbonden met uw welzijn, hier en nu, en uw **EEUWIGHEID**. Het maakt voor God een *geweldig groot verschil!*

Jezus Christus is het levende *persoonlijke* Woord van God. En de Bijbel is het *geschreven* Woord van God, waarvoor Christus tot u spreekt! Christus is het actieve **HOOFD**

van de enige Ware Kerk. Wij hebben de Allerhoogste AUTORITEIT ontdekt!

Laten wij nu eens nagaan wat CHRISTUS, door de BIJBEL, te zeggen heeft over *welke* dag we in deze nieuwtestamentische tijd dienen te houden—en of het wel enig verschil maakt.

Hoofdstuk 2

Wie Heeft De Sabbat Gemaakt En Ingesteld?

JEZUS CHRISTUS HAD HEEL WAT TE ZEGGEN EN TE ONDERWIJZEN OVER de sabbat en de viering ervan.

In het Evangelie van Markus lezen we over het *begin* van Zijn dienaar schap en het EVANGELIE dat Hij onderwees. Herhaaldelijk zei Hij dat dit EVANGELIE rechtstreeks van God de Vader kwam—de Boodschap VAN GOD aan de mensheid.

Markus 1:1: “Begin van het EVANGELIE VAN JEZUS CHRISTUS.” Het Evangelie van Jezus Christus is *geen* evangelie van MENSEN *over* de PERSOON van Jezus Christus. Het EVANGELIE VAN CHRISTUS is het Evangelie dat Christus predikte, het Evangelie dat GOD middels Jezus ten behoeve van de mensheid ZOND!

EVANGELIE VAN HET KONINKRIJK

Jezus ging naar Galilea, nadat Johannes de Doper in de gevangenis geworpen was, om er HET GOEDE NIEUWS VAN HET KONINKRIJK (*regering*) GODS te prediken en om de mensen op te roepen zich te *bekeren* en te *geloven*. Ja, maar *wat* te geloven? Het Evangelie dat Jezus van God meegebracht had, zoals Jezus zelf zei! (Markus 1:15.)

Vervolgens riep Hij zijn leerlingen, “en zij kwamen te Kapernaüm en terstond op de SABBAT ging Hij naar de synagoge” (vers 21). Het was Jezus’ GEWOONTE op de sabbatdag de dienst in de synagoge bij te wonen (Lucas 4:16).

Diezelfde synagoge die Jezus bezocht in Kapernaüm ligt tegenwoordig in puin. Ik heb haar bezocht—gelopen rondom de gevallen stenen en kolommen en het Joodse snijwerk.

Ook de synagoge in Nazareth die genoemd wordt in Lukas 4:16, de plaats waar Jezus ongetwijfeld iedere sabbat samenkwam toen Hij opgroeide van kleins af aan, blijft tegenwoordig nog duidelijk identificeerbaar. Het grootste deel van het huidige gebouw werd in de tweede eeuw hersteld. Het is opgegraven, met een trap naar beneden die ernaartoe leidt. Ik heb deze synagoge bezocht. Het bracht mij levendig voor de geest hoeveel het in *grootte* leek op enkele van de kleine kerken waarin ik gepredikt heb in de vroege jaren van mijn dienaar schap. Het was erg klein—mogelijk was er slechts zitplaats voor niet meer dan zo'n 50 mensen. Het was volledig van steen gebouwd. Ik dacht, terwijl ik in die kleine ruimte stond en rondliep, hoe zelfs Jezus, door Welke God *de aarde geschapen* had, Zijn aardse dienaar schap begon in een zeer kleine, nederige plaats. Ik kan mijn gevoelens op dat moment niet beschrijven—maar ik verzeker u dat het een geweldige ervaring was!

Jezus predikte in de synagogen in steden over heel Galilea (Markus 1:38-39). Enige tijd later ging Jezus met zijn discipelen door de korenvelden op de sabbat (Markus 2:23). De Farizeeën beschuldigden Jezus' discipelen ervan de sabbat ontheiligd te hebben door korenaren te plukken en te eten.

Jezus, die als onderdeel van ZIJN EVANGELIE leerde *hoe* men de sabbat moest houden, zei: “de sabbat is gemaakt om de mens, en niet de mens om de sabbat. Alzo is de Zoon des mensen Heer ook over de sabbat” (Markus 2:27-28).

DE SABBAT WERD GEMAAKT!

Ik wil dat u deze allerbelangrijkste tekst nog eens leest!

Jezus zei: “de sabbat is *gemaakt*.” Het is een van die dingen die *gemaakt* werden. Het had een *MAKER* nodig. *WIE* was het dan die de sabbat *maakte*?

God is de Schepper. Maar in Efeziërs 3:9 lezen we: “... God, welke alle dingen geschapen heeft *door Jezus Christus*” (*Statenvertaling*).

Het Evangelie van Johannes begint als volgt: “In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het

Woord was God...ALLE DINGEN zijn door HET WOORD geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is. In het Woord was leven, en het leven was het Licht der mensen ... Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid. Johannes heeft van Hem getuigd ..." (Johannes 1:1, 3-4, 14-15).

Dit "Woord" was *CHRISTUS*. Christus was *met* God de Vader sinds alle eeuwigheid. Christus was *God!* ALLE DINGEN WERDEN GEMAAKT DOOR HEM—*Jezus Christus!* De sabbat is een van deze dingen die GEMAAKT werden. Het was dus Jezus Christus die de sabbat GEMAAKT heeft. God schiep hem *door* Jezus Christus!

Let u ook eens op het volgende: "Want door Hem [Christus] zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn...en Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente " (Colossenzen 1:17, 18).

Weinigen zijn er zich tegenwoordig van bewust—maar de sabbat werd DOOR JEZUS CHRISTUS GEMAAKT! Geen wonder dus dat Hij duidelijk zei dat Hij Heer ook over de sabbat is! (Markus 2:28.)

Wanneer, en voor Wie?

Let nog eens op Markus 2:27! De sabbat werd zo maar niet *gemaakt*—had niet alleen een Maker—maar werd ook *voor* iemand gemaakt. De algemeen heersende opinie schijnt heden ten dage te zijn dat de sabbat "voor de Joden" gemaakt werd. Maar wat heeft Christus zelf gezegd? Hij zei dat hij "*voor de mens*" gemaakt was!

Als die dag ten behoeve van de mensheid gemaakt werd, zouden we kunnen veronderstellen dat dit gebeurde *zodra* de mens geschapen werd. Maar we moeten niet "veronderstellen". Wij moeten hiervoor BIJBELSE AUTORITEIT hebben!

Laten we eens teruggaan naar de beschrijving van de tijd toen de MENS gemaakt werd.

"En God zeide: Laat Ons [meervoud—de Vader en Christus] mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis ... En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen" (Genesis 1:26-27).

Wanneer gebeurde dit? Vers 31 vertelt ons dat dit op de zesde dag van de scheppingsweek gebeurde. Verder was *de*

mens het *allerlaatste* ding of wezen dat op die dag geschapen werd. De mens ontstond dus waarschijnlijk laat in de namiddag van de zesde dag.

Laten we verder gaan: “Toen God op de *zevende* dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had gebracht” (Genesis 2:2-3).

LET NU OP! Toen God zei: “Laat *Ons* mensen maken”, wie *voerde toen het woord*? Het oorspronkelijke Hebreeuwse woord dat hier in “God” vertaald werd is *Elohim*. Dit Hebreeuwse woord voor God is een meervoudig zelfstandig naamwoord (een meervoudsvorm) —het betekent meer dan een Persoon, maar slechts één God. God is een Koninkrijk—een *FAMILIE*—bestaande uit de Vader en Jezus de Zoon. Christus is ook het WOORD—d.w.z. de *Woordvoerder*. Hij spreekt alleen zoals de Vader het Hem opdraagt. God schiep alle dingen *door* Jezus Christus. Het was daarom Jezus Christus die *SPRAK*! Het was Jezus die zei: “Laat ons mensen maken.” Het was Jezus die het *WERK* van de schepping verrichtte, zoals Hem door de Vader geïnstrueerd was!

LET NOG EENS OP! Heeft Jezus het *SCHEPPEN* *voltooid* op de zesde dag? Staat er dat God op de zevende dag ophield te *SCHEPPEN*? Helemaal niet! Let nog eens goed op: “Als nu God op de zevende dag volbracht had”—wat had Hij volbracht? Niet de schepping! Hij volbracht “Zijn *WERK* dat Hij gemaakt had.”

Er waren ZEVEN volle *SCHEPPINGSDAGEN*! Niet zes—maar ZEVEN! Op de zevende dag *MAAKTE HIJ DE SABBAT*! Maar de sabbat werd niet door *WERK* gemaakt, maar door *RUST*. Wat Hij op de zevende dag *beëindigde* was het *WERK* van de schepping—datgene wat door *werk* geschapen was! Op de zevende dag *rustte* Hij! Hij schiep de sabbat door *te rusten*.

WAS GOD MOE?

Maar waarom *rustte* Jezus Christus nadat Hij het *WERK* van de schepping verricht had? Was Hij “uitgeput”? Was Hij zodanig vermoeid dat Hij gedwongen was op te houden en uit te

rusten? Zeker niet, want God “wordt noch moede noch mat”! (Jesaja 40:28.)

Niettemin was dit een *werkelijke rust*, want in Exodus 31:17 staat dat: “...de HEER [Christus], in zes dagen, de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag gerust en zich *verkwikt heeft*” (*Statenvertaling*). Aangezien Hij “*verkwikt*” was door deze rust, was het een werkelijke rust. En toch was Hij niet moe of afgemat!

WAAROM rustte Hij dan? Om zijn GODDELIJKE AANWEZIGHEID IN DIE DAG te plaatsen! Hij MAAKTE die dag de sabbat door te *rusten*, terwijl Hij al de andere dingen gemaakt had door te *werken*.

LET OOK OP HET VOLGENDE! “En God *zegende* de zevende dag en *heiligde die*”! Wat betekent “*heiligde*”? Zoek het eens op in uw woordenboek. Heiligen betekent “*afgezonderd* voor HEILIG gebruik of doel”. Hij heeft deze dag van de andere dagen *afgezonderd*—voor een HEILIG doel bestemd—als een dag van lichamelijke rust waarop Zijn volk kan samenkomen en God vereren!

God HEILIGDE de zevende dag van elke week (Exodus 20:11). Hij maakte hem HEILIG. Deze dag is, zoals we later in andere teksten zullen zien, HEILIG voor GOD. De sabbat is een dag. Het is specifiek de zevende dag *van de week* (Mattheüs 28:1). Wat God daardoor deed—en Hij deed het door CHRISTUS—was *toekomstige TIJD heilig maken*!

Stel uzelf nu de vraag en beantwoordt deze: bezit enig mens de autoriteit om *toekomstige tijd* te HEILIGEN? Geen mens is heilig van zichzelf. Geen mens heeft de macht iets te heiligen. ALLEEN GOD—of datgene dat God heilig *gemaakt* heeft—is HEILIG! Geen enkele *menselijke* groep of organisatie bezit de autoriteit toekomstige tijd te HEILIGEN!

De sabbat is een TIJDSRUIMTE. God heeft die ingesteld als die tijdsruimte van vrijdags zonsondergang tot zaterdags zonsondergang. Telkens wanneer deze tijdsruimte aanbreekt *bevinden we ons in heilige tijd*! Dit is Gods tijd, niet de onze! God heeft die HEILIG GEMAAKT—en, zoals we later in detail zullen zien, Hij heeft ons in de Tien Geboden bevolen die tijd te *heiligen*! Vele mensen beseffen vandaag helemaal niet dat het een ZONDE is te schenden wat HEILIG is voor God!

“LOOP ER NIET OVER HEEN”

Maar *maakt het wel enig verschil* of we juist deze dag gedenken

die God gezegend en geheiligd heeft? Dient een christen te *eerbiedigen* wat God **HEILIG** heeft gemaakt?

God geeft ons hiervan duidelijk uitleg in een gebeurtenis die Mozes overkwam.

Mozes, door de dochter van Farao van kleins af als prins opgevoed, had een Egyptische opzichter doodgeslagen en was naar het land Midian gevlucht, bij de berg Sinaï. Daar had hij een dochter van Jethro, de priester, tot vrouw genomen. Op een keer, toen hij met een kudde schapen bij de berg Horeb (de Sinaï) kwam, zag hij daar een grote struik branden. Maar Mozes zag dat de struik niet verteerd werd. Hij bleef branden, maar de struik zelf verbrandde niet.

De Eeuwige (Christus) riep Mozes vanuit het midden van de brandende struik toe.

“Mozes, Mozes!” riep God, “... doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats, waarop gij staat, is *HEILIGE GROND*” (Exodus 3:2-5).

Veronderstel nu eens dat Mozes net zoals de meeste mensen vandaag was geweest Dan zou hij waarschijnlijk geredeneerd hebben:

“Wel, Heer, ik zie niet in of het *enig verschil maakt* waar ik mijn schoenen uitdoe. Ik wil ze niet hier, op deze grond, uitdoen. Ik wacht wel een tijdje en zal ze een kilometer verder uitdoen.”

Als Mozes opstandig was geweest en dat gezegd had, dan was bij nooit gebruikt om Gods volk uit Egyptische slavernij te leiden.

De grond een kilometer verderop was niet **HEILIG**. *Waarom* maakte het wel iets uit of Mozes zijn schoenen uitdeed—of waar? Om de volgende reden: DE GROND WAAROP HIJ TOEN STOND was **HEILIG**. God beval hem **HEILIGE** grond met een ontzag te behandelen dat hij voor geen ander stuk grond had.

Maar *waarom*? Wat maakte *die* grond in kwestie heilig? GODS AANWEZIGHEID WAS OP DIE GROND! God is **HEILIG**! Gods *aanwezigheid* in die struik maakte de grond rondom **HEILIG**!

Op dezelfde wijze is Gods AANWEZIGHEID in zijn sabbat. Hij *rustte* op die eerste sabbat om *Zijn aanwezigheid* in die dag te plaatsen. Dat maakte het **HEILIGE TIJD**! Vier duizend jaar later, toen dezelfde “Logos” of “WOORD” vlees werd—toen Hij als Jezus Christus als mens op aarde kwam—PLAATSTE Hij NOG

STEEDS ZIJN AANWEZIGHEID IN DEZE WEKELIJKS TERUGKERENDE SABBAT—Hij GING IN DE SYNAGOGEN “ZOALS HET ZIJN GEWOONTE WAS!

Jezus Christus is heden ten dage nog steeds DEZELFDE, zoals Hij gisteren was en zoals Hij *voor eeuwig* zal zijn (Hebreeën 13:8). *Geloof u dat?* Is uw Bijbel GEZAGHEBBEND? Neemt u het als *AUTORITEIT* aan? Tenzij Jezus Christus, in de Geest, vandaag *in uw lichaam* woont—daadwerkelijk uw leven voor u leeft—behoort u Hem niet toe—bent u geen christen (Romeinen 8:9). En als Jezus Christus in u woont, is Hij NIET VERANDERD—Hij plaatst *nog steeds* Zijn aanwezigheid in Zijn SABBAT!

Mozes werd bevolen, *door de Eeuwige* (God), om zijn schoenen van die HEILIGE GROND te houden. Ongehoorzaamheid zou ZONDE betekend hebben met als straf de eeuwige DOOD.

Dezelfde Eeuwige gebiedt de mensheid haar voeten te weerhouden van het vertrappen en ontheiligen van Gods HEILIGE DAG! God eist van Zijn kinderen dat zij deze HEILIGE tijd met een ontzag zouden behandelen, dat voor geen andere tijd vereist is.

Let nu eens op de volgende PROFETIE—*bestemd voor onze tijd*.

“Indien gij *niet over de sabbat heenloopt* door uw zaken te doen op mijn HEILIGE DAG, maar de sabbat een verlustiging noemt [niet een juk van slavernij], de HEILIGE DAG DES HEREN van gewicht, en *DIE eert* door noch uw gewone bezigheden te doen, noch uw zaken te behartigen, of ijdele taal uit te slaan, dan zult gij u *verlustigen in de HERE* en Ik zal u doen rijden over de hoogten der aarde en u doen genieten het erfdeel van uw vader Jakob, want de mond des HEREN heeft het gesproken”! (Jesaja 58:13-14.)

Hier is een heel duidelijk “ZO ZEGT DE HERE!”

Wij *eren God* door datgene te *heiligen* dat Hij geheiligd heeft! Wij *onteren Hem* wanneer we onze eigen ideeën verkondigen, als we zeggen: “Nou, ik denk dat de ideeën en gewoonten van de MENSEN—van al de KERKEN van deze wereld—in orde moeten zijn. Ik doe liever zoals zij doen, en geef hen liever eer, en sta bij hen graag in een goed blaadje.”

God gebiedt: “Neem uw voet af van mijn HEILIGE TIJD! Houd op met wat MIJ TOEGEWIJD en HEILIG is te vertrappen! Houd op met het onteren van MIJN HEILIGE DINGEN —of het nu MIJN naam, MIJN tienden van uw inkomsten of MIJN HEILIGE dag is.”

De ZONDE ligt in het onteren van wat God GEHEILIGD heeft!

God heeft nooit enige andere wekelijkse dag HEILIG gemaakt! De mens beschikt zelf niet over de autoriteit om een dag HEILIG te maken. U *kunt geen* dag “HEILIGEN”, tenzij God hem eerst heilig *gemaakt* heeft, net zo min als dat u koud water heet kunt houden—tenzij het eerst heet gemaakt is. God heeft dit tijdsbestek HEILIG gemaakt—Hij gebiedt u die dag *zo te houden!*

DOOR ABRAHAM ONDERHOUDEN

Deze wereld en al haar beschaving— inclusief haar godsdiensten—bestaat uit een systeem van geloven en gewoonten die hun oorsprong vonden in “de weg die de mensen recht schijnt”. God zegt dat *die* levenswijze leidt tot de straf van de eeuwige dood. Die weg—de weg die de mensen “RECHT schijnt”—is de weg van de ZONDE.

Als de religies van deze wereld werkelijk de BIJBEL als hun autoriteit aannamen, dan zouden ze allemaal *precies hetzelfde* geloven—iedereen zou GODS WEGEN volgen, en de gebruiken die Hij ingesteld heeft, naleven. Vele belijdende christenen beweren ook dat zij de Bijbel—en *niets* dan de Bijbel—naleven. Maar toch geloven zij precies het tegenovergestelde van de duidelijke leer van de Schrift en van Christus. Zij volgen gebruiken van *heidense* oorsprong die door God in de Bijbel *veroordeeld* worden! Deze wereld is inderdaad *misleid!*

De mens ontwikkelt allerlei redeneringen om Gods geboden te ontduiken—omdat de menselijke geest vijandig tegenover God staat en zich niet wil onderwerpen aan Zijn WET! (Romeinen 8:7). Wanneer de mensen Gods geboden verwerpen zodat zij aan hun eigen overleveringen vast kunnen houden (zie Markus 7:6-9), dan moeten zij *argumenten* verzinnen om hun opstand te rechtvaardigen. Een van die argumenten is dat Gods geboden niet bestaan zouden hebben totdat de Israëlieten de berg Sinaï bereikt hadden.

Maar Abraham *hield* Gods geboden 430 jaar voordat *zijn* nakomelingen de berg Sinaï bereikten.

LEES HET IN UW EIGEN BIJBEL! “... omdat Abraham naar Mij geluisterd en mijn dienst in acht genomen heeft: MIJN GEBODEN, MIJN INZETTINGEN EN MIJN WETTEN” (Genesis 26:5). God spreekt hier. Hij verklaart *waarom* Hij die grote beloften aan Abraham deed.

ABRAHAM HIELD DUS GODS SABBAT!

Wij zien in het Nieuwe Testament dat het breken van een enkel gebod ZONDE is (Jakobus 2:10-11).

Sommige mensen trachten te redeneren dat er “misschien tijd verloren is geraakt. Misschien verloren ze de tel welke dag dezelfde zevende dag van iedere week is waarop God gerust heeft”.

IS ER TIJD VERLOREN GERAAKT?

Adam was geschapen en leefde toen de zon onderging op de zesde dag van de scheppingsweek—toen God van Zijn *werk* uitrustte. Adam wist welke de zevende dag was. Jezus noemde Abel “rechtvaardig”, (Mattheüs 23:35), dus *hield* Abel de sabbat, Henoch “wandelde met God”, dus hield ook Henoch de sabbat—en hij werd door God minder dan honderd jaar voor Noach “weggenomen”. Zij wisten welke dag steeds deze zevende dag was gedurende deze hele periode. Adam leefde 243 jaar met Methusalah, en totdat Lamech 56 jaar oud was. Deze mensen wisten welke de zevende dag was. Methusalah leefde 600 jaar met Noach en Lamech leefde 595 jaar met Noach.

Noach moet zeer zeker van hen en van anderen geleerd hebben welke de steeds terugkerende zevende dag was. En Noach onderhield die dag, want hij was een “prediker der GERECHTIGHEID” (2 Petrus 2:5)—en “al Uw geboden zijn gerechtigheid” (Psalmen 119:172).

Ook Sem was rechtvaardig, en hij leefde tot Abraham 150 jaar oud was. Noach stierf maar twee jaar voor Abraham geboren werd.

Nee, er was geen tijd “verloren” geraakt tot de tijd van Abraham.

Maar na de dood van Jakob en Jozef werden de kinderen Israëls (Jakob) slaven in Egypte. “Daarom,” zo zegt de Bijbel, “stelde men opzichters van herendiensten over hen aan om hen door de hun opgelegde dwangarbeid te onderdrukken. ... Toen lieten de Egyptenaren de Israëlieten onder mishandeling werken; ja, zij maakten hun het leven bitter door harde slavenarbeid...” (Exodus 1:11, 13, 14).

De Egyptenaren hielden geen sabbat. Zij geselden de Israëlieten evengoed op de sabbatdagen als op de andere dagen

in hun slavenarbeid. Het was de Israëlieten dus gedurende verscheidene generaties—zo'n 150 a 175 jaar—niet geoorloofd de sabbat te houden. Er bestond geen priesterschap. Er was geen sabbat of godsdienstige bijeenkomst. Waarschijnlijk werd er geen godsdienstonderwijs gegeven—het werd zeker niet op georganiseerde wijze toegelaten.

En er was geen BIJBEL—geen registratie van Gods leer of van GODS WET! De Bijbel zegt: “het Woord des Heren *blijft in der eeuwigheid.*” Als er een geïnspireerd Woord van God voor Mozes' tijd geschreven was geweest dan zou daar nu een bewijs van voorhanden zijn. De eerste teksten van de Bijbel werden door MOZES geschreven, *nadat* de Israëlieten van de Egyptische slavernij verlost waren.

De generatie Israëlieten die door Mozes uit Egypte gebracht werd, had geen godsdienstige voorlichting of opleiding ontvangen. Waarschijnlijk wisten ze weinig van de sabbat af. Het *zou kunnen* dat zij de tel werkelijk kwijt geraakt waren. Maar als dit inderdaad het geval was, **HEEFT GOD DIT DOOR VERBAZING-WEKKENDE WONDEREN WEER GEOPENBAARD!**

LET NU GOED op! Deze Israëlieten, ongeveer twee a drie miljoen in getal (600.000 mannen van boven de twintig), kwamen aan in de wildernis van Sin, twee maanden na hun uittocht uit Egypte, een tweetal weken **VOORDAT** zij bij de berg Sinaï arriveerden. Vergeet niet dat dit weken was *voordat* God hun de Tien Geboden gaf. Deze mensen begonnen te klagen en te morren vanwege het gebrek aan voedsel in de woestijn.

Door Wonderen Geopenbaard

En hier, door WONDEREN, *openbaarde* God aan hen *welke dag* de sabbat was en *of het wat uitmaakt* of hij al dan niet gehouden wordt.

“Toen zeide de HERE tot Mozes: Zie, Ik zal voor u brood uit de hemel laten regenen; dan zal het volk uitgaan en verzamelen zoveel als voor elke dag nodig is,”—**WAAROM?**—“*opdat Ik het op de proef stelle*, OF HET AL DAN NIET WANDELT NAAR MIJN WET.”

Lees dat nog eens! Dit was meer dan twee weken *voordat* zij de Tien Geboden ontvingen—*voordat* het Oude Verbond zelfs nog maar voorgesteld was—*voor* de wet van Mozes. Maar GODS WET was al van kracht. God ging hen *op de proef stellen* om uit te maken of zij al dan niet een bepaald punt ervan zouden gehoorzamen.

“En, als zij op de zesde dag *bereiden* wat zij hebben binnengebracht, dan zal dit *dubbel zoveel* zijn als wat zij op de andere dagen verzamelen” (Exodus 16:4-5).

Ik zal u aantonen dat God op een sabbat tot hen sprak. Het is duidelijk dat de Eeuwige (die later de vleesgeworden CHRISTUS werd) voor de eerste keer tot de mens op de eerste sabbat sprak. Adam werd op de zesde dag van de scheppingsweek geschapen. Blijkbaar werd hij in de late namiddag geschapen, aangezien de schepping van de mens de laatste scheppingsdaad van die dag was. Toen de zon ondergegaan was, onmiddellijk na Adams schepping, *predikte* God tot hem en bood hem de GIFT van het eeuwig leven aan (door de boom des levens) en waarschuwde hem dat het loon van de zonde de DOOD is (Genesis 2:15-17).

En hier is God weer tot Israël aan het prediken, bij monde van Mozes, *op de sabbat*.

Lees nu de volgende verzen van Exodus 16. Vers 9: Mozes en Aaron verzamelden de mensen. Vers 10: Zij zagen allen de heerlijkheid van de Eeuwige God. Verzen 11-13: tussen de twee avonden—in de avondschemering—onmiddellijk na zonsondergang op die sabbat, zond God kwartels als voedsel en de volgende morgen lag het manna op de grond.

Let nu op het volgende wonder. Vers 20: sommigen trachtten een hoeveelheid manna tot de volgende morgen te bewaren, in tegenstelling tot Gods gebod, “*maar toen was het bedorven van de wormen en stonk.*”

Nu vers 22: *Op de zesde dag* verzamelden ze een dubbele portie manna. Vers 23: Mozes verklaarde dat “Morgen is de rust, de HEILIGE sabbat des Heren” (*Staten Vertaling*). En op deze zesde dag werd hun opgedragen de voedselvoorraad voor de sabbat in te slaan, wat zij ook deden. En, vers 24, *toen was het niet bedorven* en waren er geen wormen in, zoals op de vijf voorgaande dagen! Dit was weer een WONDER van God, dat hun aantoonde welke de juiste zevende dag was!

Toen de volgende morgen aanbrak—de sabbat—zei Mozes (verzen 25 en 26): “Eet dit vandaag, want heden is het sabbat voor de HERE, vandaag zult gij het niet vinden op het veld. Zes dagen zult gij het verzamelen, maar op de zevende dag is het sabbat; dan is het er niet.”

Maar, MAAKTE HET WEL ENIG VERSCHIL?

Was het niet in orde, toch op de zevende dag te werken, en dan op de eerste dag van de week te rusten? Net zoals de meeste belijdende christenen vandaag, dachten ook sommigen van deze Israëlieten dat dit beter zou zijn.

MAAR KIJK WAT ER GEBEURDE! Het volgende vers—vers 27: “Toen er dan ook van het volk op de zevende dag heengingen om wat te verzamelen, *vonden zij het niet*!” Deze *mensen* dachten dat het niets uitmaakte *welke* dag zij hielden en of zij die dag al dan niet hielden. MAAR HET MAAKTE WEL WAT UIT VOOR GOD! Gedurende de zes werkdagen was GOD ZELF *werkzaam* geweest door manna te laten regenen. Maar GOD ZELF DEED HELEMAAL NIETS VAN DIT WERK OP ZIJN SABBAT—die HEILIG VOOR HEM WAS! Op deze zevende dag *rustte* GOD ZELF door geen manna te zenden.

MAAKT HET ENIG VERSCHIL?

Lees nu verzen 28 en 29: “Daarom zeide de HERE tot Mozes: *HOELANG WEIGERT GIJ MIJN GEBODEN EN WETTEN TE ONDERHOUDEN?* Bedenkt, dat *de Here u de sabbat gegeven heeft*; daarom geeft Hij u op de zesde dag brood voor twee dagen. Ieder moet op zijn plaats blijven; niemand mag zijn plaats op de zevende dag verlaten [om te verzamelen—*te werken*]!” En na deze felle berisping van God, rustte het volk op de zevende dag! Voor God maakt het zeer zeker wat uit! En God is vandaag DEZELFDE zoals Hij gisteren was en zoals Hij tot in eeuwigheid zal zijn (Hebreeën 13:8).

Merk eens op door welke wonderen God hun onthulde *welke* dag Zijn dag is—Zijn sabbat. Het manna viel gedurende zes dagen—maar het viel niet op de zevende dag. God zelf *werkte* door manna op de zes werkdagen te zenden, maar Hij rustte op de zevende dag. Gedurende de eerste vijf werkdagen zou het manna bederven en wormen voortbrengen als er iets van bewaard werd, maar op de avond van de sabbat, de avond na de zesde dag, bedierf het niet, maar bleef het vers en in uitstekende toestand bewaard—en zij hadden geen koelkasten! Op de zesde dag gaf God tweemaal zoveel. De zevende dag gaf Hij hun NIETS.

Sommigen zouden kunnen redeneren dat, na zoveel generaties slavenarbeid in Egypte, de Israëlieten het begrip van TIJD uit het oog verloren hadden.

Maar God onthulde door deze talrijke wonderen *WELKE* dag Zijn sabbatdag is. God gaf hun een ernstige berisping omdat zij *ZIJN SABBAT* niet hielden. Hij maakte het hun duidelijk dat het heiligen van de sabbat *ZIJN WET* was, vele dagen voordat het Oude Verbond voorgesteld werd of de Tien Geboden gegeven werden in de vorm zoals God ze op de Sinaï uitsprak.

Op deze manier openbaarde God dus *welke dag* *ZIJN SABBAT* is en dat het *EEN VERSCHIL TUSSEN LEVEN EN DOOD* MAAKT, want Gods heilige sabbat overtreden, is *ZONDE* en de straf is de eeuwige *DOOD*!

Let ook eens op vers 29 van Exodus 16: “Bedenkt, dat *de HERE u de sabbat gegeven heeft.*” Nergens in heel Gods Woord kunt u lezen “De *HERE* heeft u de *ZONDAG* gegeven.” *Wie heeft dan deze belijdende christelijke wereld haar ZONDAG gegeven?* Het antwoord kunt u gemakkelijk in de *GESCHIEDENIS* vinden—de natuurlijke, vleeselijke *MENS* heeft het belijdende christendom haar zondag gegeven—heidenen *afgesneden* van God—de mens die tegen God in opstand kwam! De zondag is uit het *heidendom* voortgekomen! En de wereld volgt deze gewoonte na!

Wat is de oorsprong van uw godsdienst? Is het de *MENS*—en de meerderheid van de publieke opinie en gewoonten van de *MENS*—of is de *ALMACHTIGE GOD* de oorsprong van wat u gelooft en *DOET*? *Wie?* Is uw *AUTORITEIT* datgene wat *MEN* overwegend aanneemt of is *GOD* uw autoriteit en Gods *WOORD*, de Bijbel? Ja, *WELKE*?

Uw EEUWIGHEID hangt van uw antwoord op deze vraag af!

DE TIEN GEBODEN NIET DOOR MOZES GEGEVEN

Miljoenen mensen is geleerd dat *MOZES* de Tien Geboden aan de Israëlieten gegeven heeft.

Op een zondagmorgen in 1933 liep ik een kerk binnen in het zuiden van de Amerikaanse staat Oregon. Het was tijd voor de zondagsschool. Ik ging zitten als een vreemdeling tussen de mannen in de bijbelklas. Iemand gaf me een lesboekje van dat kwartaal. De les van die dag ging over “Mozes geeft de Tien Geboden aan de Joden.” Na het even vlug doorgebladerd te hebben, stelde ik vast dat het slechts verklaringen

van de sektarische schrijver of schrijvers van het kwartaalblad van deze denominatie bevatte. Geen bewijzen uit de *Bijbel*!

Maar onmiddellijk gebeurde er iets onverwachts en zeer vreemds. De leraar zocht naar zijn woorden, hakkelde een minuut of zo, maar was helemaal niet in staat zijn les te beginnen. En toen, zich plotseling tot mij kerend, flapte hij eruit: “Meneer, ik weet niet wie u bent, maar om de een of andere reden is het mij deze morgen onmogelijk les te geven—en ik weet dat u het wel kunt. Wilt u mijn plaats innemen en ons les geven?”

Dit kwam als een donderslag bij heldere hemel. WAAROM was hij plotseling niet in staat een klas les te geven waar hij regelmatig voor stond? WAT bewoog hem zich tot *mij* te wenden? WAAROM leek hij ervan overtuigd dat ik in staat zou zijn hen les te geven, terwijl ik hem nooit eerder gezien had en dat we elkaar niet hadden ontmoet? Ik wist het niet—tenzij het was omdat ik de enige was die een Bijbel meegebracht had.

“Wel”, antwoordde ik, “dat is een tamelijk onverwachts en eigenaardig verzoek aan een wildvreemde, die hier nog nooit eerder is geweest. Ik heb dit boekje vluchtig doorgekeken. Ik moet u echter zeggen dat ik onmogelijk hieruit les kan geven omdat wat hier in staat *niet waar* is. Maar als u wenst dat ik u, volgens de BIJBEL, de waarheid onderwijs over wie wel de Tien Geboden aan de Israëlieten gegeven heeft, dan kan ik dat doen, maar het is niet meer dan billijk om u van tevoren te waarschuwen dat uw kwartaalblad totaal niet bijbels en onjuist is.”

Alle mannen in de klas wilden dat ik hen zou lesgeven.

Hoofdstuk 3

God—Niet Mozes—Heeft De Wet Gegeven

DIT IS WAT IK DE KLAS LEERDE: IN DE DERDE MAAND (VAN DE nieuwe heilige kalender die God aan de Israëlieten in Egypte gegeven had) kwam de grote menigte der Israëlieten bij de berg Sinai. Vergeet niet dat zij minstens drie a vier miljoen man sterk waren. Er waren 600.000 volwassen mannen van 20 jaar en ouder—de vrouwen en kinderen niet meegerekend.

DE ONMETELIJKE VERGADERING

Deze enorme vergadering van miljoenen Israëlieten sloeg haar tenten op—een enorm uitgestrekte TENTENSTAD (Exodus 19:2). Hoewel zij zeer goed georganiseerd waren nam dit natuurlijk enige tijd in beslag.

Toen ging Mozes de berg op (vers 3) om God te ontmoeten. En daar gaf DE EEUWIGE hem een voorstel om aan deze miljoenen mensen voor te leggen. Dit voorstel, deze overeenkomst, was wat we het “Oude Verbond” noemen—het verbond dat van dit volk een NATIE zou maken—Gods eigen natie op aarde.

Het voorstel bepaalde dat God hun enige Koning en Heerser zou zijn. Hun regeringsvorm moest een theocratie worden. God was de Wetgever—en niet een parlement. God zou leidinggevende mannen aanstellen voor het uitvoeren van Zijn bevelen. Mozes keerde terug naar de uitgestrekte

tentenstad. “Toen kwam Mozes en ontbood de oudsten van het volk en legde hun al deze woorden die de HERE hem geboden had, voor.” (vers 7). Het hele volk nam Gods voorstel eenstemmig aan. De mensen waren er in dit voorstel zo op uit, te ontvangen wat God in deze overeenkomst BELOOFD had—“dan zult gij UIT ALLE VOLKEN [“op bijzondere wijze”, Willibrord Vertaling] Mij ten eigendom zijn”—dat wil zeggen de grootste, welvarendste en machtigste natie ter wereld—dat zij de *voorwaarde* niet te serieus overwogen hadden: “INDIEN gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart.” (vers 5).

En wat zou er voor hen uit GODS EIGEN MOND komen, dat zij zouden moeten gehoorzamen? Een grote wet die *al van kracht* was, evenals de wetten der zwaartekracht en traagheid—de wetten der fysica en scheikunde—al van kracht waren: Maar dit was een GEESTELIJKE wet! De stem van God ging deze levende, onverbiddelijke wet in specifieke bewoordingen als een duidelijk omschreven gedragscode bekendmaken.

EEN HARDE WET?

WAAROM juist deze Wet? Het is hoog tijd dat wij mensen van vandaag beseffen wat het juiste antwoord is. De Almachtige God is niet alleen Schepper en Heerser over Zijn grenzeloze, uitgestrekte schepping van het ganse heelal. Hij is een God van LIEFDE.

In LIEFDE schiep God de mens naar Zijn evenbeeld. God HEEFT de mensen LIEF. God wilde dat de mensen die Hij zou scheppen gelukkig zouden zijn; dat zij vrede zouden hebben en in veiligheid van een interessant, energiek, overvloedig leven zouden *genieten*. Teneinde een dergelijke gelukkige staat van leven mogelijk te maken, heeft God de geestelijke wetten in het leven geroepen die de *enig ware WEG* naar elk lichamelijk en geestelijk welzijn vormen—en die de mens van verdriet, lijden, angst, onzekerheid, verveling, ledigheid, frustratie, geweld en dood kunnen VRIJWAREN. Deze geestelijke WETTEN bepalen DE WEG naar een gelukkig, krachtig, levenslustig, interessant en vreugdevol LEVEN.

God is liefde—en God weet dat LIEFDE hartverwarmend en goed is. Daarom formuleerde en riep Hij een WET van LIEFDE

in het leven—een wet die nagekomen, vervuld en volbracht wordt *door* LIEFDE.

Wat een wonderbaarlijk en prachtig GESCHENK aan de mensheid! Men zou denken dat de mensheid zich hierin zou verheugen en God onophoudelijk dank en lof zou betuigen in diepe DANKBAARHEID! Maar dat doet de mensheid niet! Hoe goed en mooi deze wet ook is, de menselijke natuur staat er *vijandig* tegenover! Zo was het vroeger. Zo is het ook nu. De menselijke natuur is de naar binnen gerichte *kracht* van ijdelheid, zelfzucht en hebzucht. Uit zelfzucht *wil* ze alles *nemen* wat Gods juiste LEVENSWIJZE met zich mee zou brengen, maar uit opstandigheid weigert zij die weg te bewandelen om deze overvloedige zegeningen te verkrijgen.

LIEFDE is uitgaande bezorgdheid. Het is de WEG van geven, dienen, samen delen. Maar de menselijke natuur wenst te *nemen*.

Alle goede dingen, zegeningen en weldaden komen van GOD. Hij is de OORSPRONG van alle goeds waarnaar de mensheid hunkert. In Gods voorstel hun Koning en Heerser te zijn—hen de welvarendste, de machtigste en meest gezegende natie ter wereld te maken—zouden zij over de allerhoogste zegening kunnen beschikken: de leiding, bescherming en hulp van de al-wijze, al-liefdevolle, al-machtige God!

Natuurlijk keek deze omvangrijke vergadering van mensen alleen maar naar de uiteindelijke BELOFTE—naar wat zij zouden KRIJGEN—en nam zij zonder meer Gods voorwaarden aan, zonder gehoord te hebben wat deze waren.

In vers 8 zien we hoe Mozes weer de berg Sinai opklom om God verslag uit te brengen.

DE MACHT EN HEERLIJKHEID!

God instrueerde Mozes: “Ga tot het volk; heilig hen heden en morgen. ... En tegen de derde dag zullen zij gereed zijn, want op de derde dag zal de HERE nederdalen voor de ogen van het gehele volk op de berg Sinai.” Op die grote dag, ‘s ochtends, was er op de berg een *overweldigend* vertoon van donderslagen en bliksemschichten.

Kunt u zich dat voorstellen? Ik denk dat ik dat kan—althans gedeeltelijk. Jaren geleden—in het begin van de winter

van 1934—reed ik eens over de ringweg rond Mt. Hood Loop in Oregon. Aan de oostkant van de berg was een zijweg die naar de voet van de berg leidde en voor een deel naar boven leidde. Toen ik hier aankwam brak juist boven mij, rond de met sneeuw bedekte bergtop, een angstaanjagende storm los. Een onheilspellende donkere wolk—de donkerste die ik ooit gezien had—bleef boven de bergtop hangen. Bliksemschichten—zo verblindend dat ik mijn ogen moest afwenden. Daverende donderslagen klonken luider en harder dan ik ooit in Iowa en Nebraska gehoord had. Ik reed terug naar beneden, weg van die storm, zo snel als de veiligheid me toeliet. Het was het meest schrikwekkende, angstaanjagende schouwspel waar ik ooit getuige van was geweest. Het leek wel of de GROOTHEID van de TOORN van de almachtige GOD ten toon gespreid werd!

Toen dacht ik alleen nog maar aan een ding—aan die andere gebeurtenis, toen GOD met donderende stem ZIJN GROTE GEESTELIJKE WET vanaf de berg Sinaï verkondigde! Maar ik beseftte wel dat wat ik hier zag en hoorde, tam geweest moest zijn in vergelijking. Toch deed dit me realiseren wat voor verbeelding tartend schouwspel voor het aangezicht van heel Israël had plaatsgevonden ! Stelt u zich even voor: een uitgestrekte ZEE van mensen—miljoenen mensen—zo ver het oog reikt! En dan verschrikkelijke, verblindende bliksemflitsen en oorverdovende donderslagen die bijna de trommelvliezen doen barsten! En temidden van dit oogverblindend, oorverscheurend vertoon, *de ALMACHTIGE GOD ZELF* die zich klaarmaakt ZIJN GROTE WET met DONDERENDE STEM aan het gehoor van die onmetelijke massa te verkondigen!

Geen wonder dat de mensen beefden en Mozes vroegen tussen hen en God te gaan staan!

Temidden van dit geweldig vertoon van GODS MACHT EN GLORIE, “leidde Mozes het volk ... God tegemoet en zij stelden zich op onder aan de berg. En de berg Sinaï stond geheel in rook, omdat de HERE daarop nederdaalde in vuur ... en de gehele berg beefde zeer” (verzen 17-18).

WAT EEN DECOR VOOR het ontvangen van GODS WET!

Dit was geen alledaagse gebeurtenis! God wilde het alles overtreffende BELANG van DEZE WET—Gods volmaakte LEVENSWIJZE—bij zijn volk inprenten!

ENORME KRACHT VAN EEN ELEKTRISCHE STORM God toonde deze kracht toen Hij Zijn wet uitsprak! Hij wilde het enorme belang van de wet, die Hij op het punt stond aan Zijn volk te geven, benadrukken. God Zelf donderde de wet naar Israël.

Stelt u zich voor! Een hele NATIE van MILJOENEN mensen, bijeengekomen in een onmetelijke, reusachtige vergadering van historische betekenis! En de stem van God ZELF, sprekende door het VUUR, de oogverblindende bliksemschichten, de oorverdovende DONDRSLAGEN—en een geweldige bovennatuurlijke STEM die geen microfoons, geen geluidsversterking of luidsprekerinstallaties nodig had om door MILJOENEN gehoord te worden.

Dit was geen toeloop van 100.000 voetballiefhebbers zoals we bij een Cupfinale zien. Een dergelijke massa bij een voetbalwedstrijd lijkt ons vandaag al ENORM. Maar vergeleken met Gods gehoor is dit een onbeduidende vetvlek. Gods gehoor was geen 100.000 mensen sterk, ook geen 500.000 of 1.000.000—maar 3 tot 4 MILJOEN in een mensenmassa die onze verbeeldingskracht te boven gaat! Het was *niet* de stem van Mozes die Gods WET gaf. Het was de STEM VAN GOD! De hele natie van Israël hoorde Gods STEM!

“Toen sprak God al deze woorden: IK BEN DE EEUWIGE, UW GOD...”; en de stem van GOD sprak tot die menigte DE WOORDEN VAN DE TIEN GEBODEN.

DE STEM VAN GOD—NIET VAN MOZES!

Hoe betekenisvol! Op die allereerste Pinksterdag (in het Oude Testament, Feest der Eerstelingen of Feest der Weken genoemd), temidden van dit kolossale en ontzagwekkende schouwspel van de krachten der natuur, gaf God ZIJN WET—Zijn LEVENSWIJZE—aan de enige mensen op aarde die ZIJN volk waren. Dit gebeurde bij de stichting en oprichting van Gods NATIE op aarde.

Vervolgens, vele eeuwen later, op Pinksterdag van 31 n. Chr., gaf God met een geweldige, ontzagwekkende manifestatie ZIJN HEILIGE GEEST aan Zijn volk—Gods LIEFDE om die Wet te *vervullen*. En dit gebeurde bij de stichting en oprichting van Gods KERK op aarde!

WIE gaf nu het volk de Tien Geboden?

Let hier goed op! Het volk *ontving de Tien Geboden niet van Mozes* zoals de meeste mensen vandaag schijnen te geloven. Mozes hoorde de allereerste afkondiging van de Geboden, in deze vorm, TEZAMEN MET DIE HELE NATIE VAN MILJOENEN MENSEN!

Het was Mozes niet, die deze Wet aan het volk gaf—maar “God sprak al deze woorden!”

Sla vervolgens Deuteronomium 5:4-22 maar eens op. Dit vindt later plaats. Mozes spreekt tot het volk Israël. En tot het volk zegt Mozes: “Van aangezicht tot aangezicht heeft de HEER met u gesproken op de berg uit het midden van het vuur ... en Hij zeide ...”—en dan volgen de woorden van de Tien Geboden (vs. 6-21).

LEES AL DEZE PASSAGES NOG EENS DOOR! Waarom heeft men u geleerd dat MOZES “de wet gegeven heeft”? WAAROM werd deze wet de “wet van Mozes” genoemd?

De Tien Geboden kwamen niet van Mozes, maar van God! De Tien Geboden werden niet door Mozes aan het volk gegeven, maar door God aan de hele natie die daar vergaderd was. Mozes zei: “Van aangezicht tot aangezicht heeft de HEER met u gesproken”—met de grote menigte van het HELE VOLK!

Mozes legt het volk uit (in vers 5) dat hij tussen God en hen stond om hen gerust te stellen omdat ze bang waren—maar HIJ WAS BIJ HEN EN MAAKTE SLECHTS DEEL UIT VAN DIE MENSEN-MENIGTE. Maar God sprak tot HET HELE VOLK DAT VERGADERD WAS, niet alleen tot Mozes!

Let verder op het volgende: nadat Mozes in vers 21 de woorden van de Tien Geboden die door God gegeven waren, opnieuw geschreven had, zegt Mozes, in vers 22, tot het volk Israël: “Deze woorden heeft de HEER tot uw gehele gemeente gesproken op de berg, uit het midden van het vuur, de wolk en de donkerheid, met luider stem, en Hij voegde daaraan niets toe; Hij schreef ze op twee stenen tafelen en gaf mij die.”

Laten we dat nog eens aandachtig lezen! Zo heeft men het u waarschijnlijk nooit verteld. Lees het zelf maar in uw eigen Bijbel!

Deze woorden van de Tien Geboden werden door de HEER gesproken. Tot wie? “Tot UW GEHELE GEMEENTE.” Het volk ontving de Tien Geboden *niet* van Mozes, maar rechtstreeks van God zelf, wiens stem zij allen konden horen!

“En Hij voegde daaraan niets toe.” Het was een VOLLEDIGE WET! Het is een GEESTELIJKE WET. Zij is VOLLEDIG. Hij voegde niets toe—niet aan die Wet! Alle andere wetten zijn verschillend, staan apart—ZIJN GEEN DEEL VAN DIE GEESTELIJKE WET! Die is helemaal compleet!

En als u mocht denken dat deze Wet “alleen voor de Joden” bestemd was, dan zou u geen grotere vergissing kunnen begaan! Hebt u niet gelezen wat er staat in Handelingen 7:38, nl. dat Mozes “de levende woorden ontving, OM ONS die te geven” (Statenvertaling)—aan ONS, Christenen onder het Nieuwe Testament?

Alle andere naties hadden zich van God en Zijn WEGEN afgewend. Nu koos God een vertrappt volk van SLAVEN als Zijn *natie*—de ENIGE natie ter wereld die zich niet helemaal van God afgesneden had.

Dit was de BASIS van het Oude Verbond. Maar wat is de basis van het NIEUWE Verbond? U vindt het in Hebréeën 8:10: “Want dit is het verbond, waarmee Ik Mij verbinden zal aan het huis Israëls na die dagen, spreekt de Heer: Ik zal *mijn wetten* in hun verstand leggen, en Ik zal die in hun harten schrijven, en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.”

In dit boekje zal het volkomen duidelijk gemaakt worden dat dit 1) geen voorlopige wet was die aan het kruis eindigde; en 2) geen speciale wet was voor slechts een bepaalde natie, en ontoegankelijk voor andere naties. Bij God is geen aanzien des persoons.

HET SABBATGEBOD

Laten we het sabbatgebod nu eens nauwkeuriger bekijken. “GEDENK de sabbatdag, dat gij die heiligt” (Exodus 20:8). God zei: “GEDENK die dag!” Dus heeft de mens erop gestaan hem te *vergeten*—of te trachten hem door een andere dag te *vervangen*!

Christus zei in de Bergrede: “MEENT NIET, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden” en dus denken belijdende christenen dat Hij *wel* gekomen was om haar te ontbinden!

Christus zei, in dezelfde Bergrede: “Ik zeg u, in het geheel niet te zweren”, en dus steken over de hele wereld belijdende christenen hun rechterhand op en zweren.

Christus zei: “Hebt uw vijanden LIEF”, en belijdende christenen—die beweren Hem te volgen—HATEN dus hun vijanden en voeren oorlog om ze te doden.

Christus zei: “Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is”, en dus zeggen belijdende christenen: “Het is onmogelijk Gods wet na te leven, laat

staan volmaakt te zijn. Christus heeft de wet in onze plaats onderhouden en toen afgeschaft”.

Christus gebiedt: “DOE DIT”, en zijn zogenaamde volgelingen **DOEN HET NIET!**

Christus gebiedt: “DOE DIT NIET”, en zijn zogenaamde volgelingen **DOEN HET WEL!**

Christus gebiedt: “*GEDENK de sabbatdag!*” Dus zogenaamde volgelingen zijn de sabbat **VERGETEN!**

Let nog eens goed op de rest van deze zin: “*dat gij die HEILIGT*” [= *HEILIG HOUDT*]. Het woord HOUDEN betekent te bewaren in de zelfde conditie. U kunt ijswater niet heet HOUDEN— u kunt alleen HEET water heet houden. U kunt een onheilige dag niet heilig houden. De enige dag die God ooit heilig *gemaakt* heeft is Zijn sabbat. Het is volslagen onmogelijk om zondag of vrijdag HEILIG TE HOUDEN—omdat God hen nooit geheiligd heeft en omdat de mens niet de macht heeft iets te heiligen. Dit zijn geen argumenten—dit zijn **FEITEN** die u zullen oordelen op de dag van Gods **OORDEEL!**

Laten we nu even kijken naar verzen 9 en 10 (Exodus 20): “Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen; maar *de zevende dag* is de sabbat van de **HERE**, uw God; dan zult gij geen werk doen...”

Niet een *willekeurige* zevende dag! Niet één van de zeven dagen”—Christus zei: “*de zevende dag*”! In Mattheüs 28:1—na de kruisiging en de opstanding—*nadat* wat er ook maar “aan het kruis genageld” was eraan genageld was—zult u merken dat het *de zevende dag van de week* is—de dag *voor* de eerste dag van de week!

Let ook op het volgende: Christus zei *niet* : “de sabbat van de **JODEN**”. Hij zei duidelijk: “de sabbat van de **HERE**, uw God!” Als het de sabbat van de **HEER** is —de sabbat **DES HEREN**—dan is de sabbat werkelijk “de **DAG DES HEREN**”.

Laten we hier, eens voor altijd, een einde maken aan opstandige **ARGUMENTEN** dat de zondag “de dag des Heren” zou zijn. Ik daag elke lezer uit, een vers of citaat uit de Bijbel voor te leggen, die de zondag—of de eerste dag van de week—als de “dag des Heren” identificeert, en ik zal de waarheid uit deze tekst direct aan de miljoenen luisteraars van het radioprogramma van “The World Tomorrow” [Het Engelstalige radioprogramma: “De wereld van Morgen”] dat

in elk bewoond werelddeel uitgezonden wordt, verkondigen, en het duidelijk zichtbaar publiceren in *De ECHTE WAARHEID* [Nederlandstalige Plain Truth], die nu door zes of zeven miljoenen mensen over de hele wereld gelezen worden.¹

God heeft me op het huidige ogenblik voor een groot publiek, een der grootste ter wereld, gesteld. Als u gelooft dat de zondag de “dag des Heren” is, en dit kunt bewijzen aan de hand van de Heilige Schrift, dan is dit uw gelegenheid het aan miljoenen mensen te verkondigen! Maar voordat iemand met Openbaring 1:10 komt aandragen, wil ik even uw aandacht vestigen op het feit dat, 1) dit vers niet spreekt over een willekeurige weekdag, maar wel over de algemene profetische tijd die in meer dan dertig profetieën “de dag des Heren” genoemd wordt. In het huidige tijdperk zijn we in *de dag van de mens*. De “dag des Heren” is die tijdsruimte wanneer God rechtstreeks en op bovennatuurlijke wijze in aardse aangelegenheden zal ingrijpen en zal beginnen de regering van alle naties over te nemen; en dat 2) dit vers en het zinsverband *naar geen enkele dag van de week verwijst*, en helemaal geen melding van zondag of “de eerste dag van de week” maakt. In dit vers of in de context is absoluut geen enkel element voorhanden dat het met een wekelijkse dag voor eredienst in verband brengt, of die deze dag in zondag zou *veranderen*. Diegenen die dit vers met de zondag geassocieerd hebben, deden dit *zonder enige Bijbelse autoriteit*, en hebben zodoende miljoenen mensen misleid.

De “dag des Heren” is de dag waarvan de *HERE Heer is*—de dag die *ZIJN* dag is—en in Markus 2:28 zei Jezus Christus dat Hij Heer *over de sabbat* is—niet over de zondag.

In dit vers nu—Exodus 20:10—zei Hij tegen de hele vergadering: “Maar *de zevende dag* is de sabbat *van de HERE uw God*.” Niet de sabbat “*van de Joden*”—maar, *van de HERE, uw God*.”

DE SABBAT: NIET MIJN DAG!

Laat me dit vers even verder toelichten. Zo’n dertig jaar geleden, toen ik zondagavonddiensten in het auditorium van

1 Sinds het overlijden van dhr. Armstrong is het programma The World Tomorrow stopgezet en de circulatie van de Echte Waarheid is ingezakt tot onder 100.000.

de Kamer van Koophandel in de binnenstad van Seattle hield, vroeg een dame me na de dienst bij de uitgang, terwijl ze me een hand gaf: “Meneer Armstrong, ik heb gehoord dat de zaterdag uw dag is. Ik hoop echt dat dit niet waar is!”

“Dat is beslist niet waar”, antwoordde ik. “De zondag is mijn dag.”

“O, wat ben ik *blij* dat te horen!” riep zij uit.

“Maar wacht even,” zei ik vlug “ik zie dat u mij niet begrijpt. Zondag is *mijn* dag—evenals maandag, en dinsdag, en woensdag, en donderdag en vrijdag—dat zijn allemaal *mijn* dagen—maar de dag die loopt van vrijdags zonsondergang tot zaterdagdags zonsondergang is MIJN dag *niet*—DAT IS DE DAG VAN GOD—*dat is de dag DES HEREN!*”

Lees nog eens de woorden die Christus voor dat gebod gebruikte: “Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen”—dat zijn ONZE dagen, voor ONS werk—“Maar de zevende dag is de sabbat *van de Heer* uw God”—de ZEVENDE DAG is *de DAG DES HEREN*. Dit gebod in de wet, dat de zonde definieert, zegt dat heel duidelijk!

In 1 Johannes 3:4 vindt u de BIJBELSE definitie van ZONDE. “De zonde is wetsovertreding” (*Leidse Vertaling*). In Romeinen 7:7 leest u van *welke* wet het ZONDE is als u haar overtreedt—de wet die zegt: “gij zult niet begeren” aangehaald uit dezelfde wet—Exodus 20:17. In Jacobus 2:9-11 wordt gezegd *welke* wet bepaalt wat zonde is. Het is een wet die in “punten” (vers 10) onderverdeeld is en een van deze “punten” is: “gij zult niet echtbreken”, aangehaald uit dezelfde wet (Exodus 20:14); een ander van haar tien punten is: “gij zult niet doodslaan”, wat eveneens uit dezelfde wet aangehaald is (vers 13).

In Jacobus 2:10 leest u dat, wanneer u een enkele van deze tien punten overtreedt, u SCHULDIG bent aan ZONDE. Dezelfde wet zegt ook: “GEDENK de sabbatdag, dat gij die heiligt... de zevende dag is de sabbat van de HERE, uw God.” *Wie dit gebod overtreedt, ZONDIGT!*

Dit is waarschijnlijk heel wat anders dan u geleerd heeft en wat men u onderwezen heeft. Maar als iemand hierover wenst te discussiëren, zou ik willen voorstellen uw argumenten tot de dag des Oordeels te bewaren en dan van aangezicht tot aangezicht met uw Verlosser en Schepper, Jezus Christus, proberen te argumenteren!

SINDS DE SCHEPPING SABBAT GENOEMD

Laten we nog even, voordat we Exodus 20 achter ons laten, een ander belangrijk feit bekijken.

In vers 11 zien we: “Want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt... en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de HERE *de sabbatdag* en heiligde die.”

Nu is de vraag: *wanneer* zegende en heiligde de HERE deze zevende dag? U zult, zoals we al eerder uitgelegd hebben, in Genesis 2:3 zien dat Hij deze zegening en heiliging op die zevende dag van de oorspronkelijke SCHEPPINGSWEEK verrichtte. En dit sabbatgebod zegt duidelijk: “De HERE zegende *de sabbatdag*.” Deze zegening en heiliging geschieden al een dag na de schepping van Adam en Eva. En wat Hij *toen* zegende en heiligde, zegt Exodus 20:11, *was DE SABBATDAG*. Het was Gods sabbatdag vanaf diezelfde oorspronkelijke scheppingsweek. Toen *maakte* de HERE de sabbat.

Velen hebben het misleidende argument aangewend dat God de sabbatdag niet *MAAKTE* voordat Hij de Tien Geboden op de berg Sinai gaf. Maar dit toont duidelijk aan dat de zevende dag van de scheppingsweek, die de Here toen zegende en heiligde, vanaf toen al de *SABBATDAG* was. En verder, zoals hierboven nadrukkelijk bewezen werd, bestond de sabbatdag en was hij Gods heilige dag al voordat de Israëlieten bij de berg Sinai aankwamen—zoals aangetoond in Exodus 16.

De Here Jezus Christus als de “Logos” (Johannes 1:1—in het Grieks), of de “YHWH” (in het Hebreeuws) van Genesis 2, die alles *MAAKTE* dat gemaakt werd, maakte dus ook de sabbat, zoals Jezus duidelijk in Markus 2:27 verkondigd heeft. De sabbat is een van de dingen die Hij *MAAKTE*—en het werd op de zevende dag van de allereerste week gemaakt—de scheppingsweek. De sabbat heeft *SINDS DE SCHEPPING* bestaan, en meer dan tweeduizend jaar later *BEVAL* dezelfde HERE, de Persoon van de Godheid die Jezus Christus werd, Zijn volk deze dag *te heiligen*! En, ongeveer tweeduizend jaar later zei Hij weer, dat Hij *HEER* over die dag is!

Hoofdstuk 4

Een Bijzonder, Eeuwig Verbond

DE OPSTANDIGE MENS ZAL TOT IEDER ARGUMENT DAT HET MEN-
selijk verstand kan voortbrengen zijn toevlucht nemen,
om het feit goed te praten dat hij vergeten heeft te
gedenken wat God geboden heeft!

Dus hebben velen, natuurlijk zonder enig Bijbels gezag,
het argument aangevoerd, dat de Tien Geboden aan het kruis
afgeschaft werden. Natuurlijk hebben zij er nooit over nage-
dacht dat, als er geen wet is, er ook geen overtreding is—zoals
Paulus duidelijk in Romeinen 4:15 aantoonst—en er dus sinds
de kruisiging niemand gezondigd heeft—en we dan ook geen
Verlosser nodig hebben!

Maar zelfs als deze verdraaide en bedrieglijke bewering waar
was—als God alle *tien* van Zijn geboden aan het kruis afgeschaft
zou hebben en nadien negen ervan weer in het Nieuwe Testament
teruggebracht zou hebben, om Zich zo van de sabbat te ontdoen—
zoals velen leren— dan is dat VOOR HEN *nog* GEEN EXCUUS!

Want God maakte van de sabbat een bijzonder, apart VER-
BOND, voor *altijd van kracht*!

VOLLEDIG VERBOND

U zult zich herinneren dat God *aan de wet van de Tien Geboden
niets meer toegevoegd had* (Deuteronomium 5:22). Elke andere
wet, of ander verbond dat later zou komen, **MAAKT ER GEEN DEEL
VAN UIT**; het is een afzonderlijke wet of een afzonderlijk ver-

bond. Paulus heeft dit duidelijk toegelicht: "... zelfs een verbond van mensen dat rechtsgeldig is geworden—stelt niemand terzijde of voegt er iets aan toe" (Galaten 3:15, HSV).

De wet van de Tien Geboden is volledig—God heeft er *niets* aan toegevoegd. En het *Oude Verbond* werd *bevestigd*, zoals beschreven staat in Exodus 24:4-8. *Er kan niet aan toegevoegd worden.*

Later, nadat en de Tien Geboden en het Oude Verbond *volledig* gemaakt en goedgekeurd waren en van kracht werden, maakte God een **ANDER, TOTAAL VER- SCHILLENDE** en eeuwigdurend verbond met Zijn volk.

WAAROM DE SABBAT?

God doet nooit iets *tevergeefs*—dat wil zeggen, zonder een goed en nuttig doel. Wanneer God iets doet of iets maakt, is er een reden—een belangrijk **DOEL**.

God heeft de **MENS** geschapen en hem op de aarde geplaatst. Maar de mensheid heeft de kennis van **ZIJN DOEL** verloren. God had een belangrijke reden. U werd op aarde geplaatst met een zeer belangrijk **DOEL**.

God *maakte* de sabbat, door "Het Woord" (Johannes 1:1-3) dat Jezus Christus werd. Hij maakte de sabbat *voor* de mens.

Maar **WAAROM**?

Aan welk **DOEL** beantwoordt de instelling van de sabbat? Ook van *dat* belangrijke doel heeft de mensheid de kennis verloren! Jezus Christus zei (Markus 2:27-28) dat de sabbat *voor* de mens gemaakt was, en niet de mens *voor* de sabbat. Maar toen zei Hij alleen *voor wie* Hij hem gemaakt had—niet **WAAROM**, niet met welk **DOEL**, behalve dan om de mens te dienen en hem van nut te zijn.

Daarom is dit speciale, aparte **SABBATVERBOND** zo belangrijk: het laat de **REDEN** zien—het fundamentele *doel*. Daarom is het zo belangrijk dit zorgvuldig te bestuderen.

U vindt het in Exodus 31:12-17.

HET SPECIALE SABBAT VERBOND

"De **HERE** zeide tot Mozes: Gij dan, spreek tot de Israëlieten: maar Mijn sabbatten moet gij onderhouden..." Let er nog eens

op *welke* dag de “Dag des Heren” is. De Eeuwige God noemt de sabbatten “*Mijn sabbatten*”. De sabbatten zijn van HEM—zij behoren ons niet toe—zij zijn niet *onze* dagen, maar die van de HERE. HET ZIJN NIET de “Joodse sabbatten” of de “heidense sabbatten”. De sabbat is een TIJDSRUIMTE. Telkens wanneer deze tijdsruimte aanbreekt, behoort zij GOD toe—*niet ons*. Als we ons deze tijdsruimte toe-eigenen—voor ons eigen gebruik, hetzij voor ons werk, hetzij voor ons genoeg en wat dan ook, dan STELEN WE DIE TIJD VAN GOD!

Kijk nog eens naar wat daar staat! “Mijn sabbatten *moet* gij *onderhouden*.” In Exodus 20:8 hebben we gezien dat God beval die dag te “HEILIGEN”—God *maakte* het HEILIGE TIJD en beval ons die heilig te *houden*—NIET TE SCHENDEN WAT HEILIG IS VOOR GOD.

Laten we dit speciale verbond eens verder bestuderen:

“... want dat is een teken tussen Mij en u, van geslacht tot geslacht, zodat gij weet, dat Ik de HERE ben, die u heilig” (Exodus 31:13).

Wat een *enorme* betekenis ligt er in dat gedeelte van deze zin opgesloten! Niettemin lezen de meeste mensen hier glad overheen, zonder de levensbelangrijke WAARHEID te begrijpen, die dit bevat. Let op! Dit is het doel van de sabbat: “... *want dat is een TEKEN*...” Wat is een teken?

U wandelt door een drukke winkelstraat van een stad. Overal ziet u uithangborden met symbolen en namen, die winkels, kantoren en fabrieken identificeren. Een uithangbord of een schild is een teken van dat bepaald bedrijf. Het teken *identificeert* van wie of wat een bedrijf, instituut of kantoor is.

Een teken is een insigne, symbool of teken van IDENTITEIT. U ziet het teken: “A.B. de Bruin, meubilair en woninginstallatie.” Het teken identificeert de *eigenaar*. Het geeft u informatie over de zaak die hij bezit.

Van Dale's Groot Woordenboek der Nederlandse Taal geeft o.a. de volgende bepalingen van het woord “teken”: “een voorwerp of figuur ter onderscheiding of aanduiding van een persoon of zaak door hem gedragen, resp. erop aangebracht; zinnebeeld, symbool.” En natuurlijk zijn er speciale technische betekenissen, in de wiskunde, geneeskunde, sterrenkunde, enz.

Het woord dat door Mozes in het Hebreeuws gebruikt werd en dat door “*teken*” vertaald is, is ‘*owth*’. Het Hebreeuws-

Nederlands woordenboek omschrijft het als “1) kenteken, teken, kenmerk, bewijs, 2) veldteken, vaan (of vlag), 3) herinneringsteken, waarschuwingsteken (baken) etc.—kenmerk, waarschuwing, wonder.” Een vlag identificeert een natie. Een baken is een teken van iets waarvoor gewaarschuwd wordt. Een kenteken is een zichtbaar teken; iets dat dient als een herkenningsteken om iets kenbaar te maken, zoals een witte vlag ten teken van overgave.

God beval zijn volk Zijn sabbat te houden als een *teken*. Hij is een teken tussen Gods volk en God—“... een teken tussen Mij en u,” zegt het gebod. Hij is een kenteken of IDENTITEITSBEWIJS. Hij maakt bekend of kondigt een zekere wetenschap aan, die identificeert. Maar WELKE WETENSCHAP? God antwoordt: “... zodat gij WEET dat Ik de HERE ben, die u heiligt.”

WIE IS GOD?

LEES DIE WOORDEN ZORGVULDIG!! Het is het *teken* dat IDENTIFICEERT wie hun GOD is! Het is het teken waardoor wij kunnen WETEN dat Hij de HERE is!! Het IDENTIFICEERT GOD!

MAAR WEET NIET IEDEREEN DAN WIE GOD IS?

HELEMAAL NIET! De hele wereld is misleid—dat zegt uw Bijbel (Openbaring 12:9).

Deze wereld heeft een God—een verkeerde god—Satan, de duivel! Hij doet zich voor als een “engel des lichts” (2 Corinthiërs 11:14). Hij heeft zijn religieuze organisaties. Niet alle mensen zijn boeddhisten, shintoïsten, taoïsten of confucianisten. Velen hebben zich de naam “christen” toegeëigend, en hun godsdienstige herders, zo zegt uw Bijbel, zijn in feite dienaars van Satan: “Geen wonder ook! Immers, de Satan zelf doet zich voor als een engel des lichts. Het is dus niets bijzonders, indien ook zijn dienaren zich voordoen als dienaren der gerechtigheid” (2 Corinthiërs 11:14-15).

Maar noemen zij zich werkelijk de dienaren van CHRISTUS? Lees vers 13, het vers dat juist voor de laatste twee aangehaalde verzen komt: “Want zulke lieden zijn schijnapostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus.” Jawel, Satan is de grote vervalser.

Hij geeft zichzelf voor God uit. In uw Bijbel wordt hij de god van deze wereld genoemd (2 Corinthiërs 4:4). Hij geeft zijn dienaren

uit voor de dienaren van CHRISTUS, terwijl hij de ware dienaren van CHRISTUS als “schijnapostelen”, als valse apostels aanklaagt om het wantrouwen jegens zijn eigen dienaren af te wenden!

Kent het “christendom” van deze wereld *werkelijk* de WARE GOD? Het is *misleid* te geloven dat het de ware God kent, en een misleide wereld kan zelfs heel oprecht zijn in zo’n verkeerd geloof.

Maar de ware God is diegene, die wij *gehoorzamen*.

Er wordt deze wereld niet geleerd GOD te GEHOORZAMEN! Het valse “christendom” leert dat Gods wet “afgeschaft” is. Het stelt in stelt het menselijk geweten, aangedreven door de valse leerstellingen van Satan, in de plaats van Gods wet! Het leert ons niet zoals Christus deed, dat we feitelijk naar elk woord van GOD—van de BIJBEL—moeten *leven*!

Deze wereld GEHOORZAAMT Satan door te *zondigen*!

HET DOEL VAN DE SABBAT

God gaf de mens Zijn sabbat, met HET DOEL de mensheid in de ware kennis en de ware aanbidding van de ware GOD te houden. Maar HOE wordt God door de sabbat GEÏDENTIFICEERD?—hoe verwijst hij naar de *ware* God, in plaats van de valse god?

Voldoet de zondag ook niet?

ABSOLUUT NIET!!

Kijk maar naar vers 17 van dit speciale sabbatverbond: “Hij zal tussen Mij en tussen de kinderen Israëls een teken in eeuwigheid zijn; dewijl de HERE, in zes dagen, de hemelen de aarde gemaakt en op de zevende dag gerust en zich verkwikt heeft” (Exodus 31:17, *Statenvertaling*).

Het was op de *zevende* dag van de scheppingsweek dat Hij rustte van het werk van de schepping. Niet op zondag, de eerste dag van de week. Alleen de *zevende* dag van de week verwijst naar de SCHEPPING.

Maar hoe duidt *dat* op Wie GOD is?

Als u gelooft dat iemand anders of iets anders God is, dan zal ik u *bewijzen* dat mijn God de ware God is, want waarvan u ook mag denken dat het God is, *werd door de ware God gemaakt of geschapen*. Hij die *al het andere* maakte en schiep is GROTER dan datgene wat Hij gemaakt heeft—superieur aan al het andere dat god genoemd zou kunnen worden.

De SCHEPPING is het BEWIJS van God—van Zijn bestaan. Het scheppingswerk *identificeert* God!

God nam daarom het meest duurzame, blijvende en onvergankelijke dat de mens kent—een terugkerende *tijdsruimte*—de *enige* dag die een herinnering van HET SCHEPPINGSWERK is. Hij nam de ENIGE DAG die voortdurend, elke *zevende* dag van de week, verwijst naar het bestaan van de Almachtige, ALLESVERMOGENDE, ALLESREGERENDE GOD—de *Schepper*!

En God heeft deze speciale dag van de andere dagen afgezonderd als ZIJN dag—God heeft deze speciale dag gezegend en geheiligd voor ZICHZELF—door hem te bestemmen als *de* dag waarop Hij zijn volk beveelt bijeen te komen om Hem te VEREREN—als de dag waarop de mens geboden wordt te RUSTEN van zijn eigen werk en vermaak—de dag waarop de mens zich moet verkwikken, door met andere gehoorzame gelovigen in geestelijke gemeenschap samen te komen!

GEEN ENKELE ANDERE DAG is een gedenkteken of herinnering van de SCHEPPING. Wel heeft Satan een misleide wereld ertoe verblind, aan te nemen dat de opstanding van Christus op zondagmorgen, bij zonsopgang, gebeurde—hetzelfde ogenblik waarop altijd de heidense ZONSVERERING plaatsvond. MAAR DIT IS NIET WAAR! Het zal u schokken en uw ogen openen—en het is de WAARHEID die u in uw plaatselijke bibliotheek zelf kunt nagaan en bewijzen.

De opstanding van Christus vond op *de sabbat* plaats en niet op een zondag! En verder zegt God *nergens* in de Bijbel dat we Christus' opstanding moeten vieren! Dat is een heidense gewoonte, door MENSEN ingesteld, alleen op autoriteit van de afvallige MENS—in strijd met Gods Geboden!

We zien hier dus een BELANGRIJK DOEL in de sabbat. Hij *identificeert* GOD! Die dag die GOD voor samenkomst en verering afgezonderd heeft, wijst als een gedenkteken naar WIE het is die we moeten vereren—de SCHEPPER en HEERSER van al wat is!

Maar *dat is nog niet alles!*

De sabbat werd ook gegeven als een TEKEN dat identificeert WIE Gods volk is... en wie NIET!

Let op het volgende: niet alleen zegt dit bijzonder verbond, "...zodat gij weet dat Ik de HERE ben..."—maar lees ook de rest van de zin: "...zodat gij weet dat Ik de HERE ben, *die u heilig*" (Exodus 31:13).

Wat een enorm *diepe* betekenis!

Wat betekent het werkwoord “heiligen”? Het betekent “afzonderen voor heilig gebruik of doel.” Op de zevende dag van de scheppingsweek, *heiligde* de Eeuwige God de sabbatdag—d.w.z. Hij zonderde hem af voor HEILIG gebruik. Maar nu zien we dat God zegt dat het een teken is, waarmee Hij, de EEUWIGE God, ook diegenen heiligt die deel van ZIJN VOLK uitmaken—HEN DUS VAN ANDERE MENSEN AFZONDERT TOT DE ZIJNEN, VOOR ZIJN HEILIG DOEL.

Ten tijde van het Oude Testament was ZIJN VOLK het volk van de “Vergadering van ISRAËL”. In het Nieuwe Testament bestaat ZIJN VOLK uit diegenen die deel uitmaken van Gods eigen kerk—de werkelijk bekeerde, door de heilige Geest verwekte CHRISTENEN!

Maar HOE zondert de sabbat hen af van diegenen die Gods eigen ware volk niet zijn? Als u begonnen *bent* Gods sabbat te *heiligen*, zoals Hij beveelt, dan heeft u door eigen ervaring het antwoord hierop al gevonden. Als u het nog niet gedaan hebt, begin er dan mee Gods sabbat te heiligen zoals Hij beveelt—en u zult al spoedig ondervinden dat u automatisch van alle andere mensen *afgezonderd* wordt! U zult het merken!

De sabbat is Gods TEKEN, dat niet alleen God als SCHEPPER en HEERSER identificeert, maar ook diegenen die werkelijk de ZIJNEN zijn.

Maar HOE?

DEFINITIE VAN GOD

Laat ik u nog een andere definitie van God geven. Hoewel de enige wijze en ware God de grote SCHEPPER EN HEERSER van het heelal is, zijn er vele valse—en na- maakgoden. Satan geeft zich aan de bedrogenen van de wereld uit voor God—en inderdaad, de Bijbel noemt hem ronduit de god van deze wereld. Afgoden werden als goden vereerd—en worden ook vandaag nog in zogenaamde “christelijke” kerken als goden vereerd. Wie of wat u *dient* en *gehoorzaamt* is uw god!

Het woord “Heer” zelf betekent heerser, meester, baas—diegene die u gehoorzaamt! Jezus riep uit: “Wat noemt gij Mij HERE, HERE, en *doet niet* wat Ik zeg?” (Lucas 6:46.) Als zij Hem

niet GEHOORZAAMDEN, dan was Hij hun Heer *niet!* Dus WAAROM noemden zij Hem dan Heer, als Hij *niet* hun Heer was?

En Jezus zei ook: “Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie DOET DE WIL MIJNS VADERS, die in de hemelen is” (Mattheüs 7:21). Enkel diegenen die God GEHOORZAMEN, kunnen Zijn kinderen zijn en Zijn Koninkrijk binnengaan! God is diegene aan wie u *gehoorzaamheid* betuigt!

Let ook op dit vers: “Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter GEHOORZAAMHEID ook moet GEHOORZAMEN als slaven?” (Romeinen 6:16.)

Met betrekking tot AFGODEN als valse—en namaakgoden” zegt het Tweede Gebod: “Gij zult u voor die niet buigen, *noch hen dienen*”—dat wil zeggen, hen GEHOORZAMEN—“want Ik, de HERE, uw God, ben een naijverig God, die de ongerechtigheid [ongehoorzaamheid] der vaderen bezoek aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten, en die barmhartigheid doe aan duizenden van hen die Mij liefhebben EN MIJN GEBODEN ONDERHOUDEN” (Exodus 20:5-6).

HOE VEELBETEKENEND! HET SABBATSGEBOD IS HET ENIGE van de tien dat een TEKEN is dat aanduidt WIE vandaag de ware en werkelijke christenen zijn! *Het is het echte TESTGEBOD!* De mensen van deze wereld willen wel de andere negen geboden erkennen—maar tegen het sabbatsgebod komen zij uitdrukkelijk in OPSTAND! Het is HET ENIGE gebod dat de vuurproef voor gehoorzaamheid is!

Het IDENTIFICEERT diegenen die hun wil aan God overgeven hebben—die God GEHOORZAMEN, ongeacht vervolgingen of prijs!

O ja! Het ZONDERT U WEL DEGELIJK AF, reken maar!

Wat een TEKEN! Het identificeert de WARE God op precies de *dag* die Hij aan samenkomst en eredienst gewijd heeft. Het identificeert Gods WARE volk!

Gods *teken* is iets dat u vrijwillig aanneemt—uit eigen wil, of helemaal niet. Maar het “beest” (symbool van het aanstaande en herrezen zogenaamde “Heilige” Romeinse Rijk in Europa) heeft een MERKTEKEN, dat spoedig INGEBRAND zal worden—met fysiek GEWELD! En het heeft iets te maken met “kopen of verkopen”—handeldrijven—zakendoen—

broodwinning—een baan hebben! (Openbaring 13:16-17.) Ja, dit is het TESTGEBOD—het gebod waarvan UW EIGEN BEHOUD en EEUWIGHEID AFHANGT!

MAAR IS HET EEN VERBOND?

Ik zei al dat God van de sabbat een AFZONDERLIJK, ALTIJDDUREND en EEUWIG VERBOND gemaakt heeft, geheel afgescheiden en apart van wat we “het Oude Verbond” noemen dat bij de Sinai gemaakt werd.

Hoe vormt de sabbat dan een VERBOND?

Laten we het woord verbond definiëren. Webster's definieert een verbond als: Een overeenkomst tussen personen of partijen. Een plechtige overeenkomst.

Een verbond is een contract of overeenkomst, waarbij een partij een zekere beloning of betaling belooft in ruil voor bepaalde vooropgestelde prestaties door de andere partij.

Het Oude Verbond dat op de berg Sinai tussen God en de Israëlieten afgesloten werd, *verplichtte* het volk tot het naleven van zekere voorwaarden en condities: gehoorzaamheid aan de Tien Geboden. Het *beloofde*, als beloning, van Israël een natie te maken, “BOVEN alle volken”. De BELOFTEN waren alleen nationaal en stoffelijk, voor *deze* wereld. Het Nieuwe Verbond is gebaseerd op BETERE BELOFTEN (Hebreeën 8:6), die bestaan uit de “EEUWIGE erfenis” (Hebreeën 9:15).

Als een verbond eenmaal ondertekend, verzegeld of bekrachtigd is—d.w.z. bevestigd is—kan er niets aan TOEGEVOEGD worden (Galaten 3:15). Alles wat onder de handtekening staat maakt geen wettig deel van het verbond uit. In Exodus 24:6-8 leest u over de eigenlijke *sluiting* van het Oude Verbond en het verzegelen ervan *met bloed*. Zie (vers 8) dat het eindigt met de woorden “het verbond hetwelk de HERE met u *gemaakt heeft*...” (*Statenvertaling*). Het was toen al gemaakt—voltooid.

Het afsluiten van dit speciale, eeuwige sabbatverbond vindt pas zeven hoofdstukken later plaats. Het maakt daarom GEEN DEEL uit van het Oude Verbond!

Maar nog eens, *is het wel een VERBOND?*

Volgens de bewoordingen van uw Bijbel is dit het geval! Kijk naar Exodus 31:16: “De Israëlieten zullen de sabbat onder-

houden, door de sabbat te vieren, zij en hun nageslacht, als *een altoosdurend VERBOND*”.

“Altoosdurend” betekent voortdurend en ononderbroken. Maar moest het voor eeuwig duren? Lees het volgende vers: “Het is een teken tussen mij en de kinderen van Israël *VOOR EEUWIG*...”

Wat is nu de voorwaarde die nagekomen dient te worden? Het onderhouden van de sabbat! “Want deze is iets *HEILIGS* voor u,” zegt God (vers 14). En wat is de *beloning* die *BELOOFT* wordt bij het naleven van de voorwaarde? Het is niet alleen een teken maar ook een contract of *VERBOND* “tussen Mij en u”, zegt God, “zodat gij weet dat Ik de *HERE* ben, *die u heilig*”.

Daar staat het! God belooft *HEN TE HEILIGEN*—Hij zal hen als *HEILIG* afzonderen—als *ZIJN HEILIG VOLK*! Kunt u een *GROTERE* belofte verlangen?

Ja, het is een *VERBOND*! Het is een *afzonderlijk*, geheel verschillend verbond. Zelfs als men tracht te redeneren dat het Oude Verbond “afgeschaft” werd en dat daarom ook de Tien Geboden afgeschaft zijn, kan men nog niet beweren dat dit verbond maar tot de kruisiging van kracht was. Dit verbond is bindend “van geslacht tot geslacht” (vers 13), “als een altoosdurend verbond” (vers 16), “in eeuwigheid” (vers 17, *Statenvertaling*).

EEN TEKEN VOOR ISRAËL ALLEEN?

“Ja,” zegt de opstandige, die zijn ongehoorzaamheid probeert weg te redeneren, “maar dit is een verbond tussen God en de kinderen *ISRAËLS*. Het is geldig voor al de generaties van *ISRAËL*; het is tussen God en de *Israëlieten* in eeuwigheid.”

O, u geeft dus toe dat het verbond voor *EEUWIG* bindend is voor de *ISRAËLIETEN*—en van geslacht tot geslacht? Er zijn twee antwoorden op dit argument, die u, als u zo gaat redeneren, tot de *POEL DES VUURS* zullen veroordelen!

1) Niemand kan ontkennen dat dit verbond het volk van Israël absoluut *VERPLICHT VOOR EEUWIG* en altijd, en van geslacht tot geslacht de sabbat te houden. Hun geslachten duren nog steeds voort. Daarom: *HET VERBOND IS VANDAAG NOG BINDEND VOOR HEN*.

U zult ook moeten toegeven dat behoud en het christendom openstaan voor joden en alle *ISRAËLIETEN*. Het evangelie is

Gods kracht “TOT BEHOUD voor een ieder die gelooft, EERST VOOR DE JOOD, maar ook voor de Griek” (Romeinen 1:16).

Een Jood kan dus ook een bekeerde CHRISTEN zijn! Inderdaad, want de Kerk bestond oorspronkelijk bijna uitsluitend uit Joden! Dus de JOOD in Gods KERK, die hoewel hij een christen is, is VERPLICHT Gods sabbat te houden, als een eeuwig verbond van geslacht tot geslacht, VOOR ALTIJD!

Maar, heeft God TWEE SOORTEN christenen? Is het ZONDE voor een Joodse christen de sabbat te overtreden en voor al de anderen de sabbat te ONDERHOUDEN? Moeten Joodse christenen op de sabbat bijeenkomen en christenen van andere nationaliteiten op zondag? Zei Jezus niet dat een huis dat tegen zichzelf verdeeld is, ten onder gaat?

Zijn er twee soorten christenen? In Galaten 3:28-29 lezen we: “Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij ALLEN zijt immers een in Christus Jezus. Indien gij [gij heidenen] nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen”.

En dus, omdat de sabbat *vandaag* BINDEND is voor het Joodse deel van Gods Kerk en er geen verschil bestaat—omdat we allen EEN zijn in Christus—is de sabbat ook verplicht voor Heidenen!

WIJ ZIJN ISRAËL

2) Maar er is nog een *ander antwoord* op dit argument. De volkeren van de Verenigde Staten, het Britse Gemenebest en de landen van Noordwest-Europa, *zijn* in feite de volkeren van de TIEN STAMMEN van het HUIS VAN ISRAËL. De Joden zijn het Huis van JUDA.

Gezien de waarheid over de sabbat is het nu meer dan ooit belangrijk dat u het bewijs van deze identiteit leest, bestudeert en nagaat in ons gratis boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën*. Het is een openbaring die u verstedt doet staan! En ja, het is WAAR!

Ja, de sabbat is BINDEND VOOR ONS—*nu!*

Maar als de sabbat Gods TEKEN is dat Zijn volk Israël identificeert, WAAROM HOUDEN ONZE LANDEN DAN VANDAAG DE SABBAT NIET?

Het antwoord op deze vraag is tevens een antwoord op een andere: WAAROM worden de Tien Stammen van het Huis

VAN ISRAËL de “TIEN VERLOREN STAMMEN” genoemd? En WAAROM denken onze landen dat zij heidenen zijn? WAAROM KENNEN zij hun ware identiteit niet? Aha, nu hebben wij een verrassende, ontstellende waarheid die u versted zal doen staan, te onthullen!

WAAROM DE TIEN STAMMEN
VERLOREN GERAAKT ZIJN!

Hier is een verbluffende WAARHEID, die vreemder is dan fictie!

Hier zijn *feiten* die eeuwenlang verborgen zijn gebleven, *feiten* die boeiender zijn dan een detectiveverhaal! WAAROM wordt de sabbat oneerbiedig, spottend, “de Joodse sabbat” genoemd? Waarom denkt de wereld dat alle Israëlieten Joden zijn en dat de Joden ALLE Israëlieten zijn?

Hier is een verbazingwekkende verrassing voor diegenen die dat geloofd hebben! *De Joden zijn maar een kleine minderheid van de Israëlieten*, geloof het of niet! De allereerste plaats in de hele Bijbel waar u de naam “Jood” of “Joden” tegenkomt, is in 2 Koningen 16:5-6 (*Statenvertaling*)—en, *geloof het of niet*, u zult daar lezen dat het Koninkrijk ISRAËL met zijn bondgenoot Syrië oorlog voerde tegen de JODEN.

Ja, daar staat het! ISRAËL in oorlog met DE JODEN!

Hoe vreemd het ook moge klinken, de kinderen Israëls waren verdeeld geworden. Zij waren TWEE VERSCHILLENDE NATIES geworden! De ene was het Koninkrijk ISRAËL. De hoofdstad was *niet* Jeruzalem, maar Samaria. De andere natie was het Koninkrijk JUDA. De hoofdstad van Juda was Jeruzalem. Hier volgt het vreemde verhaal!

Na de dood van koning Salomo kwamen de inwoners van de natie Israël in opstand tegen de hoge belastingen. De wijze, oude Salomo leefde in een wellicht nooit geëvenaarde staat van weelde en pracht. Om zijn grote ondernemingen te kunnen bekostigen bleef hij gewoonweg de belasting opschroeven.

Het volk vroeg koning Rehabeam, de zoon van Salomo, om belastinghervormingen. Maar hij was jong. Hij had jonge ideeën. Hij had zich omgeven met een groep geleerden, of knappe jonge bollen. Ook zij hadden jonge ideeën. “Zeg het volk dat u ze zult laten zien wie de baas is—hef nog hogere belastingen dan uw vader”, was de raad die zij hem gaven.

Rehabeam versmaadde de goede raad van de oudere, wijzere raadslieden. In zijn ogen waren zij de reactionairen van zijn tijd.

Een reusachtige VOLKSOPSTAND brak los. Rehabeam werd afgewezen en Jerobeam, die door koning Salomo tot een hoge positie bevorderd was, werd door het volk tot koning aangesteld.

Maar de stam Juda scheidde zich af. Rehabeam behoorde tot die stam en zij wilden hem als koning behouden. En zo *scheidde de stam Juda zich van de natie ISRAËL af*. Zij vormde een afzonderlijk koninkrijk dat het koninkrijk JUDA genoemd werd. De stam Benjamin sloot zich bij hen aan. Zij kwamen bekend te staan als JODEN—een BIJNAAM VOOR JUDA.

ISRAËL VERLOOR HET TEKEN

Nergens in heel de Bijbel wordt enige stam van het tienstammenrijk van Israël Joden genoemd. Die naam is enkel op het koninkrijk JUDA van toepassing. Joden zijn weliswaar Israëlieten—maar slechts een *deel* van de Israëlieten zijn Joden!

Vrijwel meteen nadat hij tot koning benoemd was, werd Jerobeam bang dat zijn volk, wanneer het zich naar Jeruzalem zou begeven om de jaarlijkse feesten bij te wonen, Rehabeam weer zou zien en hem weer als hun koning zou wensen. Hij nam onmiddellijk de nodige stappen om zijn eigen positie te beschermen.

De stam Levi vormde het priesterschap. Zij waren de leiders—de hoogst opgeleiden. De Levieten hadden inkomens genoten die twee tot driemaal hoger lagen dan die van de andere stammen—zij leefden van de tienden. In één klap degradeerde Jerobeam de Levieten en benoemde hij laagste in rang en de meest onwetenden van het volk tot priesters. Die kon hij in bedwang houden! En zodoende kon hij meester blijven van de godsdienst zoals heidense koningen altijd gedaan hadden. Daarop gingen vele, zo niet de meeste Levieten, terug naar het Koninkrijk JUDA en werden ook bekend als JODEN.

Onmiddellijk richtte Jerobeam twee reusachtige afgoden op die zijn volk kon aanbidden. Hij gebood dat de najaarsfeesten (inclusief de jaarlijkse sabbatten) in de ACHTSTE maand op een plaats van zijn keuze in het NOORDEN gehouden zouden

worden—in plaats van in de zevende maand te Jeruzalem zoals GOD het bevolen had (1 Koningen 12:28-32).

Gedurende de regering van 19 koningen en negen opeenvolgende vorstenhuizen gingen de Tien Stammen van het Huis VAN ISRAËL door met de twee voornaamste zonden van Jerobeam: afgoderij en sabbatovertreiding. Verscheidene koningen voegden er nog andere slechte en zondige praktijken aan toe.

ISRAËL IN SLAVERNIJ

Maar in de jaren 721-718 v. Chr. veroorzaakte God dat het Huis van ISRAËL door het koninkrijk Assyrië binnengevallen en veroverd werd. Die Israëlieten werden van hun boerderijen en steden verdreven en ALS SLAVEN naar Assyrië aan de zuidkust van de Kaspische Zee weggevoerd. Maar het HUIS VAN JUDA—de Joden—een afzonderlijke en andere natie, onderging pas in 604 v. Chr. een invasie.

Twee of drie generaties na de ballingschap van Israël echter kwamen de Chaldeeërs op als WERELDMACHT en vormden ze de eerste WERELDHEERSCHAPPIJ. Onder Nebukadnezar vielen de Chaldeeërs (Babylon) JUDA binnen (604-585 v. Chr.).

Later verlieten de Assyriërs hun land, ten noorden van Babylonië, en weken uit naar het noordwesten—trokken door het hedendaagse Georgië, de Oekraïne en Polen naar het land dat vandaag DUITSLAND genoemd wordt. De afstammelingen van deze Assyriërs staan bekend als het hedendaagse DUITSE volk.

De volken van de tien stammen van Israël trokken ook in noordwestelijke richting. Hoewel de Assyriërs Israël in ballingschap gevoerd hadden, bleven de Israëlieten niet langer slaven van de Assyriërs in Europa. Zij trokken nog iets verder—naar West-Europa, het Scandinavische schiereiland en de Britse eilanden!

MAAR WAAROM kwamen zij bekend te staan als de Tien “VERLOREN Stammen”? ZIJ HADDEN HUN NATIONALE IDENTIFICATIE TEKEN VERLOREN!

Al Israëls koningen volgden de gewoonte van sabbatovertreiding, evenals die van afgoderij! Zolang zij in hun land ISRAËL bleven en zich het “KONINKRIJK ISRAËL” *noemden*, was

hun identiteit bekend. Maar in Assyrië waren zij niet langer een volk met hun eigen regering en koning. Zij waren slechts SLAVEN. De opeenvolgende generaties namen meer en meer de taal van de Assyriërs over. Zij VERLEERDEN het Hebreeuws. Zij verloren hun nationale identiteit.

Na verscheidene generaties verdeelde de stam Jozef zich in de twee stammen Efraïm en Manasse, die vandaag de Engelse en Amerikaanse volken zijn.

De stam Ruben vestigde zich in het land dat nu Frankrijk heet. Zij hadden hun nationale identiteit verloren. Maar de Fransen hebben vandaag nog precies de kenmerken van hun voorvader, Ruben.

De TIEN STAMMEN, bekend als het huis van ISRAËL, verloren hun herkenningsteken -Gods sabbat. DAT IS DE REDEN WAAROM ZIJ HUN NATIONALE IDENTITEIT VERLOREN!

WAAROM DE JODEN WEL HERKEND WORDEN

Maar JUDA hield de sabbat wel! Zij bleven hem niet voor lang HEILIGEN, of op Gods manier onderhouden, maar zij handhaafden hem tenminste, tot op heden, als de officiële, algemeen erkende rustdag.

Het RESULTAAT? De hele wereld ziet hen voor GODS UITVERKOREN VOLK aan! De wereld denkt dat zij ISRAËL zijn en niet slechts Juda!

De identiteit van de Joden is *NIET* verloren gegaan! En daar hun identiteit als rechtstreekse afstammelingen van het oude Israël wel BEKEND is—waar de identiteit van de veel meer in aantal zijnde Tien “VERLOREN STAMMEN” niet bekend is—denkt de wereld dat de Joden ISRAËL zijn in plaats van JUDA.

En dus ook hier weer wordt de HELE WERELD MISLEID, zelfs wat de ware identiteit betreft van diegenen die werkelijk Gods uitverkoren volk ZIJN en het eerstgeboorterecht ontvangen hebben!

De lezer die ons gratis boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën* nog niet zorgvuldig gelezen heeft, zou deze onmiddellijk moeten aanvragen. Het verklaart de verbazingwekkende, ontstellende waarheid dat de mensen van de Verenigde Staten, de Britten en de volken van Noordwest-

Europa in feite de “verloren” 10 stammen van het volk Israël vormen — en van oorsprong geen heidenen!

Ja, de sabbat, Gods dag — de echte dag des Heren — is op twee manieren een dag voor ons volk — allereerst omdat hij gegeven is voor alle mensen van God, zelfs de van oorsprong heidense mensen die nu van Christus zijn; ten tweede vanwege ons ras, volgens fysieke geboorte, is het Gods dag die Hij aan onze eigen voorvaderen gaf met het bevel deze voor eeuwig heilig te houden.

Hoofdstuk 5

Welke Dag Voor De Niet-Joodse Christenen?

„**M**AAR LUISTER NU EENS!”—ZOU MEN NOG STEEDS KUNNEN argumenteren—”WAS dit sabbatverbond NIET alleen voor ISRAËL bestemd? SLUIT HET de heidense volken niet UIT? Was het niet de bedoeling de Israëlieten als afzonderlijk en verschillend van de heidenen te identificeren?”

Het antwoord is een absoluut *NEE!*

Laten we dit nauwkeurig *BEGRIJPEN!*

HEIDENEN UITGESLOTEN?

God gaf zijn sabbatverbond in de eerste plaats om de *WARE GOD* te *identificeren*, Die Zich onderscheid en afgezonderd is van valse goden en ten tweede om diegenen te *identificeren* die *ZIJN VOLK* uitmaken, afgescheiden en apart van diegenen die *GODS VOLK NIET* zijn!

De sabbat werd *niet* gegeven om onderscheid te maken tussen *twee soorten* van *GODS VOLK*—d.w.z., *twee soorten* *CHRISTENEN*, zoals zij die als Jood *geboren* zijn en diegenen die eerst heidenen waren. *GOD KENT GEEN TWEE SOORTEN CHRISTENEN*—Joden of mensen van heidense afstamming, mannen of vrouwen—wij christenen zijn allen *EEN* in Christus Jezus (Galaten 3:28).

BEGRIJP DIT GOED!

In oudtestamentische tijden waren van al de volken op aarde *ALLEEN* de Israëlieten *GODS volk*! En de sabbat was het *TEKEN* dat hen als *GODS volk* identificeerde.

Hebt u niet in Hosea gelezen hoe God het HUIS VAN ISRAËL (het TIEN-stammenrijk) voorstelt als “Lo-Ammi”, wat “Gij zijt MIJN VOLK NIET” betekent? (Hosea 1:9.) Dat kwam omdat zij GODS SABBAT verworpen hadden en de gewoonte ingesteld door koning Jerobeam gevolgd hadden, door de eerste dag van de week (vandaag ZONDAG genoemd) als hun “sabbat” te vieren.

“Daarom,” sprak God tot dit overspelige, sabbat-afwijzende huis, “zie Ik ga uw weg met doornen versperren, Ik ga tegen haar een muur oprichten, zodat zij haar paden niet vinden kan” (Hosea 2:5). Dat betekent dat het Huis van Israël *zou afdwalen van zijn identiteit*—als het uit Assyrische ballingschap noord-west naar Europa, naar de kustlanden van de Atlantische Oceaan, Scandinavië en Groot-Brittannië zou trekken — het *zou zijn identiteit verliezen*—VERLOREN GAAN—de VERLOREN tien stammen!

Lees deze eerste twee hoofdstukken van Hosea—zij zijn een profetie voor de Tien Stammen van het HUIS VAN ISRAËL. Het beschrijft hoe zij alle kennis over WIE hun ware God is, verloren hebben!

EEN PROFETIE VOOR HEDEN!

Let goed op: “Zij echter beseft niet, dat *Ik* het ben die haar het koren, de most en de olie heb gegeven, die haar het zilver rijkkelijk geschonken heb en het goud, dat zij voor de Baäl gebruikt hebben” (vers 7).

Dit is stelt HET HUIDIGE Groot Brittannië en de Verenigde Staten voor! God heeft onze landen de ongekende RIJKDOM gegeven die Hij onvoorwaardelijk aan Abraham beloofd had—niet vanwege onze ZONDEN maar vanwege Abrahams GEHOORZAAMHEID! Maar hoe hebben we deze rijkdom *gebruikt*? In BAÄLDIENST—in het vieren van de DAG van Baäl de zonnegod, die ZONDAG heet—in Baäls Kerstmis, Pasen en andere feestdagen—in het HEIDENS geworden zogenaamde “christendom,” waarvan veel precies in tegenstelling is met de ware godsdienst van JEZUS CHRISTUS!

Let daarom op wat God, vers 8, hieraan gaat DOEN!

“Daarom zal Ik mijn koren weer wegnemen in de oogsttijd, en mijn most in zijn seizoen...”d.w.z. de HONGERSNOOD die *nu* reeds in zijn beginstadium getreden is—zoals voorspeld door

Joël, Ezechiël, door Christus en in Openbaringen! Ja, dit is een profetie VOOR VANDAAG! VOOR ONZE VOLKEREN! Zij begint zich NU, terwijl u dit leest, te ontwikkelen!

Maar laten we *verder lezen*! Let op wat God NU verder op het punt staat ons aan te doen: “Ik zal doen ophouden al haar vreugde, HAAR feest,”—de feesten van Baäl: Kerstmis, Nieuwjaar, Pasen, de vastentijd, Allerheiligen (Halloween)! Dat zijn NIET Gods dagen! En verder: “haar nieuwemaansdag (de maanden van de Romeinse kalender, nu in gebruik) en haar sabbat (NIET die van GOD, maar die van de Baäldienst, die onze volken HUN sabbatten noemen—de heidense ZONDAG!), ja, al haar hoogtijden” (vers 10). En God gaat verder: “Ik zal haar kastijden voor de dagen der Baäls ... en [zij] Mij vergat, spreekt de HERE” (v. 12, *Obbink Vertaling*).

Door het programma *de Wereld van Morgen* en in het tijdschrift *de Echte Waarheid*, heb ik Gods profetieën uitgeroepen tot ons volk—dat wij zulke totale DROOGTE en ziekte epidemieën zullen hebben dat dit één derde van ons volk zal wegnemen! En tenzij ons volk als natie wakker wordt en zich BEKEERT van deze ZONDEN, zal ons land een invasie ondergaan en opnieuw als slaven GEVANGEN GENOMEN WORDEN. U kunt ermee spotten. U kunt het negeren. Maar NIET LANG! In de nabije toekomst zal het TOESLAAN! *Dan zult u niet meer spotten!*

Maar hoe luidt het SLOT van deze speciale profetie van Hosea?

LEES VERDER!

“Daarom zie, Ik zal haar [Israël] lokken, en haar leiden in de woestijn”—in slavernij en ballingschap—“en spreken tot haar hart... En het zal te dien dage geschieden,”—bij de wederkomst van CHRISTUS!—“luidt het woord des HEREN, dat gij Mij noemen zult: mijn Man, en niet meer: mijn Baäl. Ja Ik zal de namen der Baäls verwijderen uit haar mond; hun naam zal niet meer genoemd worden. Te dien dage zal Ik voor hen een verbond sluiten”—HET NIEUWE VERBOND!—“... en tot Lo-Ammi “Gij zijt mijn volk *niet*”—[de TIEN “VERLOREN” STAMMEN] zeggen: Gij zijt mijn volk. En hij zal zeggen : Mijn God!” (Hosea 2:13-22.)

Waarschijnlijk hebt u de profetie van Hosea nog nooit eerder begrepen! En dit is ook niet mogelijk zolang U eerst het SABBATVERBOND van Exodus 31:12-17 niet begrepen heeft!

Laten we nu teruggaan naar de oorspronkelijke vraag van dit hoofdstuk. Worden de heidense volken door dit speciale sabbatverbond niet *uitgesloten*? Was het doel van dit verbond, Israël als een afzonderlijke natie, anders dan de *heidense naties*, te identificeren?

Toen Israël dit KENTEKEN verwierp, heeft dit hen in elk geval *beslist niet* meer geïdentificeerd—punt uit! Het onderscheidde hen niet meer van de heidense naties—zij begonnen te geloven dat zij ook heidense volkeren waren. De heidense volken van deze wereld NOEMDEN HEN HEIDENEN. De JODEN noemden hen ook heidenen!

De Joden bleven de sabbat erkennen en de hele wereld noemde hen “het UITVERKOREN VOLK”!

EEN LICHT VOOR DE HEIDENEN!

Maar WAAROM heeft God dit speciale, eeuwigdurend sabbatverbond met ISRAËL gesloten—en niet met heidense naties?

Heel eenvoudig omdat alle heidense naties zich totaal van God afgesneden hadden. Alle naties waren tot afgoderij overgegaan. Geen een *kende* de ware God.

Heel eenvoudig omdat God een vertrapte slavenvolk gekozen had, maar een volk dat toch superieure erfelijke eigenschappen bezat omdat het afstamde van Abraham, Izaäk, Jakob en Jozef—die niet besmet waren met WELKE godsdienst ook, om er ZIJN natie van te maken.

Heel eenvoudig omdat God vervolgens dit uitverkoren volk dat ZIJN natie was, ZIJN JUISTE WEG gegeven heeft—en WAAROM?

OM EEN LICHT VOOR DE HEIDENEN TE ZIJN! God deed dit om ANDERE NATIES TE TONEN welke ZEGENINGEN gehoorzaamheid aan ZIJN WETTEN oplevert! Om andere naties *ten voorbeeld te zijn*!

God gaf ZIJN JUISTE WEG—en al ZIJN BELOFTEN—met inbegrip van de verlossing door Christus—aan ISRAËL, om deze wegen en zegeningen aan de heidenen bekend te maken en beschikbaar te stellen!

Alle andere naties hadden de kennis van God—EN DE KENNIS VAN ZIJN WARE IDENTITEIT—verloren. Hun voorouders hadden lang geleden geweten wie God was. Maar in hun geest

waren zo veel fictieve en denkbeeldige goden en halfgoden naar voren gekomen—oorspronkelijk dienstdoend als tussenpersonen *tussen* de mensen en de ene oppermachtige God—dat alle kennis van die ENE God uitgewist was.

Helemaal in het begin van het ontstaan van de mensheid, sprak God persoonlijk tot Adam en Eva. Hij gaf hun Zijn onderrichting—predikte hun Zijn evangelie. Zij wisten dat God hun het eeuwig leven als Zijn gift aanbood. Zij wisten dat het loon van de zonde de DOOD was. Maar zij redeneerden deze waarheid weg—net zoals sommigen van u, die dit lezen, datgene wat God u zou willen geven, wegedeneren. Adam en Eva rebelleerden. Zij gehoorzaamden willens en wetens Satan.

God voorzag de mensheid van een vrije wil. God heeft altijd zijn waarheid beschikbaar gesteld. Maar God heeft *verordineerd* dat de mens MOET KIEZEN! God staat de mens niet toe te beredeneren of te beslissen *wat* zonde is. Maar God *dwingt* iedereen te beslissen of hij *AL OF NIET* zal zondigen. God heeft bepaald dat sabbatsovertreding ZONDE is. *U* moet beslissen! En zoals u zaait, zo zult u oogsten!

De kinderen van Adam namen *hun* beslissing. Abel nam de goede beslissing. Jezus Christus zei dat Abel rechtvaardig was. Zijn beloning staat vast! Kaïn nam de verkeerde beslissing en bezegelde daardoor zijn eigen lot. Bijna 2000 jaar later was er nog maar één man op aarde—Noach—die God gehoorzaam was. Later gehoorzaamde Sem blijkbaar ook Gods weg. Maar na de zondvloed volgde de rest van de wereld Nimrod, de stichter van de beschaving van deze wereld.

De mensheid heeft haar beslissing genomen. Zij REBELLEERDE tegenover GODS JUISTE WEGEN. Zij volgde Satans misleidingen bereidwillig, stelde zekere gewoonten en normen van godsdienst in, die vijandig waren tegenover God. Opeenvolgende generaties verloren de kennis van de ware GOD.

WAAROM DE NATIE ISRAËL?

In zo'n wereld—afgesneden van God—riep de Eeuwige een veracht en vernederd SLAVENVOLK, afstammelingen van Abraham. Zij hadden naar God geluisterd en Hem

gehoorzaamd. Blijkbaar is de menselijke natuur en menselijke ontaarding zodanig dat God een vernederd, vertrapt SLAVENVOLK moest kiezen als de enige groep mensen die vernederd genoeg waren om naar hun Schepper te luisteren en Hem te gehoorzamen! Maar vergeet niet dat de Israëlieten, hoewel zij door omstandigheden in slavernij gebracht waren, door erfelijkheid toch een SUPERIEUR volk waren. GOD HAD ZICH NU VOORGENOMEN AL DE ANDERE NATIES EEN KANS TE GEVEN DOOR MIDDEL VAN DIT UITVERKOREN VOLK—ISRAËL!

Van dit volk zei God: “Het volk dat Ik Mij geformeerd heb,”—dat wil zeggen, om *Zijn instrument* te zijn, zodat de heidense naties de verlangde resultaten, de enorme zegeningen en de nationale VOORSPOED zouden opmerken, die Israël ten deel zouden vallen als zij GEHOORZAAMDEN. [Het] zal mijn lof verkondigen”, zei God (Jesaja 43:21).

Maar deze Israëlieten hadden vanzelfsprekend hun menselijke natuur. Zelfs Israël, aan wie God overweldigende en de meest verbluffende wonderen verrichtte, volgde nooit lang Gods wegen. Maar door hen heeft God iedereen die rebelleert van elk excuus beroofd. De mensheid heeft ELKE KANS gehad zich van haar weg te bekeren!

Later, gedurende de aardse taak van Christus en ook nadien, gebruikte God zijn KERK. Christus riep DE KERK als speciaal uitverkoren mensen uit deze wereld, niet alleen om zijn EVANGELIE aan de wereld te verkondigen, maar ook de wereld de verlangde RESULTATEN te TONEN die door GEHOORZAAMHEID geogst worden! Net zoals het Oude Israël hiertoe geroepen was, werd ook de KERK geroepen een LICHT voor de wereld te zijn!

“Gij zijt het licht der wereld”, zei Jezus tot Zijn discipelen. “Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij UW GOEDE WERKEN zien!” (Mattheüs 5:14, 16.) Dat wil zeggen: HET VOORBEELD GEVEN! Laat de wereld de verheugende resultaten zien!

Gods JUISTE WEGEN die Hij als levende, onverbiddelijke WETTEN in het leven geroepen heeft, zijn niet voor de JODEN ALLEEN bestemd. Zij zijn voor de MENSHEID! De sabbat werd VOOR DE MENS gemaakt—niet alleen voor de Joden.

De Efeziërs waren heidenen. Maar zij hoorden het evangelie van Christus en bekeerden zich, geloofden—en GEHOORZAAMDEN. Zij werden bekeerde CHRISTENEN.

Aan deze christenen van heidense geboorte schreef Paulus: “Bedenkt daarom dat gij, die vroeger heidenen waart... dat gij te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der BELOFTE, *zonder hoop* en zonder God in de wereld. Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus... *Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers* der heiligen en huisgenoten Gods” (Efeziërs 2:11-19).

HEIDENEN NIET UITGESLOTEN

Om een bekeerde christen te worden moet men, geestelijk gesproken, EEN ISRAËLIET worden! Behoud, zoals wij al eerder aangehaald hebben, is “voor EEN IEDER die gelooft, eerst voor de Jood, maar ook voor de Griek” (Romeinen 1:16).

Maar waren ONDER HET OUDE TESTAMENT de HEIDENSE VOLKEN NIET UITGESLOTEN?

NEE, DAT WAREN ZE NIET!

Wat God aan Israël gaf was ook voor de heidense volken bestemd. De sabbat was evengoed voor de HEIDENSE volken als voor de Israëlieten bestemd! Wenst u het BEWIJS? Hier is het!

Heidenen konden *altijd* in de vergadering (Kerk) van Israël komen—en velen deden dit. Zelfs al toen Israël Egypte verliet, “... trok een menigte van allerlei slag met hen mee...” (Exodus 12:38). Dat waren heidenen.

Bij het geven van de instructies voor het Pascha zei God: “Maar wanneer een vreemdeling [heiden] bij u vertoeft en de HERE het Pascha wil vieren, dan zal ieder van het mannelijk geslacht, die bij hem behoort, besneden worden; eerst dan mag hij naderen om het te vieren; hij zal gelden als in het land geboren” (Exodus 12:48). En verder, in vers 49: “Eenzelfde wet zal gelden voor de geboren Israëliet en voor de vreemdeling, die in uw midden vertoeft.”

Heidenen konden altijd tot de natie toetreden en genaturaliseerde burgers van Israël worden. Duizenden hebben dit gedaan.

We zullen nu de profeet Jesaja, in een profetie voor ONZE TIJD, voor NU, aan het woord laten of de sabbat al dan niet *alleen* voor de Joden bestemd was!

SABBAT VANDAAG VOOR DE HEIDENEN!

Jezus Christus zei dat de sabbat gemaakt was om de MENS! Niet om de Joden alleen—niet voor Israëlieten *alleen*—*maar* OM DE MENS! Hij werd gemaakt voor ADAM! Hij werd ook voor de MENS van de twintigste eeuw gemaakt—en voor de mens van de 21ste eeuw!

Lees nu de PROFETIE VAN JESAJA! Jesaja 56, te beginnen met vers 1:

Let er allereerst op dat het van de Allerhoogste AUTORITEIT komt!

“Zo zegt de HERE...” Daar hebt u uw *AUTHORITEIT*!

En verder: “...Onderhoudt het recht en doet gerechtigheid, want mijn heil staat gereed om te komen en mijn gerechtigheid om zich te openbaren” (Jesaja 56:1).

Dit is de *TIJD* waarop deze profetie betrekking heeft. *WANNEER* is Gods verlossing nabij? *WANNEER* zal zijn gerechtigheid *geopenbaard* worden?

Dat wordt in Hebreeën 9:27-28 verklaard!

BEGRIJP GOED wat hier staat: “En zoals het de mensen beschikt is, eenmaal te sterven en daarna het oordeel, zo zal ook Christus, nadat Hij Zich eenmaal geofferd heeft om veler zonden op Zich te nemen, ten tweede male zonder zonde aanschouwd worden door hen, die Hem TOT HUN HEIL verwachten.”

Christus brengt *BEHOUD* *wanneer* Hij *de tweede keer* verschijnt! Een betere vertaling van het laatste gedeelte van deze aanhaling zou zijn: “... en voor hen die zonder zonden zijn en Hem verwachten, zal Hij ten tweede male TOT *BEHOUD* verschijnen.”

De Willibrord Vertaling heeft het volgende: “Zo is ook de Christus, eenmaal geofferd, omdat Hij de zonden van allen op zich had genomen; als Hij een tweede maal verschijnt, zal het zijn los van de zonde, om heil te brengen aan allen die naar Hem uitzien.”

Wanneer zal het *BEHOUD* van Christus *verschijnen*? Dit wordt ook verklaard in Openbaring 12:10: “Nu is verschenen het heil en de kracht en het koningschap van onze God en de macht van zijn Gezalfde [Christus].” Hier wordt over de tijd van Christus’ wederkomst gesproken.

Jezus zei ook: “Zie, Ik kom spoedig *en mijn loon is bij Mij* om een ieder te vergelden, naar dat zijn werk is” (Openbaring 22:12). De tijd: de wederkomst van Christus!

De periode van Jesaja's profetie ligt dus vlak voor de wederkomst van Christus. Die *TIJD* is daarom *NU—VANDAAG!*

Laten we nu zien wat Christus, de ALLERHOOGSTE AUTORITEIT, zegt:

“Welzalig de sterveling die dit doet, en het mensenkind dat daaraan vasthoudt; *die acht geeft op de sabbat, zodat hij hem niet ontheiligt*, en acht geeft op zijn hand, zodat zij niets kwaad doet. Laat dan *de vreemdeling* [HEIDEN] die zich bij de HERE aansloot, niet zeggen: De HERE zal mij zeker afzonderen van zijn volk” (Jesaja 56:2-3).

LET GOED OP DEZE WOORDEN! Laat niemand van HEIDENSE geboorte, in onze tijd, die zich bekeerd heeft en zich bij de HERE JEZUS CHRISTUS aangesloten heeft, zeggen dat Christus hem van GODS VOLK ISRAËL afgezonderd heeft. Nee! De sabbat was *GEEN* teken om de heidense volken van de Israëlieten af te zonderen! Heidenen waren NIET uitgesloten!

Ga verder met vers 6 en 7: “En de vreemdelingen [HEIDENEN] die zich bij de HERE aansloten”—die christenen worden—“om Hem te dienen, en om de naam des HEREN lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn, *allen die de sabbat onderhouden, zodat zij hem niet ontheiligen*, en die vasthouden aan mijn verbond: HEN [de heidenen] zal Ik brengen naar mijn heilige berg en Ik zal hun vreugde bereiden in mijn bedehuis...”

Dat is een ONWEERLEGBAAR BEWIJS!

Met een onbetwistbaar “ZO ZEGT DE HERE.”

De sabbat is gemaakt om de MENS—VOOR de MENSHEID—VOOR de HEIDENSE volken evengoed als voor de Israëlieten.

God Zelf heeft zijn sabbat voor EEUWIG bindend gemaakt (Exodus 31:12-17). Het is bindend VOOR ALTIJD, eeuwigdurend, van geslacht tot geslacht, voor Israëlieten. Hun generaties zijn niet ten einde. Voor eeuwig is nog niet geëindigd.

ISRAËLIETEN worden christenen door Christus, evenals heidenen. Gods heilige Sabbat is dus *bindend* voor deze Israëlitische CHRISTENEN.

En de HEIDENEN dan die tot Christus komen? Ook zij moeten de sabbat houden. Zij *worden* Israëlieten, geestelijk gesproken, wanneer zij Gods heilige Geest ontvangen en ware

bekeerde christenen worden. God heeft niet een bepaalde LEVENSWIJZE voor de Jood, en een andere voor de heiden. Hij heeft niet een bepaalde DAG voor de Jood, en een andere voor de heiden. CHRISTUS IS NIET VERDEELD! GOD KENT GEEN PARTIJDIGHEID!

Wij zijn ALLEN ÉÉN in CHRISTUS!

Hoofdstuk 6

Waarom Israël en Juda In Slavernij gingen

WAT WAREN DE ZONDEN VAN JEROBEAM, WAARVAN ZO VAAK gesproken wordt in Koningen en Kronieken, in relatie tot de geschiedenis van het oude Israël?

Wat voor een Israëliet ZONDE is, is ZONDE voor een heiden!

God had een reden ZIJN WET in het leven te roepen. Deze REDEN was ons *geluk*. Elke we eklacht van menselijke ellende—elke oorlog—elk menselijk lijden en verdriet is het gevolg van ZONDE geweest. ZONDE berooft de mensen van geluk, vreugde en welvaart.

God heeft de mensen lief. Daarom HAAT Hij zonde omdat zonde de vijand van de mens is! God STRAFT voor ZONDE!

Als u zonde licht opneemt—als u denkt dat GOD het niet merkt en niet STRAFT voor de zonde—dan moet u nu begrijpen HOE God handelde met ZIJN UITVERKOREN VOLK wegens het overtreden van zijn sabbat.

WAAROM DE JODEN SLAVEN WERDEN

Weet u WAAROM het Koninkrijk Israël door Assyrië binnengevallen en veroverd werd en zijn bewoners in 721-718 v. Chr. als slaven uit hun land weggevoerd werden?

Weet u WAAROM het Koninkrijk Juda later gevangengenomen en over de hele wereld verspreid werd? Beide huizen van Israël werden in nationale straf in ballingschap uit het Heilige Land verdreven *omdat* zij Gods sabbat geschonden hadden!

Maakt het enig verschil? Het maakte zeer zeker heel wat uit voor God! En God zegt dat Hij niet veranderd is—Hij is gisteren en heden *dezelfde* en tot in eeuwigheid! (Hebreeën 13:8.)

Laten we eerst nagaan waarom de Joden door Nebukadnezar overvallen en overwonnen werden, en gedurende de jaren 604-585 v. Chr. in ballingschap naar Babylonië gevoerd werden.

Zeventig jaar na hun gevangenschap keerden velen van het huis van Juda volgens Jeremia's profetie (Jeremia 29:10) naar het Heilige Land terug om de tempel te herbouwen en er de eredienst te herstellen. De profeet Nehemia verhaalt *waarom* zij 70 jaar daarvoor in ballingschap en slavernij weggevoerd waren.

“In die dagen zag ik in Juda mensen, die wijnpersen traden op de sabbat en vrachten koren binnenhaalden en op ezels laadden, alsook wijn, druiven en vijgen en allerlei last, en deze *op de sabbatdag* naar Jeruzalem brachten. Ik gaf een waarschuwing, toen zij levensmiddelen verkochten... Toen onderhield ik de edelen van Juda hierover en zeide tot hen: Wat doet gij daar voor slechts, dat gij de sabbatdag ontheiligt? *Hebben ook uw vaders niet zo gedaan en heeft onze God niet daarom al deze rampspoed over ons en over deze stad gebracht? Zult gij nu nog heviger toorn gloed over Israël brengen door de sabbat te ontheiligen?*” (Neh.13:15-18).

Daar staat het in duidelijke taal!

Sabbatschennis was een van de voornaamste redenen van Juda's ballingschap!

Voor GOD was dit zo BELANGRIJK dat Hij Zijn eigen uitverkoren volk met deze uiterst strenge nationale straf bestrafte: een nederlaag in de oorlog —uit hun land gehaald en SLAVEN gemaakt in een vreemd land!

ZONDE wordt door GOD gedefinieerd als WETSOVERTREDING (1Johannes 3:4, *Leidse Vertaling*). Zijn WET zegt: “Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt...de zevende dag is de sabbat van de HERE, uw God”. Werken op de sabbat, deze te ontheiligen door uw eigen zucht naar vermaak en genoegens, zakendoen, enz., is EEN HOOFDZONDE, waarop de straf van EEUWIGE DOOD staat! (Romeinen 6:23).

HET HUIS VAN JUDA GEWAARSCHUWD

Het huis van Juda had geen enkel excuus. Het was door de profeten gewaarschuwd.

Let op de waarschuwing die Jeremia gaf:

“Zo zegt de HERE: Hoedt u ervoor, om uws levens wil, dat gij op de sabbatdag geen last draagt... of enigerlei werk [zult] doen; gij zult de sabbatdag heiligen, gelijk Ik aan uw vaderen geboden heb... Maar indien gij niet naar Mij hoort om de sabbatdag te heiligen en op de sabbatdag geen last te dragen en binnen te komen door de poorten van Jeruzalem, DAN ZAL IK EEN VUUR ONTSTEKEN IN ZIJN POORTEN, DAT DE PALEIZEN VAN JERUZALEM ZAL VERTEREN ZONDER TE WORDEN GEBLUST” (Jeremia 17:21-22, 27).

Zo luidde de waarschuwing. Het huis van Juda sloeg er geen acht op. Kijk nu naar wat er gebeurde!

“Daarna, in de vijf de maand, op de tiende van de maand—dat jaar was het negentiende jaar van koning Nebukadnezar, de koning van Babel kwam Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht [vandaag zouden we hem opperbevelhebber of veldmaarschalk noemen], die voor het aangezicht van de koning van Babel stond, te Jeruzalem, en verbrandde het huis des HEREN en het koninklijk paleis; alle huizen van Jeruzalem, althans alle huizen der aanzienlijken, verbrandde hij met vuur” (Jeremia 52:12-13).

Wanneer God *waarschuwt* is de straf **ZEKER**!

WAAROM ISRAËL VERSLAGEN WERD

Kijk nu eens wat er met de *andere* natie der Israëlieten, het koninkrijk Israël, gebeurde—117 jaar voor Juda's ballingschap.

God had dit volk ten tijde van Mozes, lang voordat het in twee afzonderlijke naties uiteen viel, voor de keuze gesteld. Lees het in Leviticus 26:

“Gij zult u geen afgoden maken; [noch] een gesneden beeld... om u daarvoor neder te buigen, want Ik ben de HERE, uw God. *Mijn sabbatten zult gij houden en mijn heilgdom ontzien, Ik ben de HERE*” (Leviticus 26:1-2).

In deze sleutelprofetie, waarin God de volgende zegeningen in ruil voor gehoorzaamheid of bestraffingen voor ongehoorzaamheid voorstelt, werden maar TWEE geboden vermeld—het gebod tegen afgoderij en dat tegen het schenden van de sabbat.

Let er op **HOE BELANGRIJK** zij zijn:

“**INDIEN** gij in mijn inzetten wandelt en mijn geboden nauwgezet in acht neemt...”, beloofde God overvloedige

opbrengsten en grote rijkdommen, vrede in het land, nationale heerschappij die naar wereldheerschappij had kunnen leiden (verzen 3-13).

Maar, zegt God (verzen 14-33) als zij zouden weigeren deze geboden te gehoorzamen, zouden zij door ziekten geteisterd worden en gedurende 2520 jaar van alle welvaart beroofd worden en overvallen, overwonnen en uit hun land als slaven naar de landen van hun vijanden weggevoerd worden.

Denk eraan, God maakte een bijzonder, eeuwigdurend **VERBOND** met hen, waarbij de sabbat betrokken was (Exodus 31:12-17). De sabbat werd als een nationaal **TEKEN** ingesteld *waardoor* de ware God geïdentificeerd en door hen gekend zou worden, en waardoor zij als **ZIJN VOLK** geïdentificeerd zouden worden.

Na de splitsing in **TWEE NATIES**—toen Jerobeam door het koninkrijk Israël tot koning uitgeroepen werd, was het eerste dat deze koning deed het invoeren van afgoderij en sabbatschennis.

Zoals God gewaarschuwd had leidde dit tot de invasie van Israël door koning Salmaneser van Assyrië; tot nederlaag, ballingschap en wegvoering als slaven naar Assyrië in 721-718 v. Chr.

Laten we nu nagaan wat God hierover bij monde van de profeet Ezechiël zei.

Ezechiël werd door God met een boodschap voor het Huis van Israël (niet voor Juda) belast. Ezechiël bevond zich onder de Joodse gevangenen, na hun ballingschap, meer dan honderd jaar na het begin van de ballingschap van Israël. Tegen die tijd waren de Assyriërs door de koning van Babylon verslagen. Later verlieten ze hun land aan de zuidelijke kusten van de Kaspische Zee en trokken in noord-westelijke richting weg om zich uiteindelijk te vestigen in het land dat nu Duitsland genoemd wordt.

Het volk van het Huis van Israël trok ook in noord-westelijke richting, dwars door Europa. Zij bleven echter niet in Duitsland. Zij gingen verder naar het westen en het noorden — naar West-Europa— Frankrijk, België, Nederland, de Scandinavische landen en de Britse eilanden—waar zij tot op heden nog steeds zijn, met uitzondering van de stam Manasse, die veel later naar de Verenigde Staten migreerde.

De profeet Ezechiël kreeg de opdracht te “GAAN” van waar hij was, onder de Joden, naar het HUIS VAN ISRAËL.

“Ga heen, spreek tot het HUIS ISRAËLS”, sprak God (Ezechiël 3:1).

Maar Ezechiël heeft deze boodschap nooit naar het “verloren” huis van Israël gebracht. Dat kon hij niet. Hij was een slaaf.

En toch *brengt* hij *hen de boodschap* vandaag, doordat hij haar in zijn boek in de Bijbel geschreven heeft—en doordat de boodschap vandaag naar diezelfde volken overgebracht wordt! HET IS EEN PROFETIE! Het is een boodschap VOOR ONZE VOLKEN VANDAAG! U leest deze boodschap NU! *Moge God u helpen er acht op te slaan!*

EEN PROFETIE VOOR ONS, VANDAAG!

Sprekende in de eerste plaats over het oude Israël zegt God in Ezechiël 20:

“Ik leidde hen uit het land Egypte en bracht hen in de woestijn. Ik gaf hun *mijn* inzettingen en maakte hun *mijn* verordeningen bekend, de mens die ze opvolgt, zal daardoor leven. Ook gaf Ik hun mijn sabbatten *als een teken* tussen Mij en hen, opdat zij zouden weten, dat Ik, de HERE, hen heilig” (verzen 10-12).

Ziet u dat het precies dezelfde bewoording is als in het eeuwigdurend sabbatverbond van Exodus 31:12-17! En verder: “Maar het huis Israëls was weerspannig tegen Mij in de woestijn; zij wandelden niet naar *MIJN* inzettingen en verwierpen *MIJN* verordeningen ... *MIJN* sabbatten ontheiligden zij ten zeerste” (vers 13).

Toen smeekte God met hun kinderen, een generatie later: “Toen zeide Ik tot hun zonen in de woestijn: Wandelt niet naar *de inzettingen van uw vaders*, onderhoudt *HUN* verordeningen niet en verontreinigt u niet met *HUN* afgoden. *IK* ben de HERE, uw God, wandelt naar *MIJN* inzettingen en onderhoudt naarstig *MIJN* verordeningen. Heiligt *MIJN* sabbatten, *dan zullen deze een teken zijn* tussen Mij en u, opdat gij weet, dat *IK*, de Here, uw God ben” (verzen 18-20).

LET OP HET VOLGENDE!

De nadruk ligt hier uitsluitend op *GODS* inzettingen, verordeningen en sabbatten enerzijds, en de *andere* sabbatten, inzettingen en verordeningen *van hun VADEREN*, anderzijds.

“Maar die zonen waren weerspanning tegen Mij”, vervolgde God, bij monde van de profeet Ezechiël.

“... *MIJN* Sabbatten ontheiligden zij ...” (Ezechiël 20:21).

En wat deed God uiteindelijk—generaties later?

Hij verstrooide hen, in ballingschap en slavernij (vers 23).

Maar *WAAROM*?

“Omdat zij *MIJN* verordeningen niet opvolgden, *MIJN* inzettingen verwierpen [King James: verachtten], *MIJN* Sabbatten ontheiligden en hun ogen gevestigd waren op de afgoden van hun *VADEREN*” (vers 24).

DAAROM! Maakte het dus enig *VERSCHIL*?

Maar laten we deze verbazingwekkende profetie eens verder lezen! Let op hoe deze profetie *VOOR ONS*, *VANDAAG*, van belang is!

Sprekende over een tijd, zo’n tiental jaren van nu, in *ONZE* tijd, tot *ONZE* volken, zegt God:

“Zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here *HERE*, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte *GRIMMIGHEID* zal Ik *OVER U HEERSEN*” (vers 33).

De uitdrukking “*uitgestorte GRIMMIGHEID*” verwijst naar de *ZEVEN LAATSTE PLAGEN*, naar de tijd van Christus’ wederkomst (vergelijk Openbaring 16:1). De tijd dat Christus over ons zal *HEERSEN* is bij Zijn wederkomst en daarna. Dit is dus een *PROFETIE VOOR ONZE TIJD*!

Elke profetie in de Bijbel die aantoont *waar* ons volk (Israël) zal zijn *TEN TIJDE* van Christus’ wederkomst en ten tijde van de komende grote Exodus terug naar het Heilige Land, stelt hen *OPNIEUW* voor in ballingschap en slavernij.

Laten we deze profetie verder lezen: “Ik zal u voeren uit het midden der volken en u bijeenbrengen uit de landen waarin gij verstrooid zijt ... met *UITGESTORTE GRIMMIGHEID*. Ik zal u brengen naar de woestijn der volken [de *KOMENDE EXODUS*—Jeremia 23:7-8], en daar met u in het gericht treden, van *AANGEZICHT TOT AANGEZICHT*” (Ezechiël 20:34-35).

Ziet u het? Hier spreekt *HET WOORD* —*CHRISTUS*! Hij zal dan weer op aarde zijn, in eigen Persoon! En dan zal Hij met ons volk van *AANGEZICHT TOT AANGEZICHT* in het gericht treden. Dat zal spoedig met u en met uw *GELIEFDE*n gebeuren.

Het is tijd dat u *WAKKER WORDT* voor het *dreigend* gevaar en de grimmige *ERNST* van deze waarschuwing!

Misschien is er maar één enkele stem die u WAARSCHUWT! Maar God gebruikte slechts een enkele stem om de wereld ten tijde van Noach te waarschuwen—een enkele stem ten tijde van Elia—een enkele stem ten tijde van Johannes de Doper, en nadat hij in de gevangenis geworpen was, in de Persoon van Christus Zelf!

Als u op de meerderheid van zondige MENSEN vertrouwt, dan zult u ook, met hen, hun straffen ondergaan!

Zie HOE Hij MET U PLEIT!

“Zoals Ik met uw vaders in het gericht getreden ben in de woestijn van het land Egypte, ZO zal Ik ook met u in het gericht treden, luidt het woord van de Here HERE ... Ik zal de weerpannigen uit u uitschiften en hen die tegen Mij overtreden hebben ... En GIJ zult WETEN, dat ik de HERE ben” (verzen 36-38).

En wat zei Hij in dit gericht? Hij zei: “Heilig MIJN Sabbatten, in plaats van die van uw vaders, opdat gij WEET dat Ik de Here uw God ben.”

En hoe zullen wij WETEN dat Hij de Heer is?

Door zijn SabbatTEKEN!

Lees de verzen 42 tot 44 in uw eigen Bijbel! Hij zegt dat onze volken, *wanneer* zij niet langer opstandig zullen zijn en dan zijn sabbat zullen houden, zullen terugdenken aan de manier waarop zij zich verontreinigd hebben, en dat zij vanwege hun sabbatschennis van zichzelf zullen WALGEN!

Dat is nogal krachtige leer! HET IS GODS WOORD dat TOT u spreekt!

Hoofdstuk 7

Wordt De Zondag genoemd in het Nieuwe Testament?

HET WOORD “ZONDAG” KOMT NIET VOOR IN DE BIJBEL.
Maar de uitdrukking “de eerste dag van de week” wordt gevonden in het Nieuwe Testament. Het komt precies op acht plaatsen voor. Het zal dus niet te lang duren om deze acht teksten die deze uitdrukking gebruiken te onderzoeken.

Als de dag veranderd was op Bijbels gezag—als Christenen hoe dan ook tegenwoordig enig Bijbels gezag vinden voor het onderhouden van de zondag als “dag des Heren”—dan moeten we dat gezag vinden in één van deze acht teksten!

Laten wij vanaf het begin erkennen dat aangezien de zevende dag van de week duidelijk vastgesteld werd als de Bijbelse sabbat tot aan de tijd van de kruisiging, er geen Bijbels autoriteit voor de zondagsviering kan zijn, tenzij dit helder en duidelijk vermeld wordt in een van deze acht Nieuwtestamentische passages.

Laten we deze dan nauwkeurig, eerlijk en in gebed onderzoeken.

DE DAG NA DE SABBAT

1) *Mattheüs 28:1*: “Laat na de sabbat, tegen het aanbreken van de eerste dag der week, ging Maria van Magdala en de andere Maria het graf bezien.” Dit is de eerste plaats in de Bijbel waar “de eerste dag der week” genoemd wordt. *Mattheüs* schreef

deze woorden onder inspiratie van de Heilige Geest, zes jaar nadat de Nieuwtestamentische Kerk opgericht werd. De tekst zegt dat na de sabbatdag het tegen (Grieks: in) het aanbreken van de eerste dag van de week was. Dus dit vers geeft, zoals we moeten toegeven, ons duidelijk aan dat drie dagen en drie nachten nadat alles dat afgedaan had— veilig “aan het kruis genageld” was, de sabbat nog steeds de dag was voor de eerste dag van de week—nog steeds de zevende dag van de week.

Eén punt is hier duidelijk bewezen. Velen vertellen ons dat het sabbatgebod slechts voor “één van de zeven dagen” geboden was—dat het niet de zevende dag van de week moest zijn, maar slecht een zevende deel van die tijd. Maar hier is een passage in het Nieuwe Testament, dat zes jaar na de aanvang van de Nieuwtestamentische Kerk geïnspireerd werd door de Heilige Geest, dat in duidelijke taal weergeeft dat drie jaar nadat alle afgeschafte zaken weggedaan waren, de sabbat nog steeds bestond en dat het de zevende dag van de week was—de dag vóór de eerste dag van de week. Dat is bewezen en moet bevestigd blijven voor een ieder die eerlijk Bijbelse autoriteit zoekt en accepteert. Maar werd de dag later veranderd?

2) *Markus 16:2*: “En zeer vroeg op de eerste dag der week gingen zij naar het graf, toen de zon opging.” Dit is slechts Markus’ versie van het bezoek aan het graf bij zonsopgang. Het werd 10 jaar na de kruisiging opgetekend. De eerste dag van de week was ook “toen de sabbat voorbij was”, volgens vers 1. Dus deze tekst bewijst hetzelfde als die hierboven—dat de eerste dag van de week in die tijd niet de sabbat was (drie dagen na de kruisiging), maar dat de dag na de sabbat. De sabbat is dan nog steeds de zevende dag van de week.

EEN GEWONE WERKDAG

3) *Markus 16:9*: “Toen Hij des morgens vroeg op de eerste dag van de week opgestaan was, verscheen Hij eerst aan Maria van Magdala, van wie hij zeven boze geesten uitgedreven had.” Deze tekst spreekt over Jezus’ verschijning aan Maria Magdalena later diezelfde dag—de dag na de sabbat.

We moeten toegeven dat er is hier niets is dat de eerste dag van de week de christelijke sabbat noemt. Er is niets dat het “De dag des Heren” noemt. Niets dat de zondag heiligt, of dat

zegt dat God hem heilig maakte. Hier is niets dat ons gebiedt hem te houden. Niets dat hem apart zet als een herdenking van de opstanding, of voor enig doel. Geen gebod of voorbeeld van rust op deze dag—geen autoriteit om de zondag te houden.

4) Lukas 24:1: “maar op de eerste dag der week gingen zij reeds vroeg in de morgenstond met de specerijen, die zij gereed gemaakt hadden, naar het graf.”

Deze tekst vertelt de zelfde gebeurtenis opnieuw die door Mattheüs en Markus waren opgetekend en laat zien dat deze vrouwen op de eerste dag van de week kwamen om *het werk te doen van een gewone doordeweekse dag*, nadat ze gerust hadden op de sabbat “naar het gebod.” Want we lezen in het voorafgaande vers, “en toen zij teruggekeerd waren, maakten zij specerijen en mirre gereed. En op de sabbatdag rustten zij *naar het gebod*.” Moeten wij zeggen dat deze vrouwen nog niet wisten dat het gebod was afgeschaft? Nee dat kunnen wij niet, want deze verklaring werd niet gedaan door de vrouwen, maar werd geïnspireerd door de Heilige Geest. God wist dat het *niet* was afgeschaft. En dit werd ongeveer 30 jaar na de oprichting van de Nieuwtestamentische Kerk geschreven. God inspireerde toen de openhartige verklaring dat de rust van deze vrouwen op de sabbatdag was volgens het gebod, welke verklaring niet mogelijk zou zijn als het gebod afgeschaft zou zijn.

Deze tekst bevestigt dat drie dagen na de kruisiging, de zondag nog een gewone werkdag was, en het laat verder zien dat de sabbatrust in die tijd niet was afgeschaft.

5) Johannes 20:1: “En op de eerste dag van de week ging Maria Magdalena vroeg, terwijl het nog donker was, naar het graf...”

Dit is Johannes versie, geschreven 63 jaar na de kruisiging. Het beschrijft hetzelfde bezoek aan het graf. Het bevestigt de feiten hierboven.

WAS DIT EEN RELIGIEUZE SAMENKOMST OM DE OPSTANDING TE VIEREN?

6) Johannes 20:19: “Toen het dan avond was op die eerste dag der week en ter plaatse waar de discipelen zich bevonden, de deuren gesloten waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus en stond in hun midden en zeide tot hen: Vrede zij u!”

Laten wij dit nauwkeurig onderzoeken, want sommigen beweren dat dit een religieuze dienst was, die bijeengeroepen was met het doel de opstanding te vieren. Maar let op, dit is dezelfde dag van de week die volgde op de sabbat. Het was Jezus' eerste gelegenheid om te verschijnen voor Zijn discipelen. Gedurende 3½ jaar was hij constant bij hen geweest, op alle dagen van de week. Zijn ontmoeting met hen, op zichzelf, kon niet bewijzen dat enige dag de sabbat was.

Kwamen zij bijeen om de opstanding te vieren en zo de zondag als christelijke sabbat ter ere van de opstanding in te stellen? De tekst zegt dat ze bijeen kwamen “uit vrees voor de Joden.” De Joden hadden zojuist hun Meester meegenomen en gekruisigd. Ze waren bang. De deuren werden gesloten vanwege hun angst—waarschijnlijk vergrendeld. Waarom waren ze bijeengekomen? Uit vrees voor de Joden, volgens de tekst en ook omdat ze *allen samenleefden in deze bovenkamer* (Handelingen 1:13). Zij konden niet bijeengekomen zijn om de opstanding van Christus te vieren, want zij geloofden niet dat Jezus was opgestaan (Mark. 16:14; Lukas 24:37, 39, 41). Niets in deze tekst noemt deze tekst “sabbat,” of “dag des Heren,” of enige heilige titel. Er is hier niets dat het apart zet of heilig maakt. Geen autoriteit om Gods gebod te veranderen!

DE DAG VAN HET AVONDMAAL—OF DOORDEWEEKSE DAG—WELKE?

7) *Handelingen 20:7*: “En toen wij op de eerste dag der week samengekomen waren om brood te breken, hield Paulus een toespraak tot hen en, daar hij van plan was de volgende dag te vertrekken, zette hij zijn rede voort *tot middernacht*. En er waren verscheidene lampen in de bovenzaal, waar wij vergaderd waren.”

Hier vinden we eindelijk een religieuze bijeenkomst op de eerste dag van de week. *Maar het was geen ZONDAGSBIJeenkomst!*

Let goed op, Paulus gaat verder met zijn voordracht *tot aan middernacht!* “En er waren verscheidene lampen in de bovenzaal, waar zij vergaderd waren.” Het was *na zonsondergang*, voorafgaand aan middernacht, de eerste dag van de week. Nu *begon* de eerste dag van de week in die tijd op niet bij middernacht, zoals men tegenwoordig begint. Het begon,

en de zevende dag eindigde, BIJ ZONSONDERGANG! Alle bijbelse dagen beginnen en eindigen bij ZONSONDERGANG. In de Romeinse wereld in die tijd en gedurende honderden jaren erna, begonnen en eindigden de dagen bij zonsondergang. De gewoonte om de nieuwe dag te beginnen bij middernacht kwam veel later. Daarom vond deze bijeenkomst, en Paulus' prediking, plaats gedurende de uren die we nu ZATERDAGAVOND noemen—het was helemaal geen zondagsbijeenkomst!

Zie de vertaling van “Today's English Version”, dat het correct vertaalt uit de Grieks geïnspireerde tekst: “Op zaterdagavond kwamen wij bijeen voor de gemeenschappelijke maaltijd. Paulus sprak tot de mensen, en bleef doorspreken tot aan middernacht, omdat hij de volgende dag zou vertrekken.”

WAAROM PAULUS ACHTERBLEEF

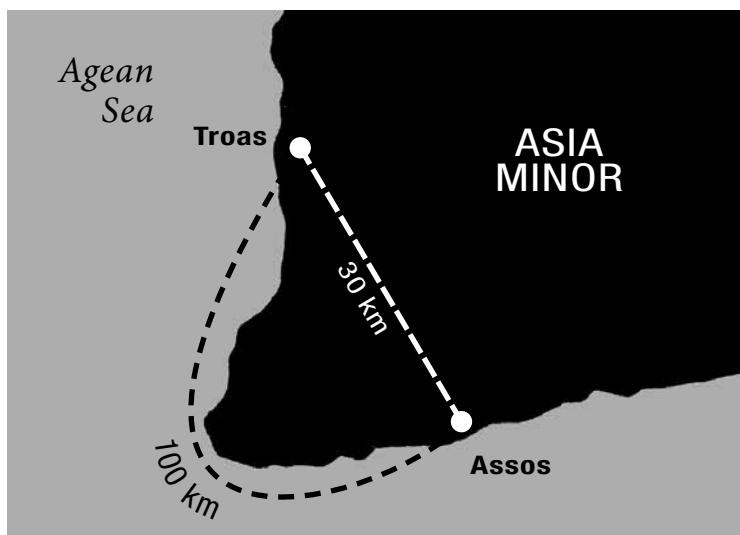
Laten wij nu de draad van het verhaal oppakken in relatie met deze passage.

Begin in vers 6: “Maar wij voeren na de dagen der ongezuurde broden van Filippi af en kwamen binnen vijf dagen bij hen te Troas aan, waar wij zeven dagen doorbrachten. En toen wij op de eerste dag van de week samengekomen waren om het brood te breken, hield Paulus een toespraak tot hen en daar hij VAN PLAN [klaar] WAS DE VOLGENDE DAG TE VERTREKKEN...”

Paulus en zijn metgezellen waren zeven dagen in de stad Troas geweest. Zijn metgezellen waren na zonsondergang met het schip vertrokken. Paulus bleef achter voor een afscheidsbijeenkomst. Hij predikte tot middernacht, “klaar om de volgende dag te vertrekken.” Bij het aanbreken van de dag—zonsopgang zondagmorgen—vertrok Paulus (vers 11).

Kijk nu wat zijn metgezellen gedaan hadden. “Maar wij nu gingen vooruit aan boord en voeren naar Assus om Paulus daar op te nemen, want zo had hij het beschikt, daar hij zelf te voet wilde gaan. En toen hij zich te Assus bij ons voegde, namen wij hem aan boord...” (verzen 13-14).

Bekijk dit op de kaart (volgende pagina). Paulus' metgezellen moesten rond om het schiereiland varen—een afstand van ongeveer 80 tot 100 kilometer, terwijl Paulus te voet een afstand van 31 kilometer aflegde. Hij was in staat deze afstand in kortere tijd te lopen dan dat zij de veel langere afstand konden zeilen,

waardoor Paulus de gelegenheid had om achter te blijven nadat zij vertrokken waren, voor zijn laatste afscheidsdienst en bezoek.

Nu zien we wat er eigenlijk gebeurde? Paulus' metgezellen waren bezig met het WERK om de boot te roeien en te zeilen terwijl Paulus zaterdag predikte tot aan middernacht—*op de eerste dag van de week*. Zij hesen de zeilen zaterdagnacht, NADAT DE SABBAT GEËINDIGD WAS. Paulus bleef achter om nog één afscheidspraak te geven. Toen vertrok hij, bij het aanbreken van de morgen, te voet zich overgevend aan het werk van een wandeling van 31 km van Troas naar Assus! Hij wachtte tot de sabbat voorbij was voor deze lange wandeling—een goed zware werkdag, als u het ooit hebt geprobeerd! Hij deed het op de eerste dag van de week. Opnieuw, een gewone werkdag!

WAT “BROOD BREKEN” BETEKENT

Maar zegt deze tekst dat, zoals zovelen tegenwoordig beweren, de discipelen altijd communie hielden op de eerste dag van de week? HELEMAAL NIET!

Ten eerste, wordt hier niet gesproken over iets dat IEDERE eerste dag van de week gedaan wordt. Het verhaalt ALLEEN de gebeurtenissen van deze bijzondere eerste dag van de week. Er

is geen sprake van GEWOONTEN, maar van gebeurtenissen die zich voordeden toen Paulus en zijn metgezellen hun zeven-daagse bezoek in afsloten door door deze stad te gaan.

Jezus had de “Maaltijd des Heren” geïntroduceerd, als onderdeel van het Pascha, aan het begin van de jaarlijkse “Dagen van Ongezuurde Broden.” Ze hoefden niet langer lammeren te slachten of het geroosterde lichaam van de Pascha lammeren te eten, nadat Christus, ons Pascha, eens geslacht was voor ons. Maar het Pascha werd VOOR EEUWIG ingesteld (Exodus 12:24). Bij Zijn laatste Pascha maaltijd, stelde Jezus de wijn als symbool van Zijn bloed, in plaats van het bloed van het geslachte lam. Hij stelde het ongezuurde brood in de plaats van het geroosterde lichaam van het lam als symbool van Zijn lichaam, dat voor ons gebroken werd. De discipelen bleven het Pascha jaarlijks onderhouden, nu in de vorm van “De Maaltijd des Heren”, slechts gebruik makend van brood en wijn, ter NAGEDACHTENIS (1 Corinthiërs 11:24) aan Christus’ DOOD (1 Corinthiërs 11:26), Zijn dood verkondigend totdat Hij komt. Zij bleven de Dagen van Ongezuurde Broden onderhouden (Handelingen 20:6).

Dit jaar hadden zij de Dagen van Ongezuurde Broden en de “Communie”-dienst in Filippi gehouden, waarna ze in Troas kwamen in vijf dagen, en waar ze zeven dagen bleven.

Nadat de sabbat geëindigd was, bij zonsondergang, “op de eerste dag der week... kwamen de discipelen samen om BROOD TE BREKEN.

Mensen hebben aangenomen dat deze uitdrukking deelname aan de “Communie” inhoudt.” Maar zie! Paulus predikte en bleef prediken tot middernacht. Ze hadden geen gelegenheid om op te houden en “het brood te breken”, tot dan aan toe. Toen Paulus “bovengekomen”—na het genezen van degene die van de derde verdieping van het balkon gevallen was,—“brak hij brood EN AT.” (Handelingen 20:11).

Let op! “Brak brood EN AT.” Dit breken van het brood was geen “Communie”—het was simpelweg het eten van een maaltijd. Deze uitdrukking werd algemeen gebruikt om een maaltijd aan te duiden. Het wordt nog steeds op die manier gebruikt, zelfs in delen van de Verenigde Staten.

Merk Lukas 22:16 op, waar Jezus de Maaltijd des Heren introduceerde, terwijl hij dit met zijn discipelen nam. Hij zei:

“Ik zal het voorzeker niet meer eten, voordat het vervuld is in het Koninkrijk Gods.” Maar, de dag na Zijn opstanding, na het wandelen met de twee discipelen naar Emmaüs, “...toen Hij met hen AANZAT, dat Hij het brood nam, de zegen uitsprak, *het brak* en hun toereikte” (Lukas 24:30). Hier “brak” Jezus het “brood”, maar dit was niet de Maaltijd des Heren, die Hij, zoals Hij gezegd had NIET meer zou nuttigen. Het was een maaltijd—‘Hij ZAT AAN.’

Zie Handelingen 2:46. De discipelen “waren voortdurend elke dag eendrachtig in de tempel, braken het brood aan huis en gebruikten hun maaltijden met blijdschap...” Hier opnieuw: “brood breken” betekent EEN MAALTIJD NUTTIGEN. Niet alleen op de eerste dag van de week, maar DAGELIJKS.

Toen Paulus schipbreuk leed op zijn reis naar Rome, had het scheepsvolk gevestigd uit angst. Maar “Paulus spoorde hen allen aan VOEDSEL te nemen en zeide: Het duurt nu reeds veertien dagen, dat gij maar blijft afwachten zonder eten en niets genuttigd hebt. Daarom spoor ik u aan VOEDSEL te nemen, want dit is goed voor uw redding.... En terwijl hij dit zeide, *nam hij brood*, dankte God in aller tegenwoordigheid, *brak het brood* en begon te eten. (Handelingen 27:33-35). Hier brak Paulus brood om het aan hongerige, onbekeerde zeelieden te geven.

De waarheid is, dat NERGENS IN DE BIJBEL de uitdrukking “breken van het brood” of “brood breken” gebruikt wordt om het houden van de “Maaltijd des Heren” aan te duiden. In al deze teksten betekent het gewoon het eten van een maaltijd. Dus, als wij lezen in Handelingen 20:7, 11, “de discipelen kwamen samen om brood te breken,” en hoe Paulus “brood gebroken had en had GEGETEN”, weten wij door interpretatie van de Schrift dat dit alleen naar het eten van een maaltijd verwees, niet naar een Communie dienst.

WAT WAS DEZE INZAMELING?

We komen nu bij de achtste en laatste plaats waar de term “eerste dag van de week” voorkomt in de Bijbel.

8) 1 Corinthiërs 16:2: “Elke EERSTE DAG DER WEEK legge ieder uwer naar vermogen thuis iets weg...”

Vaak zien we deze tekst uitgeprint op kleine offerandeenveloppen in de kerkbanken van algemene kerken en er

wordt ons verteld dat deze tekst DE EERSTE DAG VAN DE WEEK stelt, als tijd voor het opnemen van de kerkcollectes om het Werk van God te kunnen blijven uitvoeren, om de voorganger te betalen, enz.

Laten wij beginnen met het eerste vers en de echte bedoeling en betekenis van dit vers begrijpen.

“Wat nu de inzameling voor de heiligen betreft, doet ook gij, evenals ik het in de gemeenten van Galatië geregeld heb: elke eerste dag der week legge ieder uwer naar vermogen thuis iets weg, en hij spare dit op opdat er niet eerst na mijn komst inzamelingen gehouden moeten worden.”

Dit spreekt over een inzameling—maar voor WIE—voor WAT? Let op! Niet voor de voorganger—niet voor evangelisatie—maar “de inzameling VOOR DE HEILIGEN.” De arme heiligen in Jeruzalem leden dorst en honger. Zij hadden geen geld nodig, maar VOEDSEL. Zie, Paulus had een soortgelijke instructie gegeven aan de andere kerken. Bekijk nu de instructie aan de Romeinen:

“Maar nu reis ik naar Jeruzalem, dienende de heiligen. Want het heeft dien van Macedonië en Acháje goed gedacht een gemene handreiking te doen aan de armen onder de heiligen, die te Jeruzalem zijn... Als ik dan dit volbracht heb, en hun deze vrucht verzegeld zal hebben, zal ik door ulieder stad naar Spanje afkomen. (Romeinen 15:25-28 SV).

Ah! Hebt u het begrepen? Het was geen geld, maar VRUCHTEN, wat verzegeld werd als zending aan de arme heiligen in Jeruzalem! (Het Griekse woord kan ook verwijzen naar graan, wijn en andere producten die langere tijd bewaard kunnen blijven zonder te bederven.)

Nu gaan we terug naar 1 Corinthiërs 16. Paulus spreekt aan gaande de inzameling VOOR DE HEILIGEN. Wat wordt een ieder van hen op de eerste dag van de week geïnstrueerd te doen? Kijk ernaar! Vertelt dit u een muntstuk op de collecteschaal te leggen tijdens een kerkdienst? Helemaal niet!

Het luidt: “LEGGE ieder uwer naar vermogen *thuis iets WEG.*” Kijk! TER ZIJDE LEGGEN! OPSLAAN! ZELF opslaan—*thuis!*

Maar WAAROM? “Opdat er niet eerst na mijn komst INZAMELINGEN moeten gehouden worden.” Mensen OOGSTEN fruit uit de boomgaard—ze OOGSTEN groenten van de grond, om deze

op te slaan. Maar muntstukken op een collecteschaal leggen in de kerk, of een envelop met uw tienden inleveren, wordt niet gezien als INZAMELING, maar als een offerande of collecte.

Zie verder: “Wanneer ik dan aangekomen ben, zal ik *hen*, die gij daarvoor wel geschikt acht, met brieven zenden om uw liefdegave *te Jeruzalem* af te dragen. Mocht het echter van belang zijn, dat ook ik de reis maak, dan zullen zij [meer dan één] met mij reizen” (verzen 3-4).

Blijkbaar waren er meerdere mannen voor nodig om deze inzameling, die geoogst en opgeslagen was, naar Jeruzalem te dragen. Als het om tienden of inzameling voor de dienaar of voor de verspreiding van het evangelie ging, zou Paulus het geld alleen hebben kunnen dragen.

Dus opnieuw is de laatste slottekst in de Bijbel waar “DE EERSTE DAG VAN DE WEEK” genoemd wordt, een WERKDAG—een dag om fruit te oogsten en voedsel uit de boomgaarden en van de velden en tuinen te halen en op te slaan. Het was de EERSTE arbeid van de week, vandaar de eerste dag van de week, zo spoedig als de sabbat voorbij was!

GEEN BIJBELSE AUTORITEIT

Dus zien we eindelijk, na eerlijk onderzoek, dat NIET ÉÉN van de teksten die spreekt over “DE EERSTE DAG VAN DE WEEK” deze apart zet als rustdag. Niet één maakt hem heilig, of duidt hem aan met de sabbat of met enige andere heilige titel. In IEDER geval was de eerste dag van de week een gewone werkdag.

In GEEN van deze gevallen was er sprake van een religieuze bijeenkomst en een eredienst die gehouden werd in de uren die we nu ZONDAG noemen. In GEEN van hen kunnen we enig BIJBELSE AUTORITEIT vinden voor zondagsviering. Er bestaat geen vermelding in de Bijbel van het viere van de opstanding op zondag.

Soms wordt Openbaring 1:10 aangehaald als Bijbels gezag om zondag “de DAG des Heren” te noemen. Er staat: “Ik kwam in vervoering des geestes op de dag des Heren, en ik hoorde achter mij een luide stem...” Maar dit zegt niets over dat de “eerste dag van de week,” of “zondag”, de “dag” is die hier de “dag des Heren” wordt genoemd. In werkelijkheid spreekt het hier totaal niet van ENIGE dag van de week, maar van “de dag des Heren”—de tijd van de komende PLAGEN, die hun climax

zullen vinden in de komst van Christus en het Millennium. Dit is het THEMA van Openbaringen.

Maar als iemand wil argumenteren, en blijft volhouden dat deze tekst moet worden toegepast op een bepaalde dag van de week, zal hij op een andere plaats moeten kijken, om te zien WELKE dag de BIJBEL de DAG DES HEREN noemt. Want deze tekst duidt GEEN dag van de week aan.

Maar Jezus zei dat hij Heer was over de SABBAT, en als Hij HEER van die dag is, dan behoort deze aan Hem toe en is Zijn dag; daarom is de sabbat de dag des Heren (Markus 2:28). Jesaja 58:13 noemt de sabbat (de zevende dag van de week) “MIJN HEILIGE DAG.” God spreekt hier. Daarom is de sabbat de DAG DES HEREN.

In het originele gebod in Exodus 20:10 lezen we: “...maar de zevende dag is de sabbat VAN DE HERE, UW GOD...” Niet MIJN dag of uw dag. Zondag is MIJN dag. Evenals maandag en iedere andere doordeweekse dag, voor mijn werk en mijn eigen behoeften. Maar de zevende dag is NIET van mij—hij is VAN DE HERE! Hij behoort HEM toe, Hij heeft hem HEILIG gemaakt en beveelt ons om hem heilig te HOUDEN. Wij hebben het recht niet om hem voor ons zelf te gebruiken. Het is ZIJN DAG!

DE WARE SABBAT VAN HET NIEUWE TESTAMENT!

Laten we nu kort kijken in het Nieuwe Testament om na te gaan WELKE DAG Paulus hield en aan de heidense bekeerlingen leerde te onderhouden.

Bekijk welke dag Paulus en Barnabas gebruikten voor het prediken tot de heidenen:

1) *Handelingen 13:14-15,42-44*: “Doch zelf gingen zij van Perge verder en kwamen te Antiochië in Pisidië, en OP DE SABBATDAG in de synagoge gegaan zijnde, namen zij plaats. En na de voorlezing van de wet en de profeten lieten de oversten der synagoge hun vragen: Mannen broeders, indien gij een woord van opwekking voor het volk hebt, spreek het dan.”

Toen stond Paulus op en sprak tot hen en predikte hen de Christus.

“En toen zij vertrokken, verzochten zij [de HEIDENEN] hun tegen de EERSTVOLGENDE SABBAT weder deze woorden tot hen te spreken.”

Omdat Paulus nu “de *genade* van God” predikte (vers 43), was dit zijn gelegenheid om voor de heidenen recht te zetten en uit te leggen dat de sabbat afgeschaft was. Waarom zou hij een hele week moeten wachten om weer tot de HEIDENEN te kunnen prediken OP DE VOLGENDE SABBAT? Als de dag nu veranderd was in zondag, waarom vertelde Paulus hen dan niet dat ze geen week hoefden te wachten, maar dat de volgende dag, zondag, de juiste dag voor de eredienst was? Maar let op wat Paulus deed.

“En de VOLGENDE SABBAT kwam bijna de gehele stad bijeen om het woord Gods te horen.” Hier wachtte Paulus een hele week, liet een zondag schieten, om aan de HEIDENEN op de *sabbatdag* te prediken.

HEIDENEN KWAMEN OP SABBAT BIJEEN

2) *Handelingen 15:1-2, 14-21*; Bestudeer deze gehele passage nauwkeurig. Sommigen waren uit Judea gekomen naar Antiochië en zij leerden dat de heidense bekeerlingen besneden moesten worden en de wet van Mozes moesten houden om behouden te kunnen worden. Er ontstond namelijk veel onenigheid tussen hen en Paulus en Barnabas. Daarop besloten Paulus en Barnabas naar de apostelen en oudsten in Jeruzalem te gaan over deze vraag.

Tijdens de conferentie in Jeruzalem gaf Jacobus de beslissing.

“Daarom ben ik van oordeel,” verklaarde hij (verzen 19-20), “... dat wij *hun aanschrijven*, dat zij zich hebben te onthouden van wat door de afgoden bezoedeld is, van hoererij, van het verstikte en van bloed.”

Hij zei niet dat ze de Tien Geboden niet moesten houden. De Tien Geboden waren niet het punt in kwestie—maar alleen de rituele wet van besnijdenis, die een totaal ANDERE wet was. Hij noemde maar vier verboden en voor de rest hoefden ze de wet van Mozes niet te onderhouden.

Maar *waarom SCHREVEN* zij *dit oordeel aan hen* ? Let op!

“Immers Mozes heeft van oudsher in iedere stad, die hem prediken, daar hij ELKE SABBAT in de synagoge wordt voorgelezen (vers 21).

Ziet u het? De wet van Mozes—de eerste vijf boeken van de Bijbel—werd ELKE SABBAT in de synagoge onderwezen. De

apostelen SCHREVEN alleen deze besluiten OP, OMDAT DE HEIDENSE BEKEERLINGEN NAAR DE KERK GINGEN OP DE SABBATDAG! Ze hoorden Gods wet iedere sabbat gelezen en uitgelegd worden in de synagoge en zij hadden geen verdere instructies nodig. Dit geeft aan dat de HEIDENSE BEKEERLINGEN BEGONNEN WAREN MET HET HOUDEN VAN DE SABBATDAG EN DAT ZIJ OP DIE DAG NAAR DE KERK GINGEN! En de brief van de apostelen berispte hen niet voor het houden van de sabbat.

Dit is erg belangrijk omdat HEIDENEN DE SABBAT NOOIT GEHOUDEN HADDEN. Daarom is het iets waar deze heidenen mee BEGONNEN *nadat zij zich bekeerd hadden onder de leer van Paulus en Barnabas!*

EEN SABBAT IN FILIPPI

3) *Handelingen 16:12-15*: Hier vinden we Paulus en Silas in Filippi. En “Wij vertoefden enkele dagen in die stad. En op DE SABBATDAG gingen wij de poort uit, de rivier langs, waar wij verwachtten, dat een gebedsplaats zou zijn; en nedergezeten, spraken wij tot de vrouwen, die samengekomen waren. En een zekere vrouw genaamd Lydia, een purpurverkoopster uit de stad Tyatira, die God vereerde, hoorde toe en de Here opende haar hart, ...En ... zij werd gedoopt...”

Hier wachtten Paulus en zijn metgezellen tot de sabbat en toen gingen ze naar een plaats van eredienst en predikten, en deze vrouw, waarschijnlijk een heidense, werd bekeerd. De passage geeft weer dat de GEWOONTE was om daar samen te komen op de sabbat en voor Paulus en zijn metgezellen was het de GEWOONTE om naar een plaats van gebed en eredienst te gaan als het sabbat werd.

PAULUS WERKTE OP WERKDAGEN, EN HIELD DE SABBAT

4) *Handelingen 18:1-11*: “Daarna verliet hij Athene en kwam te Korinte. En hij vond daar een Jood, genaamd Aquila, ... met Priscilla, zijn vrouw... en kwam bij hen. En omdat hij hetzelfde handwerk uitoefende, bleef hij bij hen, en zij werkten samen, want zij waren tenten-makers van hun handwerk. En hij sprak ELKE SABBAT in de synagoge en trachtte Joden en Grieken te overtuigen.”

Als we één tekst zouden kunnen vinden in het Nieuwe Testament die sterk autoriteit zou geven aan de zondagsviering, zoals deze tekst dat doet aan de sabbatviering, zouden we daar zeker Bijbelse AUTORITEIT voor moeten hebben! Hier WERKTE Paulus op werkdagen, maar hij ging naar de kerk en onderwees *elke* SABBAT de HEIDENEN zowel als Joden.

Nu zegt het gebod: “Zes dagen zult gij arbeiden, en al uw werk doen,” evenals het zegt: “Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt.” En als de dag dus veranderd zou zijn, zou Paulus de sabbatten hebben moeten werken, om dan elke zondag naar de kerk te gaan en te prediken. Maar hier WERKTE hij op werkdagen en ging hij naar de kerk en predikte ELKE SABBAT—niet zomaar op één bepaalde gelegenheid—het gaat over ELKE SABBAT.

Hij predikte Christus en het evangelie van het Koninkrijk. En toen de Joden aanstoot namen en lasterden, keerde hij zich totaal af van de Joden en vanaf die tijd predikte hij alleen nog TOT DE HEIDENEN (vers 6) en hij *woonde daar een jaar en zes maanden* (vers 11)—werkend op werkdagen—predikend ALLEEN tot de *heidenen*—IEDERE SABBAT!

Wat zouden wij nog MEER als afdoend bewijs wensen? Welk STERKER Bijbels bewijs dan dit, voor de ware sabbat van het NIEUWE Testament? Gedurende anderhalf jaar bleef Paulus werken op werkdagen—zes dagen—inclusief zondag—en predikte hij EXCLUSIEF tot de HEIDENEN ELKE SABBAT! Dit was zeker zijn gewoonte en manier van doen! Dit zou hij zeker niet hebben kunnen doen als de sabbat afgeschaft of veranderd was.

Aan degenen van heidense geboorte, BEVAL Paulus: “Wordt mijn navolgers gelijk ook ik Christus navolg” (1 Corinthiërs 11:1).

En Paulus “...zoals hij gewoon was, daar naar binnen en behandelde drie sabbatten achtereenvolgend met hen gedeelten uit de Schriften ” (Handelingen 17:2). Het was zijn MANIER VAN DOEN, zijn GEWOONTE, zoals we hebben gezien door overvloedig bewijs dat Paulus totaal 84 verschillende sabbatten specifiek heeft onderhouden.

Volgde hij Jezus hierin? Ja, NATUURLIJK! Jezus, “ging volgens zijn gewoonte ... OP SABBATDAG naar de synagoge ...” (Lukas 4:16).

Het was Jezus' gewoonte. Paulus volgde hem na en GEBOOD de heidense bekeerlingen om hem na te volgen, zoals hij Christus navolgde.

Hoofdstuk 8

De Verbazingwekkende Waarheid Over Christelijke Gemeenschap

KIJK NU EENS NAAR EEN ANDERE ONTHULLENDE REDEN WAAROM alleen de ware sabbatdag de dag kan zijn voor samenkomsten in christelijke gemeenschap.

Jezus Christus zei, in Johannes 15: “Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken” (vers 5). Hij zegt ons dat wij in Hem moeten blijven (vers 4), of we kunnen geestelijk niets verrichten. Een rank kan geen druiven voortbrengen tenzij zij verbonden blijft aan de wijnstok.

EEN GODDELIJKE GEMEENSCHAP

Kijk nu naar de grondslag van de christelijke gemeenschap, in 1 Johannes 1:

“Hetgeen wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij ook u, *opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben*. En *onze gemeenschap is met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus...* Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen [d.w.z. Zijn geboden overtreden], dan liegen wij en doen de waarheid niet; maar *indien* wij in het licht wandelen [LEVEN naar elk woord van de BIJBEL als onze LEVENSWIJZE, door DADERS van Zijn wet te zijn en niet alleen

hoorders—door GEHOORZAAM te zijn], gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde” (1 Johannes 1:3, 6-7).

Wij kunnen *alleen* ware christelijke gemeenschap hebben wanneer elke individuele christen met Christus verbonden is, en met de Vader—zoals een wijnrank met de wijnstok verbonden is.

Maar wat is het dat de vele ranken van deze wijnstok met elkaar verbindt? Wanneer *mensen* bijeenkomen op *hun eigen dag die zij zelf als mensen vastgesteld* hebben, om te trachten ZICHZELF in een kerkgroep TE VERENIGEN, is Christus *niet* aanwezig bij hen in die gemeenschap. Hij heeft nooit Zijn AANWEZIGHEID in die dag geplaatst! Zij zijn te vergelijken met een aantal wijnranken, van de wijnstok afgesneden, die zich trachten te verenigen!

HOE plaatste Jezus Christus Zijn *aanwezigheid* in Zijn sabbat? Op die dag RUSTTE Hij en verkwikte Hij zich. Op die dag, terwijl Hij rustte, zegende Hij die dag—zonderde Hij hem af voor een heilig gebruik en doel als ZIJN dag—heiligde Hij hem en maakte het HEILIGE TIJD.

Maar HOE maakte Hij de sabbat HEILIG? Denk eraan, ik heb u reeds eerder duidelijk aangetoond dat, net zoals *de grond* waarop Mozes bij de brandende braambos stond (Exodus 3:1-5) HEILIGE GROND was—*omdat Christus' aanwezigheid daar was* en de aanwezigheid van Christus maakt HEILIG wat het ook is en waar Hij ook is—net zoals wij alleen maar HEILIG kunnen zijn indien—en *enkel indien*—*Christus aanwezigheid*, door de Heilige Geest, in ons is—zo ook maakt *Christus' aanwezigheid* in de sabbat deze tijdruimte heilig.

Toen de HEER van het Oude Testament, HET WOORD (GRIEKS, *logos*) (Johannes 1:1-3) fysiek mens werd (vers 14) en Jezus Christus genaamd werd, zo'n 4000 jaar nadat Hij aanvanke-lijk op de sabbatdag gerust had en Zijn aanwezigheid in die dag geplaatst had (Genesis 2:1-3), hield Hij nog steeds de sabbat en plaatste Hij Zijn aanwezigheid in die dag (Lucas 4:16) “*volgens zijn gewoonte*”.

Hij was niet veranderd. Jezus Christus is VANDAAG NOG STEEDS DEZELFDE (Hebreeën 13:8).

Dus *Zijn aanwezigheid* is in ZIJN DAG, vandaag net als toen. Wanneer Gods eigen, gehoorzame kinderen, elk verenigd

met Christus—elk wandelend met Christus in harmonie en gehoorzaamheid—op Zijn heilige dag bijeenkomen, hebben zij in werkelijkheid *gemeenschap met CHRISTUS*. Hij is *daar*, in hun midden, *in Geest!* En dan verenigt CHRISTUS hen allen tezamen in GEMEENSCHAP MET HEM EN DE VADER!

Wanneer mensen op zondag bijeenkomen, is Christus niet in die dag aanwezig! U kunt argumenten aanvoeren om uw eigen zin te krijgen, in plaats van u aan deze waarheid te onderwerpen, maar dit is *waarheid* die u zal oordelen wanneer u tegenover Christus komt te staan op de dag des Oordeel!

KUNT U CHRISTUS TEVERGEEFS EREN?

Hoe staat het dan met de openbare wekelijkse erediensten van kerkelijke groeperingen op zondag—of vrijdag?

Luister, en NEEM TER HARTE wat uw Bijbel zegt! “God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden *in geest en in WAARHEID*” (Johannes 4:24).

Wat zeggen de kerken van deze wereld? “Aanbid God overeenkomstig met wat uw geweten u ingeeft”. DIT IS TEGENSTRIJDIG MET WAT GOD ZEGT!

Hoe aanbidt u God *in geest en in waarheid*? Wat is WAARHEID? Jezus heeft duidelijk gezegd: “UW WOORD IS WAARHEID.” Gods Woord is de BIJBEL!

De BIJBEL autoriseert *alleen de sabbat* als Gods *wekelijkse* heilige dag voor samenkomst en eredienst. De Bijbel is GODS AUTORITEIT! WELK GEZAG HEBBEN MENSEN VOOR DE ZONDAG?

God *in geest en in WAARHEID* te aanbidden is Hem aanbidden op een tijd en wijze (voor zover wat samenkomsten van gelovigen betreft), die Hij in ZIJN WOORD, dat WAARHEID is, aangeeft!

God zelf zonderde de enige dag af die HEM IDENTIFICEERT als de SCHEPPER! Hij zonderde hem af als een ZEGENING! Voor onze lichamelijke rust! Voor onze geestelijke verkwikking!

En de dag waarop wij ons werk en onze zaken stilleggen, zonderde Hij af als “een heilige SAMENKOMST” (Leviticus 23:2-3), wat betekent: een BIJEENKOMST DIE GEBODEN IS, waarbij onze aanwezigheid *geboden* is. Het is tevens de dag waarop Zijn goddelijke geestelijke *aanwezigheid* daar ook is. Hij zette *voor* die gemeenschappelijke eredienst de ene dag apart die de God identificeert DIE we moeten vereren!

GEEN ANDERE DAG KAN DIT GROTE EN GLORIEUZE DOEL VERVULLEN!

Ja, God heeft *een reden* voor de Sabbat—en een DOEL ermee!

Diegenen die bijeenkomen om God en de Here Jezus Christus te vereren op een manier die strijdig is met de manier of de tijd die Gods WOORD ons gebiedt, vereren Hem niet *in geest en in WAARHEID*. God zal hun eredienst niet aannemen.

Realiseert u zich niet dat Christus zelf zei dat u niet alleen Zijn Naam kunt belijden en u een Christen kunt noemen, maar dat u Hem feitelijk *helemaal tevergeefs* kunt AANBIDDEN? Nog steeds totaal “niet behouden” ?

Luister naar de woorden van Christus zelf: “*Tevergeefs* eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn. Gij verwaarloost het gebod Gods en houdt u aan de overlevering der mensen... Gij verwerpt het gebod van God om uw overlevering in stand te houden” (Markus 7:7-9).

Het bijeenkomen voor een eredienst op zondag is *niets anders dan een traditie van MENSEN*—en een heidense traditie bovendien! Diegenen die dat doen *verwerpen* Gods *gebod*, overtreden Zijn gebod dat ons gebiedt Zijn sabbatdag te heiligen [heilig te *houden*], en zijn schuldig aan het BEGAAN VAN ZONDE, en EEN DERGELIJKE EREDIENST IS VOLSLAGEN TEVERGEEFS!

Jezus Christus heeft het gezegd!

GEEN “JOODSE” SABBAT

En toch, ondanks alle Bijbelteksten—ondanks rechtstreekse geboden van God—hebben vele mensen zo vaak gehoord of gelezen over de sabbat als “de Joodse Sabbat”, dat zij onmiddellijk zullen redeneren: “Ja, maar dit alles over dat de sabbat een heilige dag is—over het sabbatverbond—heeft geen betrekking op MIJ; dit was allemaal voor de Joden—en ik ben een heiden.”

O jawel, het HEEFT wel degelijk betrekking op U!

Jezus zei: “De sabbat is gemaakt om de MENS”—voor de gehele mensheid! Weet u nog? Hij werd gemaakt TOEN de mens gemaakt werd—ten tijde van Adam! Toen waren er geen Joden! De Almachtige God heeft niet de ene maatstaf voor de Joden en een andere voor de heidenen. Geen heiden kan een christen worden, *totdat* hij eerst een ISRAËLIET wordt—zie Efeziërs 2:11-22. God zei, bij monde van de apostel Paulus, tot

HEIDENEN: “Hierbij is geen sprake van Jood of Griek ... gij allen zijt immers EEN in Christus Jezus. Indien gij [heidenen] nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad [kinderen] van Abraham, en naar de belofte erfgenamen” (Galaten 3:28-29).

U kunt nergens, waar dan ook in de Bijbel, een term als “de joodse sabbat” vinden! Dit is een *spottende, minachtende, smalende* bijnaam. Deze komt van niet-christelijke *wolven in schaapskleren*, zoals Christus hen noemde. Het was hun bedoeling te misleiden door vooroordelen tegen Gods waarheid op te roepen. Het is de besmette, in diskrediet brengende, misleidende taal en terminologie die gebruikt wordt door MISLEIDERS, valse profeten en handhavers van heidense leerstellingen en gewoonten die strijdig zijn met Gods Woord.

Het is *GEEN* BIJBELSE TAAL!

Toch zullen wellicht de meesten van u die dit lezen zo bevooroordeeld zijn door deze minachtende benaming, dat het heel moeilijk zal zijn de ZUIVERE WAARHEID van uw eigen BIJBEL te begrijpen en aan te nemen!

Lees Efeziërs 2:11-22 opnieuw. U MOET EEN ISRAËLIET WORDEN OM TE WORDEN BEHOUDEN! U hebt veel *valse* en *anti-bijbelse* leerstellingen gehoord die u doen veronderstellen dat het behoud voor de heidenen is. DAT IS NIET ZO!

Al de BELOFTEN werden aan ISRAËL gedaan. Waarom?

Luister! Lees zorgvuldig en BEGRIJP! Alle naties waren overgegaan naar valse, heidense religies die zich tegen God keerden. In zo'n God-afwijzende wereld, richtte God uit de kinderen van Abraham, Izaäk en Jakob ten tijde van Mozes een bijzondere natie op die ZIJN natie zou worden—om een *licht* te zijn voor de ongelovige heidenen. Toevallig BETEKENT de naam *heiden* ongelovige.

God gaf deze bijzondere, uitgeroepen natie, ZIJN juiste manier van leven—aan haar werden de BELOFTEN gegeven, waaronder die van het behoud (Romeinen 9:4). Maar wanneer iemand van heidense geboorte zich bekeert, Christus aanvaardt en Gods Heilige Geest ontvangt, dan wordt hij geestelijk een Israëliet, een kind van Abraham en een erfgenaam van de beloften (Galaten 3:28-29).

Het behoud is uit de Joden (Johannes 4:22). Maar het behoud is niettemin voor IEDEREEN die gelooft (in *levend* geloof,

niet in dood geloof)—eerst voor de Jood en door Christus ook voor de heiden (Romeinen 1:16).

U kunt niet behouden worden *tenzij* u geestelijk een Jood wordt! (Romeinen 2:28-29). Alle uit het vlees geboren Israëlieten zijn uiteraard, ten gevolge van ongehoorzaamheid, van de beloften en van Gods behoud *afgesneden*—maar zij kunnen deze, zoals alle andere mensen, *door Christus* ontvangen! (Romeinen 11:17-18, 23-26).

De ware christen zal daarom die vooroordelen en haat ten opzichte van Joden uit zijn hart verwijderen.

IS CHRISTUS IN U?

Nogmaals, **MAAKT HET ENIG VERSCHIL welke dag we houden en of we hem *al dan niet* houden?**

De BIJBELSE DEFINITIE van een CHRISTEN is iemand die de gave van Gods Heilige Geest ontvangen heeft en door Gods Geest geleid wordt. Met andere woorden, CHRISTUS IN U IS UW HOOP OP EEN EEUWIGE HEERLIJKHEID! (Colossenzen 1:27, Willibrord Vertaling.)

De Heilige Geest is de levendmakende Geest die van de persoon van God de VADER en CHRISTUS uitgaat! De HEILIGE GEEST IN U plaatst in u niet alleen de *liefde*, de *kracht*, het *geloof* en het *leven* van de eeuwig-levende CHRISTUS—maar ook DE GEZINDHEID VAN CHRISTUS! (Filippenzen 2:5, Statenvertaling.) [KJV: de geest van Christus].

Het betekent letterlijk dat Christus Zelf IN U is—niet in Persoon, maar IN GEEST (Galaten 2:20). Jezus Christus is een Verlosser die letterlijk *in* ons komt—in onze geest—om ons te reinigen en ons *van binnenuit* te redden!

HET BETEKENT DAT JEZUS CHRISTUS *Zijn leven* IN ONS LEEFT! Of met andere woorden, het betekent dat wij ons overgeven om Jezus Christus ons leven *voor ons* laten leven!

INDIEN nu Jezus Christus IN U is (en u bent geen ware bekeerde christen *tenzij* Hij in u is!) zal Hij, *in u*, Zijn heilige dag ontheiligen en een heidense dag houden?

ONMOGELIJK!

Jezus Christus is niet veranderd. Hij is gisteren en heden DEZELFDE, en tot in eeuwigheid! (Hebreeën 13:8). CHRISTUS is het die de sabbat *gemaakt* heeft.

DE KERK EN DE BIJBEL.

...stem geeft de verzekering, middenin de heftige stormen, dat alles in orde is.

3de. Een leidraad van het Geloof, of een deskundige gids naar de hemel, moet in staat zijn instructie te geven in alle waarheid die nodig is voor behoud. Nu bevatten de Schriften alleen niet alle waarheid waaraan een Christen gebonden is te geloven, noch bevelen zij expliciet alle taken aan die hij verplicht is te beoefenen. Om maar een voorbeeld te noemen, is niet elke Christen verplicht de zondag te heiligen, en zich te onthouden van onnodig werk? Is het houden van dit gebod niet een van de grootste van onze heilige taken? Maar u kunt de Bijbel van Genesis tot Openbaring doorlezen, en u zult geen enkel vers vinden die de heiliging van de zondag eist. De Schriften geven opdracht tot het religieus onderhouden van de zaterdag, een dag die wij nooit heiligen.

De Katholieke Kerk leert terecht dat onze Heer en Zijn Apostelen bepaalde belangrijke godsdienstplichten hebben ingeprent die niet opgeschreven zijn door de geïnspireerde schrijvers. Bijvoorbeeld, de meeste Christenen bidden tot de Heilige Geest, een gewoonte die nergens in de Bijbel te vinden is.

We moeten daarom concluderen dat de Schriften alleen niet toereikend kunnen zijn als gids en leidraad voor het Geloof, omdat zij op geen enkel moment binnen het bereik zijn van elke onderzoeker; omdat zij van zichzelf niet duidelijk en begrijpelijk zijn zelfs in zaken van het hoogste belang, en omdat zij niet alle waarheid bevatten die noodzakelijk zijn voor behoud.

CHRISTUS is het die rustte op die allereerste sabbat! Het is de EEUWIGE (YHWH) die de Christus werd en op de sabbat tot de Israëlieten sprak (Exodus 16). CHRISTUS is het die de sabbat hield *volgens Zijn gewoonte* (Lukas 4:16).

Jezus Christus heeft altijd *Zijn aanwezigheid* in zijn eigen heilige dag *geplaatst*! *ALS* Christus *IN* u is—dan kan Hij, in u, *NU* ook geen andere dag houden! En *ALS* u, die nu de waarheid in dit boekje gelezen heeft, nu verontschuldigungen maakt, of opstandig bent en weigert Christus' heilige dag te *heiligen*, dan zeg ik u, op grond van Zijn onfeilbare autoriteit, dat Hij niet *IN* u is!

Zo ernstig is het nu eenmaal!

God geeft Zijn heilige Geest *ALLEEN* aan *HEN* die *HEM GEHOORZAMEN!* (Handelingen 5:32.) De voorwaarden tot het verkrijgen van de Heilige Geest als Gods gave zijn: *BEKEERT U* en *LAAT U DOPEN* (Handelingen 2:38)

Zonde is overtreding van Gods wet (1 Johannes 3:4—Leidse Vertaling). Die wet is een *geestelijke* wet (Romeinen 7:14). De straf voor de overtreding is de *DOOD*—voor alle eeuwigheid! (Romeinen 6:23.) Het vierde gebod van die wet gebiedt u de sabbatdag te *GEDENKEN*, en hem te *HEILIGEN!* Het zegt dat de *zevende* dag—niet zondag, de eerste dag—de sabbat van de *Here* uw God is! En het is de zevende dag *van de week*—de dag *voor* de eerste dag *van de week* (Mattheüs 28:1)—niet zomaar *ELKE* zevende dag—niet zomaar één van de zeven dagen.

Er zijn geen mazen in die wet! Er is *GEEN ONTKOMEN AAN* voor wie niet gehoorzaamt! Gods wetten treden automatisch in werking! God heeft geen menselijke politieagent nodig om u te vangen! Er zal geen menselijke berechting met een jury van 12 feilbare en gemakkelijk te misleiden menselijke juryleden zijn.

Nee! Er is *GEEN ONTSNAPPEN* aan! Het is de Almachtige God waar u, wat deze zaak betreft, mee te maken heeft.

GOD is *LIEFDE!* God heeft de mensheid lief. God heeft *U* lief! God maakte Zijn sabbat heilig met een doel—om *U* in

GEEN AUTORITEIT Tekst overgenomen uit het boek van de overleden kardinaal Gibbons, *Faith of Our Fathers*. Hij gaf eerlijk toe dat de Bijbel geen bevoegdheid geeft voor het veranderen van de dag van aanbidding van sabbat naar zondag.

Zijn GEMEENSCHAP te houden! Zijn WET is LIEFDE. Er is *liefde* voor nodig ze na te leven! Er is *geestelijke* liefde voor nodig om de *geestelijke* wet na te komen. U werd niet met die liefde geboren. God biedt haar u vrijelijk aan—ZIJN EIGEN LIEFDE, “in onze harten uitgestort *door* de heilige Geest” (Romeinen 5:5). Wanneer u zich overgeeft, berouw hebt en gelooft, dan *belooft* God Zijn Heilige Geest. Zijn Geest maakt u deel van de geestelijke LIEFDE om zijn wet na te leven!

Het is werkelijk WONDERBAARLIJK!

Het houdt u in CHRISTUS' EIGEN GEMEENSCHAP—in nauw contact. Hij verleent u Zijn BESCHERMING, geestelijke vrede, geluk en overvloedig leven!

“Maar,” zou iemand nog *steeds* kunnen tegenwerpen, “hoe zou ik kunnen leven als ik op de sabbat geen vuur mag maken of zelfs geen voedsel mag eten?”

LATEN WE DIT GOED BEGRIJPEN! Het verbod tegen “hout sprokelen” of “vuur ontsteken” op de sabbat maakte deel uit van de toegevoegde BURGERLIJKE EN RITUELE OF CEREMONIELE wet van Mozes—geen deel van de GEESTELIJKE wet: de Tien Geboden!

Wegens hun overtredingen—*omdat* de geestelijke wet overtreden werd—*voegde* God er 430 jaar na Abraham, door Mozes, een materiële en fysieke wet van rituelen en ceremoniën aan toe (Galaten 3:16-19). Die wet was een FYSIEKE wet, waar dierenoffers deel van uitmaakten. Deze wet was een VERVANGING voor het offer van Christus en de Heilige Geest, die niet aan de Israëlieten van het Oude Testament gegeven werd. De Heilige Geest geeft ons, nu, de KRACHT om te gehoorzamen. Deze rituelen en dierenoffers bestonden uit *lichamelijke arbeid*—dingen die ‘s morgens, ‘s middags en ‘s avonds gedaan moesten worden—om hun de GEWOONTE van GEHOORZAAMHEID in te prenten. WAAROM? Omdat zij ongehoorzaam waren geweest! De *fysieke* rituelen moesten HUN GEHOORZAAMHEID LEREN! Zij waren dus een “tuchtmeester”, die zou blijven TOTDAT Christus kwam (Galaten 3:24).

Toen de WERKELIJKHEID kwam (Christus—en de gave van de heilige Geest), eindigde de vervanging.

Het SABBATGEBOD is een GEESTELIJK gebod. Het heeft betrekking op onze gemeenschap, bijeenkomst en verering van God. Het verbiedt ons normaal dagelijks werk of onze arbeid waardoor we in ons levensonderhoud voorzien—onze BAAN, of onze ZAAK.

Maar de sabbat werd VOOR de MENS gemaakt—als een ZEGEN voor de mens! Hij werd gemaakt om er van te GENIETEN—om geestelijk VERKWIKT te worden, in een gezegende gemeenschap en verbondenheid met CHRISTUS!

Jezus Christus HIELD DE SABBAT toen Hij als mens op aarde leefde. En hele HOOFDSTUKKEN van de vier Evangeliën zijn gewijd aan het optekenen HOE Hij ons onderwees de sabbat te houden.

De Farizeeën van Jezus' tijd onderhielden zo'n 65 strenge voorschriften van “doe dit” en “doe dat niet”, die de menselijke rabbi's ingesteld hadden om van de sabbat een “slavenjuk” te maken. Jezus Christus veegde deze menselijke voorschriften aan de kant.

Op een zekere sabbat ging Hij met Zijn discipelen door een korenveld. Zijn discipelen begonnen aren te plukken om te eten. De Farizeeën beklaagden zich. Maar Jezus berispte hen—toonde hun dat het IN ORDE was, licht werk te doen om voedsel te vergaren of klaar te maken om op de sabbat te eten. Dit was dezelfde gebeurtenis die Christus er toe bracht te zeggen: “De sabbat is gemaakt om de MENS en niet de mens om de sabbat,” en te verklaren dat Hij HEER over de sabbat is—en dat daarom de sabbat de DAG DES HEREN is!

Jezus GENAS de zieken op de sabbat. Dat was geen handelsdrijven of werk waardoor Hij in Zijn levensonderhoud voorzag. Het was een daad van barmhartigheid—en van LIEFDE. Jezus zei dat het rechtmatig was GOED TE DOEN op de sabbatdag.

Hij toonde aan dat het zelfs goed is op sabbat een os uit een sloot te trekken—maar vandaag zouden te veel mensen de arme os vrijdags in de put gooien, zodat zij een excuus hebben hem er op de sabbat uit te trekken! Jezus verwacht van ons dat we wijsheid en oordeel gebruiken—en dat we EERLIJK zijn!

Velen die dit boekje tot hier gelezen hebben, zullen aanvoeren—“Maar ik *kan* de sabbat *niet* houden—ik zou mijn BAAN verliezen”.

Laat ik u eens wat vertellen! Ik heb honderden van dergelijke gevallen gekend! Er is levend GELOOF voor nodig God te GEHOORZAMEN! Kunt u HEM VERTROUWEN, zelfs met uw baan? Tenzij u dit kunt, zou ik u zelfs geen valse cent geven voor uw kansen aan de poel des VUURS te ontsnappen!

Vraag uw werkgever nooit of u de zaterdag vrij mag hebben. Gebruik wat wijsheid—en BID om Gods hulp. Vertel uw

werkgever dan op een rustige, maar ernstige en besliste wijze dat u geleerd hebt dat de uren van vrijdag zonsondergang tot zaterdag zonsondergang door GOD GEHEILIGD werden en dat Hij u gebiedt deze te *heiligen*. Zeg hem dat het u erg spijt als het hem op de een of andere wijze ongemak veroorzaakt—maar dat u gedurende die uren niet meer kunt werken. Zeg het op een vriendelijke maar VASTBERADEN manier. Zeg hem dat u op zondagen wilt werken, als u hem daarmee van dienst kunt zijn.

Uit HONDERDEN van zulke gevallen heb ik kunnen vaststellen dat negen op de tien HUN BAAN NIET VERLIEZEN! Als u eerst tot God bidt en Hem oprecht vraagt u in de ogen van uw werkgever gunst en genade te geven en het hem dan vastberaden maar beleefd en vriendelijk vertelt, zal het voor uw werkgever al heel moeilijk zijn zich met uw godsdienst te bemoeien!

Negen op de tien hebben hun werk NIET verloren, in tegenstelling met wat ze misschien verwacht hadden. En die een op de tien die zijn baan wel verloor? Bijna altijd hebben die enkelen die hun baan *wel* verloren, SPOEDIG EEN BETERE GEVONDEN.

U KUNT op GOD VERTROUWEN!

Hier moet u levend GELOOF mengen met gehoorzaamheid!

Tenslotte, denk er nog eens aan dat God bepaald heeft *wat* zonde is—Hij laat het aan u te bepalen *OF U AL DAN NIET* zult zondigen, of GEHOORZAMEN!

NU IS HET WOORD AAN U!

Het woord is nu AAN U!

Ik heb u getrouw Gods Woord gegeven. Het is niet populair. Het is niet wat de algemene meerderheid u zal vertellen.

Maar NU WEET U HETHET! U zult GEOORDEELD worden naar wat u met deze kennis zult doen!

U moet uw eigen keuze maken. Opstandigheid betekent de eeuwige STRAF van eeuwigdurende DOOD. God zal niemand *behouden* die Hij niet kan REGEREN.

U moet kiezen tussen GODS wegen en MENSELIJKE wegen die ten onrechte “christelijk” genoemd worden.

Mijn verantwoordelijkheid eindigt hier met het u VERTELLEN. Ik heb luidkeels geroepen. Ik heb mijn stem verheven. Ik heb

u, in dit verband, UW ZONDEN AANGETOOND. God roept u tot bekering. Maar Hij zal u niet dwingen. U moet uw beslissing zelf nemen en wat u zaait zult u ook oogsten.

U zult door GENADE behouden worden, maar God stelt voorwaarden vast. U kunt zich onderwerpen, en de heerlijkheid der GENADE ontvangen—of u kunt opstandig zijn en de DOODSTRAF ondergaan—voor alle eeuwigheid!

WAAR MOETEN WE DE SABBAT HOUDEN?

Als mensen over de sabbat leren, zoeken ze vaak een religieuze groepering om mee samen te komen. Maar het is niet *genoeg* om zomaar samen te komen met een willekeurig religieus lichaam omdat het “het sabbatargument” accepteert.

Dit betekent niet noodzakelijkerwijs dat het de WARE Kerk van God is.

God beveelt ons te zoeken naar het Lichaam—het Werk—dat door God bekrachtigd wordt.

Er is maar EEN zo’n Kerk!

Zij doet HET WERK VAN GOD. Zij is, zoals Jezus zei dat het zou zijn, een “kleine kudde,” vervolgd en veracht door de wereld. Maar het heeft toegewijde, geheiligde, bekeerde, volledig geïnstrueerde en getrainde, geordineerde dienaren over de gehele wereld—die voor u beschikbaar zijn om u te bezoeken, om u thuis te bezoeken, uw vragen over de sabbat te beantwoorden en de Bijbel aan u uit te leggen—ALS U EROM VRAAGT! Maar geen van hen zal u OOIT bezoeken, tenzij u er uit eigen vrije wil om vraagt.

Maar als u, uit eigen wil, MEER wilt weten over de Kerk die Jezus Christus stichtte en waarvan Hij vandaag het Hoofd is—als u er vragen over zou willen stellen, waarom vraagt u dan geen persoonlijk bezoek aan?

We zouden in staat kunnen zijn om tamelijk snel één van Gods eigen dienaren u te laten bezoeken.

Sommigen, die zich niet realiseren dat één van Gods eigen geroepen en geheiligde dienaren langs kan komen en uitleg kan geven en vragen beantwoorden, hebben zich GEVOEGD BIJ één van de kerken van deze wereld. U kunt uzelf niet VOEGEN BIJ de ware Kerk van God—de Almachtige God *plaatst u erin*.

Maar als u vragen hebt over de sabbat, christelijke gemeenschap, doctrines of gewoonten—of WAT VOOR vragen ook over de Kerk of de Bijbel, of christelijk LEVEN, schrijf ons dan.

Overweeg nauwkeurig alle FEITEN, volgens uw eigen BIJBEL. Maak *dan* uw beslissing en neem de stappen die GOD u laat zien.

CONTACTINFORMATIE

Voor het aanvragen van meer literatuur of een persoonlijk gesprek met één van Gods dienaren:

WERELDWIJDE POSTADRESSEN

Verenigde Staten: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

Canada: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

Caribisch gebied: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

Groot-Brittannië, Europa en Midden-Oosten:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom

Afrika: Philadelphia Church of God, Postnet Box 219,
Private Bag X10010, Edenvale, 1610, South Africa

Australië, Oceanië, India en Sri Lanka: Philadelphia Church
of God, P.O. Box 293, Archerfield, QLD 4108, Australia

Nieuw Zeeland: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippijnen: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 52143, Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Latijns Amerika: Philadelphia Church of God,
Attn: Spanish Department, P.O. Box 3700,
Edmond, OK 73083, United States

MAAK CONTACT

Bezoek ons op internet: www.deTrompet.nl

E-mail: brieven@deTrompet.nl

Telefoon: +44 (0)1789 581961

Facebook: facebook.com/deTrompet.nl

Twitter: [@deTrompet_nl](https://twitter.com/deTrompet_nl)

DUTCH—Which Day is the Christian Sabbath?